

EGYSÉ GKÖNYV

Energia

CSATH Veronika

EGYSÉ GKÖNYV

Energia

CSATH Veronika

© Csath Veronika, 2026

Egységkönyv – Energia

Minden jog fenntartva

Szöveggondozás

Nagy Edit

Borítóterv

Csutoros Réka

Kiadó

Csath Veronika

www.egysegekonyv.hu

www.csathveronika.hu

ISBN 978-615-02-7198-9

SZERZŐI ELŐSZÓ

Kedves Olvasó, Az Egységkönyv – Energia című könyv, amelyet most olvasol, az Egységkönyv – Várom már a szív korát című kötet következő része, annak folytatása.

A két könyv tartalma egymástól el nem választható – mert ugyanabban az időben érkezett mindkettő (avagy került csatornázásra, médiumi közvetítésre) –, mégis jól elkülöníthető, s jómagam osztottam részekre, kötetekbe a hallottakat.

Annak megértéséhez, hogy „érkezett” és „hallottak” beillesztem ide az Egységkönyv – Várom már a szív korát című kötet bevezetőjét:

„Létkönyv, Egységkönyv, a Létezés Egyetemes Misztériumának Könyve. Mindezek a lényeket fedik, eredetünk és létezésünk alapjait, irányító elveit és folyamatait, melyeket a ma földi emberénél fejlettebb megnyilvánulások, létezők, segítők juttattak el hozzánk, emberekhez, hogy ezen információk által segítsék a földi életet, az emberiség fennmaradását, fejlődését, tudatosodását.

2006-ban életem gyökeresen megváltozott, amikor egyik éjszaka nappali világosság támadt szobámban, majd az egész plafont fényjelek sokasága borította be, közvetlen felettem pedig egy óriási, karmakerékre emlékeztető jelenség volt látható. Ekkortól két éven át majd naponta fényjelekkel, majd különböző ábrákkal és térbeli alakzatokkal,

formákkal volt tele a plafon felettem éjszakánként, a sarkokban sokszor pedig parabolaantennáknak tűnő jelenségek látszódtak. Egy leheletnyien finom, sajátos ébresztés készítetett arra ezeken az éjszakákon, hogy felébredjek és felnézzek. Ekkor jelentek meg e fényjelek és térbeli alakzatok, lények és információk, először homályosan (mert dioptriás szemüveget hordok az általános iskola 5. osztályától), majd pillanatok alatt a szemeimhez élesedve, élesítve, kristálytisztán. Számos földi és univerzumi civilizáció lényei kerestek fel, valamint égi lények sokasága, akik rendszeresen szertartásszerű cselekményeket végeztek felettem. E segítő lények többször, a plafonon körben elhelyezkedve is folytattak segítő tevékenységeket. Számos állatfaj is megjelent így, egymás „kezét” fogva, kört alkotva. A finom fénymegnyilvánulások mindig erős jó érzés kíséretében jelentek meg.

Lassan bevezetést kaptam abba is, milyen az, amikor a negatív oldal lényei nyilvánulnak meg, amikor ők jelennek meg – rendszerint szürke árnyalatban (de nem csak és kizárólag így tudnak megjelenni!). Térben, személyként, velem farkasszemet nézve is képes volt ez az oldal is megmutatkozni, és bárhogy máshogy, csakúgy, mint a pozitív, segítő oldal lényei, megnyilvánulásai és információi.

Tanításom a sok látogatás után azzal folytatódott, hogy finom ébresztés után csukott szemhéjaim alatt láthattam mindazon és olyan jelenségeket, amelyek eddig a plafonon jelentek meg számomra.

Ebben az időben kaptam az élettől egy olyan spirituálisan fejlett, földi emberi társat, aki szóban volt képes közvetíteni fejlett, segítő lények, létezők információit számunka, földi emberi civilizáció számára azért, hogy tanítsanak és segítsenek bennünket. Vele közel tíz évet dolgoztunk együtt, megszámlálhatatlan közvetlen vezetett meditáció és imádság keretében és mindazon, földi emberiség számára eljuttatott információ csatornázásában és rögzítésében, amelyet most a kezében tartasz, Kedves Olvasó.

E létkönyvben, egységkönyvben szó szerinti tolmácsolásban szerepel mindaz, amely közvetlen közvetítésre, csatornázásra került fejlett, segítő társainktól. Néhol – nagy meditációs és imádságos előkészületeink, emelkedésünk ellenére is – egy-egy szóvégi jel vagy rag nem volt tisztán hallható, vagy a szórend közvetítése nem sikeredett a legtokéletebben.

Mindezek – a magyar nyelv kívánalmainak megfelelően – jellemzően korrigálásra kerültek az írásban való rögzítéskor, több helyen viszont az apró nyelvhelyességi pontatlanságokat és hosszú mondatokat benne hagytam a könyv szövegében mindazért, hogy az olvasó is megérezhesse a szavak által azt a Pozitív Jelenlétet, amelyet mi éreztünk a közvetítések alatt.

Itt térnék rá arra, hogy mi az, amit biztosan megtanultam a jelenések és közvetítések folyamán és által, amelyből mindenki tanulságot meríthet:

A fül becsaphat, a szem becsaphat és minden egyéb is becsaphat. Egy a biztos, ami mindig a legigazabb információt adja és jelzi: a lelkünk középpontja. Ha mindenkor ide fókuszálunk, tudni fogjuk, mi igaz, helyes, és mi nem az.

Ezt a könyvet is így olvassátok, tiszta szívvel, az igazat keresve és meglátva, megértve mindig.

S még valami, ha nem vagytok biztosak, hogy az adott információ, jelenség honnan származik, hogy igaz, segítő szándékú, eredetű-e, akkor akarjátok erősen, tiszta szívvel, hogy felfedje magát az igazság, s akkor a leghazugabb és legártóbb megnyilvánulás is alakot, megjelenési formát kell, hogy váltson, s fog, mert te isteni részeddel ezt akarod, ezt parancsolod neki.”

E második kötet, az Egységkönyv – Energia nyelvezete kevésbé vagy inkább másképp spirituális, avagy transzcendens, mint az Egységkönyv – Várom már a szív korát köteté. Úgy mondanám, racionális spiritualitás, racionális transzcendencia vonul végig a kötetben, és a tudományos megismerés racionalitásával nem csupán a végtelenben találkozunk a spiritualitás és transzcendencia, hanem a jelenben bizonyítja önmagát e fogalmak összeférhetősége, együvé tartozásuk szükségessége – ezért nevezném racionális spiritualitásnak, racionális transzcendenciának mindazt, ami a kötetet jellemzi.

Tehát e fogalmak – racionalitás és spiritualitás, racionalitás és transzcendencia – összetartoznak, ha egy felsőbb, emelkedettebb nézőpontból és tudattal szemléljük őket, és törekszünk a megértésükre.

Ezt a kötetet is a hosszú, összetett mondatok jellemzik, amelyeket a hitelesség igénye miatt nem bontottam rövidebb mondatokra.

BEVEZETŐ

Itt az idő millióknak tudatosodni! Úgy adom közre, ahogy 2008-ban érkezett, s az *Egységkönyv – Várom már a szív korát* című kötet folytatásaképp.

Itt az idő, hogy többek és többek értsék meg az egyetemes létezés egyetemes alap- és működési elveit, és gyakorolják mindennapjaikban azokat. Mert a létezés egyetemes, és senki és semmi nem vonatkoztathatja el magát egyetemes törvényei alól, melyeket az Egyetemes Lét, a Legfőbb, a Világmindenség belekódolt mindenbe, s melyek minden leképzett világban folyamatosan fejtik ki hatásaikat – így földi világunkban is.

Nem szükséges semmilyen vallásban vagy hitrendszerben hinni, mert a Nagy Törvény, a tanító Világmindenség, a Legfőbb mindenben ott van egyszerre mindig – fogalmi korlátok nélkül, és azok ellenére akár –, pontosan az egyensúly tökéletes állapotában való egyesülésnél. S a viszonylagosság fogalma miatt egyszerre minden végbemegy mindentől függetlenül, amely a leképzett energiák világában tapasztalható.

A Világmindenség az egyetlen egyetemes igaz kinyilatkoztatás, ahonnan minden megnyilvánul, s ahová minden visszatér önnön létének beigazulása eredményeképp. Minden további kinyilatkoztatás ezen egyetemes Egyből nyilvánul meg önmaga

kinyilatkoztatásaképp, s ezen egyetemes Egy mindenben megtalálható.

A Világmindenség ezen alapegységének kinyilatkoztatásai így, egymásra épülések következményeképp nyilvánítják ki önmagukat mindenben, minden szinten pontosan azért, hogy minden egyes szintet bejárva önnön betudatosodása által nyilvánuljon meg minden, aminek meg kell, hogy nyilvánuljon úgy és aszerint, ahogy annak a most pillanatában meg kell, mindazért, hogy kifejtse célját, rendeltetését az ok és okozat, hatás-ráhatás elve alapján s mindezek mechanizmusaként nyilvánulva meg a földi világban.

A dimenziók, azok szintjei és síkjai biztosítják fejlődésünk, tudatosodásunk útjait, melyeket mi magunk teremtünk, és egyszerre mégsem, A Minden a mindenben alapján – mert egyszerre vagyunk a Világmindenség és a Világmindenségben.

Már jó ideje közvetítődnek a betudatosodás azon alapegységei, alappillérei az emberi elmékbe és tudatokba, amelyek most és az eljövendőben fejtik ki hatásaikat az emberi elmékben, tudatokban, s készítik elő mindazt, ami most s a jövőben fontos. Így az alacsonyabb rendű megnyilvánulások automatikusan haladnak a felsőbb kinyilatkoztatásokhoz mindazért, hogy fejlődjenek, tudatosodjanak.

Ez a könyv, a benne foglalt egyetemes kinyilatkoztatások is oly magasságból érkeztek, amely felé törekedni és haladni kell az emberiségnek egyetemesen, önmaga s minden érdekében. E munka független mindentől, miképp A Mindenség nyilatkoztatja ki benne önmagát.

Az itt közölt kinyilatkoztatások most, 2026-ban és mostantól kell, hogy intenzíven, aktívan fejtsék ki hatásaikat az emberi elmékben, tudatokban és minden megnyilvánulási formulánkban – mert a jövő elkezdődött!

Kívánom, hogy mindenki olvassa nyitott szívvel és elmével, s hogy mindenki találja meg benne ön-MAGját, amely egy a Mindenséggel, s kormányozza életét, létét az egyensúly tökéletes állapota felé – egyszemélyben és együtt, egyetemesen is –, hogy egy léteire odafigyelő, önmagáért felelős megnyilvánulásként nyilvánulhassunk meg egyszemélyben és egyetemesen, együtt, földi korlátainkban és azokon túl egyaránt.

Oszoljon sötétség,
hulljon lepel,
létezni arany,
s a szeretet felemel!

Legyen szeretet, béke és harmónia!
Szere-TETT-el:
Csath Veronika

I. FEJEZET

ENERGIA I

Minden, ami létezik, létezett és létezni fog, az energiából, annak különböző összetételeiből épül fel. Ezen energiaminőségek alakítják és alkotják a Világmindenséget: folyamatos mozgásban van az energia, és a legmélyebb intelligenciával rendelkezik. Az energia, amelyből minden felépül, a Világmindenség egységes része, mert az energia alkotja a Világmindenséget. Az energiák milyenségét a különböző civilizációk máshogy és máshogy értékelik és fogják fel pontosan azért, mert a környezetükben ható energiák is más szerepben mutatkoznak, és másként hatnak rájuk.

Az energia nem lehet különböző, nem lehet más, mert oly mértékű magasrendű, pozitív tulajdonságú jelenlét, amelyet a földi civilizációban nem lehet kifejezni pontosan azért, mert oly mértékű a hatalmassága, hogy mindent magába foglal, és azt uralja. Csakis egyfajta Energia létezik, amelyből a különböző civilizációk is létrejöttek, s a civilizációk felfogóképessége és energetikai leképzése eredményezi azt, hogy teljesen más és más energetikai rendszert építenek fel maguk köré pontosan azért, mert ezt kívánja meg saját civilizációjuk tanító jellege – és pontosan ez az energia gátolja, vagy éppen viszi előre az adott civilizációt az egyedfejlődésben.

A Legfőbb Energiából való leképzés – amelyből minden fakad – azt eredményezi, hogy az

adott civilizációk, más-más mértékben eltávolodva a Legfőbb Energiától, másképp élik életüket, és ezen életvitelnek köszönhetően és ennek következtében jelentkeznek különböző megnyilvánulásai a Fő Energiának, Fő Energiából. Ezek lehetnek építő jellegű energiák és pusztító, illetve romboló jellegű energiák, amelyek természetesen csakis „pozitívak” lehetnek, mert a Fő Energiából, az Egy Energiából fakadnak ők is, csak az adott civilizációk másként képezték le maguknak ezen energiaminőségeket, és másként alkalmazzák a Fő Energiát, amelyből ők maguk is létezhetnek és léteznek, s amely körbeveszi őket.

Ezen Fő Energia – a Világmindenség – folyamatosan alkotja a Világmindenséget pontosan azért, mert oly mértékű hatalmasságról van szó, amely folyamatos mozgásban van, és változásban tartja a Világmindenséget. Oly mértékű mozgás és változás ez, amely mindentől függetlenül mindenkoron, mindenhol, mindenben ott van és együttesen alkotja a Világmindenséget pontosan ezért, mert a Legfőbb Energia mindenben megtalálható, mert minden abból épül fel. S pontosan ez a mozgás és áramlás alkotja azt a bonyolult mélységet és hatalmasságot, amely a Világmindenséget jelképezi egyszerre.

Ezen Világmindenség egyszerre minden, és ez a Világmindenség egyszerre a legkisebb is pontosan azért, mert minden EGY a Nagy Törvény miatt.

Ezen törvények alkotják a Világmindenség kozmikus rendjét, amely alól semmi és semmilyen

civilizáció nem vonatkoztathatja el magát pontosan azért, mert minden, ami van, ezen törvényből, Világmindenségből fakad, és annak különböző leképzési formáiból adódnak azon civilizációk, amelyek a Világegyetemben, a Világmindenségben találhatók; s a leképzési formák milyensége az adott civilizációtól függ.

Ezen civilizációk, melyek a Világmindenségben találhatók, mind együttesen és külön-külön is, a Világmindenség Egységét alkotják, amely fontos és elengedhetetlen pontosan azért, mert oly mértékű hatalmasságról van szó, amelyből minden fakad, s amelyben mindenki és minden ott van egyszerre mindig. Ezt az Energiát nem lehet illetni sem pozitív, sem negatív minősítéssel pontosan azért, mert oly mértékű a bölcsessége és tudománya és a mivolta eme Fő Energiának, hogy ezek nem létezhetnek pontosan azért, mert akkor nem lehetne semmi, mivelhogy oly mértékű energiaszintről van szó. Az egyes és adott civilizációkban megtalálható pozitív, illetve negatív formában (a civilizációtól függően), s a civilizációk leképzési és életvitelének megfelelő módjától függően – ahogy az adott civilizáció fejlődésének vagy épp pusztulásának, rendeltetésének megfelelően – találhatjuk meg ezen Fő Energia különböző leképzési formáit.

Ezen leképzési formákat a különböző civilizációk mindegyike a maga-maga civilizációjának megfelelően nevezte el és illeti és éli meg és át. Ezen leképzési formák száma milliárdnyiszor-milliárdnyi, és földi emberi civilizációval felfogni nem lehet, oly sokrétű, sokszintű – amely maga egységesen alkotja a

Világmindenséget, és maga a Világmindenség alkotja az Egységet, és ezen belül a földi civilizációt. Ezen leképzési formák alapján – mert a Fő Energiából, amelyből minden van, lesz és volt, és mert semmi nem volt, mert az már volt –, a Nagy Törvény alapján, a folyamatosan mozgó és változó energia alapján: nincs múlt, nincs jelen, nincs jövő, nincs idő, nincs tér, nincs dimenzió. Mindenkori a MOST van a Világmindenségben pontosan azért, mert oly mértékű mélység és hatalmasság, tudomány és bölcsesség övezi a Világmindenséget, hogy az mindenkor, mindenben egyszerre mozog és változik pontosan azért, mert a Nagy Törvény így működik.

Az egyes civilizációk a leképzési szokásaik alapján változtatják meg a Legfőbb Energia működésének célját pontosan azért, mert az adott civilizációknak az adott leképzési formákra van szükségük. Ezen Intelligenciát értékelve fellelhetjük a Legfőbb Energia intelligenciájának hatalmasságát pontosan azért, mert a leképzési formákat hagyja az adott civilizációknak, hogy azokat magukévá tegyék; ezen leképzési energiákból korlátokat építsenek maguk köré úgy, hogy teljes mértékben elszigetelődnek a Legfőbb Energiától és annak mivoltától, hatalmasságától és mindenségétől pontosan azért, mert egyszerre van jelen mindenben a Legfőbb Energia. A Nagy Törvény így működik, hogy minden áramoljon és változzon.

Ezen civilizációk a leképzési formáik által szigetelődnek el kis- vagy nagymértékben a Legfőbb Energiától tudatlanul, ahová majd egykoron visszatérnek az örök mozgás és változás miatt. Amely azt eredményezi, hogy a leképzési formák nem maradhatnak fenn csakis addig, míg az adott

civilizáció azt megkívánja; s az adott korlátokat az adott civilizációk saját maguk nem lépik át, nem bontják le, és emelkednek fel a Körülvevő Mindenségbe saját önnön felismerésük által, a Világmindenség aktív részeseiként. Ezen civilizációk a Legfőbb Energia leképzési formáiban élnek tökéletesen kivitelezett világokban, pontosan azért, mert az adott civilizációknak és az ott élő lényeknek maga a létük, a lényük véges, a Világmindenséggel ellentétben, pontosan azért, mert a Világmindenség végtelen, mindenben egyszerre ott van, és egyszerre van minden a Világmindenségben.

Tehát a leképzési formák által az adott civilizáció lényei és világi végesek pontosan azért, mert a meglévő civilizáció teremtett véget saját magának a leképzési formák által. Ezen körforgás megtörése által az adott civilizációk eljuthatnak és felemelkedhetnek és ráébredhetnek önnön hatalmasságuk kiterjesztésére – a Világmindenségre a Világmindenségben – pontosan azért, mert átlépték, áthaladtak önnön leképzési formáikon. Azokon felülemelkedtek, tudatosan tudják, hogy a Világmindenség aktív tagjai, amely állandóan mozog és változik, és tudják, hogy egyesülhetnek a Világmindenséggel mindenkoron, és önnön leképzési korlátaikat bármikor levethetik az adott civilizációban: átírhatják, felülírhatják saját önnön életvitelüket pontosan azért, mert a Világmindenség, a Nagy Törvény – amely állandóan mozog és változik, s mindenben mindenkor ott van, magában a lényben is – megengedi ezt.

Ezen civilizációk lényei oly sokrétűek és sokszintűek, mint a Világmindenség: végtelen lehetséges pontosan azért, mert a Világmindenség

folyamatosan mozog és átalakul – semmi sem volt, semmi sem lesz, semmi sincs, mert minden egyszerre van és volt és lesz pontosan azért, mert ezen változások és egyszerre a Mindenség kiszámíthatatlan, felülmúlhatatlan és irányíthatatlan. A leképzési formák által irányíthatóvá, korlátozhatóvá váltható a Legfőbb Energia töredéke pontosan azért, mert az adott civilizációk csakis így létezhetnek a Világmindenségben. Az adott civilizációk fizikai megnyilvánulásai a Legfőbb Energia leképzése által jöttek létre. A Legfőbb Energiából való leképzés, annak összesűrűsítése évmilliók alatt történt, és történik jelen pillanatban is mindenhol a Világmindenségben, a civilizációkban, a bolygókon pontosan azért, mert oly mértékű feladat, amely végtelen is lehet és véges is egyszerre: *a fizikai testet öltés, amely az energetika összezsugorítása, tömörítése, leképzése korlátok közé.* Pontosán ezek azok a korlátok, amik ez idáig elhangzottak, amelyek fizikai testet is öltenek a Legfőbb Energiából, ahogy azt a Világmindenség az egyes adott pontjain megfelelőnek találja.

Ezen energiák összeállásából és ezen energiák sűrűsödéséből folyamatosan, mindenkoron fizikai testet öltés keletkezik a végtelenségig. Ugyanígy a fizikai testből való energiává válás is – a végtelenségig – egyszerre megy végbe mindenkor. Ezen folyamat, az energiák összesűrűsödése, formálódása, mozgása és változása, folyamatos leképzése alakítja, formálja a Világmindenséget az adott pontokon, ahol a megfelelő leképzési arány és egység található, a sűrűsödés miatt, amelynek következtében majd egykoron civilizációk, élő organizmusok, fizikai testet öltés jelentkezhet, és

jelentkezik. Pontosan ezen energiák összesűrűsödése, folyamatos tömörülése az Energia hatalmasága miatt létrejöhet, és létrejön a fizikai test, amelyet a legapróbb elemeire bontva az Energiához jutunk el újra: a Legeslegfőbb Energiához összetömörödve. Pontosan ez alkotja a fizikai világot mindenhol a Világegyetemben.

Ezen összesűrűsödött leképzési energiák különbözőek: különböző minőségűek és erejűek. Ezeknek összességéből alakulhatnak ki a Világmindenségben az adott civilizációk, amelyek végtelen sokrétűek lehetnek pontosan azért, mert a leképzési formák miatt mások és mások a leképzésükben alkotott világukban az élethez való szükséges tények és dolgok a Világmindenségből. Ezen világok és civilizációk, amelyek a Világmindenségben létrejöttek, a saját maguk köré épített, összesűrűsödött energiákból létrejött világuknak kiszolgáltatva, a Világmindenségből ugyanígy létrejött, összesűrűsödött, leképzett energiákból létrejött dolgoktól függenek, pontosan úgy, mint a Föld a Naptól.

Tömegvonzás, gravitáció, oxigén: mind-mind leképzés a Legfőbb Energiából, és a rajtuk élő organizmusok egymástól való függésén múlnak. Ezen leképzési formák, összesűrűsödés és az energiaminőségek különböző válfajai alkotják – milliárdnyiszor-milliárdnyi és végtelen – az adott civilizáció lényeit és magát a helyet, ahol a civilizáció létrejöhetett; és mindezeket a Legfőbb Energiából leképzett energiák veszik körbe és alkotják úgy, hogy azt nem érzékeli, nem fogják fel, és függetlenül élnek azoktól, de mégis függenek tőlük. Mindezt a Legfőbb Energia veszi körbe, részben alkotja,

mozgatja, részben magára hagyja, hogy egykoron egyesüljenek, mert minden egyszerre volt, van és lesz, és minden egyszerre a Világmindenség, és minden egyszerre a Világmindenségben van: ezek alapján **MINDEN, AMI VAN, ENERGIA.**

A fizikai test összesűrűsödött energia: pontosan a leképzési energiák milyenségétől, folyamatos mozgásától és változásától függően alakultak ki a különböző fizikai testek, azoknak minősége, milyensége és szerepe. A fizikai testben a legkisebbtől, a legjelentéktelenebb energiától a leghatalmasabb, a legjelentősebb energiáig mindegyik megtalálható – külön-külön, de egyszerre is az adott fizikai testben, pontosan a leképzési folyamat végett, miatt. Ezen folyamat civilizációtól is, és a Világmindenségtől is nagyban függ. Az egykoron találkozott, összesűrűsödött energiák változása és mozgása mind befolyásolja egymást, és minden kihat mindenre, a fizikai testet öltött energiák is a testetlen energiákra is.

Ezen leképzési energiák válfaja végtelen pontosan azért, mert folyamatosan mozog és változik; s ezen fizikai és energetikai dolgok összessége alkotja az adott civilizációk milyenségét, formáját, állagát.

Ezen energiák összességei elkülönülve külön világot alkotnak a Világmindenségben – olykor tudatosan a Legfőbbel, olykor tudatlanul a Legföbbitől – pontosan az adott leképzési energiák miatt, amelyek korlátokat építettek az adott civilizáció köré. Az evolúciós végbemenet az adott civilizációktól függően más és más – végtelen –, s a világok és civilizációk Világmindenségben meghatározott helyétől is nagyban függ evolúciójuk

pontosan azért, mert a leképzési energiák, korlátaik és maga a civilizáció felépítése ezt megkívánja. S ezen függések sorozata eredményezi azt, hogy önálló, részben teljes életet élő organizmusok válfajai alkotják a Világmindenség egyes pontjain lévő bolygók világát és létét úgy, hogy egymástól függetlenek, de mégis függnék egymástól pontosan azért, mert a Legfőbbhöz tartoznak, a Legfőbbtől, Legfőbből valók, egyek mindennel, és a fizikai testet öltésük legapróbb szerkezetének alapja az Energia, amelyből minden van, lesz és volt, amely folyamatosan mozog és átalakul.

Ezen energiák stagnálása a leképzési energiák milyenségétől függ – az energia élettartama, míg vissza nem fordul önnön mivoltába, a Legfőbbhöz. Mert mindennek egykoron vissza kell térnie a Legfőbbhöz pontosan azért, mert az nem lehet anyagba zárva, az nem lehet leképzési folyamat, mert akkor egykoron megállna az energia pontosan azért, mert ha folyamatosan energiák fizikai testet öltése jönne létre, akkor egyszer minden energia fizikai testet öltene.

Ezen körforgás eredményezi azt, hogy a Világmindenség, a Legfőbb Energia folyamatosan áthat mindent, azt alakítja függetlenül mindentől, amely a Világmindenségben található, és mégis függve mindentől, amely a Világmindenséget alkotja – folyamatosan változik, alakul, és körforgást végezve folyamatosan mozog s alakul. Minden világ, mely a Világmindenségben található, egykor visszafordul a Legfőbb Energiába, a Világmindenségbe, és minden leképzési energiát felemészelve, lerombolva egyesül a Legfőbbel. Nincs különbség, nincs hiány, mert

minden EGY, és mégis minden különbözik. Minden egyszerre épül, és minden egyszerre pusztul. Minden egyszerre van, és minden egyszerre nincs. S minden egyszerre mozog, és minden egyszerre áll. Minden viszonylagos, mint ahogy a civilizációk is azok, és a rajtuk lévő organizmusok, azoknak felfogása, életvitele, fizikai testet öltése is mind viszonylagos.

Ezért a tudatosan fejlett civilizációk saját önnön fejlettségüket kihasználva tudják élni az adott világban az adott életüket, felismerve fontosságukat – az EGYSEG fontosságát a Világmindenségben, amelynek nincsenek határai sem időben, sem térben, sem semmiben.

Ezen összefüggések alapján kijelenthetjük, hogy a tudatosan fejlett világok evolúciójuk folyamán felismerték saját maguk határait, és azokat átlépve teljes értékű életet élhetnek a Világmindenségben – a Tudatos Egység részeként.

II. FEJEZET

ENERGIA II

Az Energia, amelyből minden fakad, és amely a Világmindenséget alkotja – végtelen. Azon leképzési formák alapján tehetünk csak különbséget közöttük, amelyeket a megadott civilizációk képesek létrehozni saját önnön fejlettségük szintje által, pontosan azért, mert az adott Fő Energia – amelyből minden fakad – átformálása és korlátok közé való szorítása azt eredményezi, hogy a Fő Energiából való leképzett energiák megkülönböztethetők. Eme megkülönböztetések – mint említettük: az adott civilizáció fejlettségétől függően és a Világmindenségben elhelyezkedő helyétől függően – végtelen sokrétűek és sokszintűek lehetnek pontosan azért, mert a Világmindenség és az Energia is, a Legfőbb, mindenkor mozog és átalakul.

Az adott Legfőbb Energia mindenben, mindenkoron, mindenhol megtalálható egy adott formában, és fordítva. Ez a *Középút*, amelyből az adott civilizációk és a rá hatást gyakorló környezeti tényezők mozdítják ki – ebből a Központból – a Fő Energiát. És saját maguknak különféle, végtelen sokrétű energiát képezhetnek le: ezáltal korlátokat építenek fel saját önnön világuk köré pontosan azért, mert nincsenek tisztában és tudatában azon Középút, Központ egyetemes misztériumának, amely azt eredményezi, hogy az Energia, a Legfőbb,

amelyből minden fakad – *abban nincs meg semmi, s egyszerre minden benne van.*

Ezen az elven tovább haladva észlelhetjük, hogy a Legfőbb Energia nem pozitív, és nem negatív, mert az nem létezik. A Legfőbb Energia semleges. Az adott civilizációk és a rájuk hatást gyakorló környezeti tényezők alkotják a Legfőbb Energiát olyanná amilyené, úgy, hogy a Központból, a Középpontból, a Semleges Középútból elmozdítják saját leképzési formáik és korlátaik által pontosan azért, mert a saját civilizációjuk tudatlansága és fejletlensége ezt eredményezi a Legfőbb, semleges Energiából, amely mindent alkot, és mindenben ott van egyszerre, folyamatosan mozog és változik.

Ezen semleges Energia, amely mindenben ott van egyszerre, azt eredményezi az adott civilizációknak, hogy ezen semleges Energiát, a Legfőbbet, az alkotó Világmindenséget felruházzák és leképezzék saját önnön tudatlanságuk és fejletlenségük által olyanokká, amilyenekké az adott civilizációk akarják. Ezen energiák már nem semlegesek, ezek már töltéssel rendelkeznek, amelyek végtelen sokrétűek lehetnek: építő és pusztító töltésűek is; pozitív, illetve negatív töltésűek. És ezen sokrétűség azt eredményezi a semleges Energiából való leképzés folyamán, hogy oly mértékben elfordulnak a Világmindenséget megalkotó és körbe ölelő, és folyamatosan mozgató s alakító semleges Energiától, hogy az adott civilizációk korlátokat fonnak maguk köré, teljes mértékű elszigetelődést alkalmaznak saját önnön tudatlanságuk és fejletlenségük – az evolúciós fejlődésük – miatt és következtében.

Ezen energiák – végtelen minőségű lehetséges az adott behatások által – oly mértékben változtatják az adott civilizációkat, amilyen mértékben kell, mert a Legfőbb Semleges Energia és az örök Nagy Törvény körforgása alapján mindenkoron visszafordulnak önmagukba, a semlegességet választva pontosan azért, mert minden energiatöltés megszűnik (az egyes civilizációknál, az egyes evolúciós fejlődési szakaszok miatt azt eredményezi, hogy töltöttségét elveszíti, amelyet az adott civilizáció és annak adott evolúciós fejlődése az önnön fejlődéséig megkövetelt), és teljes mértékben elveszíti töltöttségét, mert az adott civilizációk és az evolúciós fejlődésük azt eredményezi, hogy felülemelkedtek saját, önnön, bizonyos korlátaikon. És az odáig táplált és folyamatosan töltött energiaminőség teljes mértékben átalakul, megszűnik, visszafordul a semlegesség formájába, pontosan azért, mert az adott civilizációk evolúciós fejlődésük folyamán megismerik, megtanulják saját maguk korlátaikat, és bizonyos idő után azon korlátokat átlépik, felülemelkednek rajtuk.

Ezen visszafordulás (az evolúciós fejlődés) az adott civilizációknál különböző hosszúságú lehet pontosan azért, mert az adott civilizációk nem összehasonlíthatók. Pontosan a rájuk ható, különböző, végtelenségig sokrétű energiák hathatnak rájuk, ezért a saját evolúciójuk fejlődése is teljes mértékben más irányú, más elven alapuló, más korlátokon keresztülhaladó életvitelt mutat pontosan azért, mert a Nagy Törvény, a Semlegesség ezt megengedi: *a Világmindenség Egyetemes Misztériuma kikiáltja,*

hogy minden mindenkor saját önnön alkotója, saját önnön pusztítója, és saját önnön mindensége, amely EGY mindennel, amely a Világmindenségben található.

Ezen Semleges Energia, amely mindenben ott van különböző leképzési formákban, egykoron visszafordul saját önmagába pontosan azért, mert a levetközött és áthaladott korlátok is átalakultak és visszafordultak önnön semlegességükbe, töltetlenségükbe, és megszűnik rendeltetésük. Pontosan ez azt eredményezi – az örök körforgás, a Nagy Törvény, amely a Világmindenséget alkotja –, hogy semmi sincs egyszerre, és mégis minden van. A Semlegesség azt kiáltja ki a Világmindenségbe, hogy mentes mindazon dolgok alól, amelyet az adott civilizációk leképeztek saját maguknak, pontosan azért, mert a Semlegességtől elfordulva, kimozdulva, saját önnön életüket és evolúciós fejlődésüket irányítják úgy, ahogy ők, az adott civilizációk, véghez tudják azt vinni saját fejlettségük és tudatosságuk által. A Legfőbb Semleges Energia (amely mindenben ott van, amelyből minden fakad, amely semleges, folyamatosan mozog és alakul) a körülvevő Mindenség hatására folyamatosan kifordul semlegességéből, és folyamatosan visszafordul semlegességébe. Mindez azt eredményezi, hogy az adott civilizációk és a civilizációknak evolúciós fejlődése megkívánja, hogy különböző jellemzőkkel töltsék fel ezt a semlegességet, és eme semlegességből alkossanak és hozzanak létre dolgokat: a már meglévő, fizikailagig összesűrűsödött energiából alkossanak, pontosan azért, mert az adott civilizációk evolúciós fejlődésük

által nem képesek tudatosan a semlegesből alkotni mindaddig, míg felül nem emelkednek, és tudatosan szembe nem néznek semlegességükkel a kiegyenlítődésért.

Ezen kiegyenlítődés létrejötte lehetséges az adott civilizáció lényének fizikai testbe zárása által is, pontosan a *tudatosság hatalma által, amely a legapróbb semlegesség energiája, a fizikai megnyilvánulás legkisebb alapegysége*. A tudatos átalakulás, feloldozás, a Teremtő Világmindenségbe való visszafordulás azt eredményezi, hogy ezen tudatos civilizáció lényei tudnak a Semlegességből, a Körülvevő Mindenségből alkotni, a környezetük korlátait át tudják lépni, haladni, társaiknak utat tudnak mutatni a Világmindenségbe pontosan azért, hogy ők is visszafordulhassanak saját, önnön semlegességükbe fizikai mivoltuk állapotában úgy, hogy saját, tudatos felemelkedésükkel a fizikai testüket alkotó legapróbb, semleges Világmindenségbe fordulnak, ezáltal kitérülködnek és kiegyenlítődnek a Körülvevő Mindenséggel, pontosan azért, mert megértik saját önnön teremtésük létét és annak célját, annak korlátait, amely őket alkotja: *azt, hogy az adott leképzési formák, amelyekből ők maguk is léteznek és a körülöttük lévő világ is – számukra csak illúzió. Ez azt eredményezi, hogy ezen illúzió átalakítható mind fizikailag, mind energetikailag átképezhető úgy, ahogy egykoron és folyamatosan azóta is képzik le az adott milyenségű és minőségű energiákat a Semlegesség Legfőbb Energiájából – a Világmindenségből.*

Ezen összetett, bonyolult dolgok tudatos felismerése, megismerése, megtanulása, megtapasztalása az adott civilizáció lényének azt eredményezi, hogy tudatosan tudják irányítani életüket úgy, hogy az számukra a legmegfelelőbb lehessen.

A Semlegesség Törvénye – amelyet a Világmindenség a Nagy Törvénye alapján mindenben eltárolt – azt eredményezi, hogy ezen Semlegességnél nem lehet hatalmasabb pontosan azért, mert ezen Semlegesség az alkotóeleme mindennek. S ezen semlegesség megtalálása, felismerése, és az ebbe való visszafordulás azt eredményezi az egyes civilizáció lényének, hogy a megértett világukat és a Világmindenséget úgy és olyanná alakítják, amilyenné ők maguk pontosan akarják, pontosan azért, mert a Világmindenség Semleges Törvénye ezt megengedi; és hogy minden, az odáig leképzett, akármilyen töltésű és válfajú, milyenségű és minőségű energiát átképezzék, átírják, átkódolják olyanná, amilyenné ők maguk akarják.

Ezen bonyolult feladat, a visszafordulás a legnagyobb feladata az adott civilizációknak: hogy ráismerjenek és felismerjék saját önnön létük mindenségét a Világmindenségben.

Ezen Világmindenség Semlegessége – amelyből minden fakad – azt eredményezi, hogy a semlegességbe való visszafordulás az adott civilizációk egyes lényének oly mértékű tudatosságát szükségelteti, hogy az egy személyben (azaz ő, maga) változtatja meg saját önnön világát

és környezetét. Ezen tudatossági szint, felismerés, ráébredés, megtanulás és tapasztalás a legfontosabb a Világmindenségben található összes lény számára pontosan azért, mert akkor már megszűnnek azon leképzési formák, amelyek azt eredményezik az adott civilizációknak, hogy saját önnön korlátaikat építsék. Pontosán az ellenkezőjére törekednek azért, hogy a semlegességbe visszafordulva egy olyan világot építsenek fel, amelyben számukra, a világuknak, az evolúciós fejlődésüknek megfelelő – hangsúlyozva: a legeslegoptimálisabb, legpozitívabb – energiákat képezzék le, hozzák létre világukban, saját önnön felismerésük által. S ezen felismerés következtében tudják, hogy mire is van valójában szükségük.

A Semlegesség, Legfőbb Világmindenség Energiájából ezt meg is tudják valósítani, létre is tudják hozni pontosan azért, mert olyan tudatossági szintre léptek a semlegességbe való fordulás által, hogy a fizikailag összesűrűsödött, valamilyen töltéssel rendelkező tárgyakat, lényeket és az adott világukban fellelhető dolgokat, az adott hatalmuk és semlegességük által immáron a legapróbb alkotóelemeiben tudják megváltoztatni – töltését, milyenségét, állagát, pontosan azért, mert megértették a dolgok alkotóelemeit, és azokat ott (legapróbb alkotóelem) tudják megváltoztatni, feltölteni, pontosan azért, mert tudják a Világmindenség Semlegességének Nagy Törvényét.

És ezen törvények tudatában az adott civilizációk képesek arra, hogy világukat oly mértékben változtassák – olyanná, amilyenné –, hogy az önnön felemelkedésüket szolgálja és azt, hogy

visszaforduljanak a Teremtő Világba, a Teremtő Energiába, amely semleges.

Ezen visszafordulás és semlegesség által hozhatnak létre egy olyan világot, amely ugyan leképzett energiákból van, de az számukra tökéletes, a legmegfelelőbb, és csakis számukra: pozitív.

Az adott civilizációk, az adott világok milyensége, töltöttsége az adott lények evolúciós és tudatos fejlődései folyamán különböző. Pontosan ez azt eredményezi, hogy nem lehet két ugyanolyan világ sem a Világmindenségben. S ez azt eredményezi, hogy a Világmindenségben található leképzett világok lényei oly mértékben különbözőek, hogy azt hasonlítani nem lehet, pontosan az adott leképzési energiák miatt, amelyek alkotják világukat és ő magukat is, az adott evolúciós fejlődésük szintje miatt és az adott, rájuk gyakorolt környezeti hatások miatt.

III. FEJEZET

ENERGIA III: ENERGIAMEGMARADÁS, ÁTALAKÍTÁS ÉS TRANSZMUTÁLÁS

A körülvevő Mindenség, a Legfőbb Energia, mint köztudott, semleges töltésű, jelenlétű. Ezen Semlegességből teremtdött minden a kezdetekkor. Ezen Semlegesség – a Nagy Törvény – szabadságot ad mindennek, ami a Világmindenségben megtalálható, pontosan azért, mert az adott civilizációk felfogóképességeinek mértékétől függetlenül, és függetlenül attól, ahogy az energiát érzékelni tudják – a Legfőbb Energia csakis „pozitív” lehet.

Ezen „pozitív”, alkotó Világmindenség egyszerre alkotja folyamatosan a Világmindenséget minden pontjában, pontosan azon körforgások miatt, amelyeket a folyton-folyvást átalakulás megkíván a Világmindenségtől. Mindez egyszerre megy végbe mindenkinben, mindenhol, mindenkoron, a Nagy Törvény miatt, pontosan a *pozitív semlegesség* miatt, amely a Világmindenséget illeti. Ezen Semlegességből való leképzési formák által – amelyeket az adott civilizációk saját, önnön korlátai megfelelőinek is nevezhetünk – léteket, világokat, civilizációkat hoztak létre, saját, önnön korlátaikat megépítve ezzel, és elhatárolódva részben vagy teljes mértékben a körülvevő Világmindenségtől, amely semleges és mindent alkotott.

Ezen Energiától való elhatárolódás azt eredményezi, hogy minden egyes civilizáció – fejlettségétől függően – saját életeinek alkotója, irányítója; vagy épp ellenkezője – veszélyeztetője és kipusztítója. Ezen Fő Energiából való átalakulás különböző válfajai ismertek pontosan azért, mert a különböző civilizációk különböző fejlettségi szinteken állnak, és ezen szintek milyensége és sokrétősége felbecsülhetetlen és végtelen pontosan azért, mert oly mértékű a Világmindenség hatalmassága, hogy azt felmérni nem lehetséges.

Ezen végtelenségből adódóan minden fejlett és fejletlen civilizáció, világ, saját önnön korlátait ismerve tudja átalakítani vagy éppenséggel még jobban korlátozni saját maga világait, életüket, pontosan azért és úgy, ahogy azt az ő fejlettségi szintjük megkívánja az adott szituációban pontosan azért, mert a mindent alkotó, Legfőbb Alkotó Energiából csakis oly mértékű és tisztaságú energia áramolhat felénk mindenkoron, amelyből *felismerésük által tanítást vélhetnek felfedezni* pontosan azért, hogy saját mivoltuk, lényük, világuk értelmét és célját találják meg mindenben, mindenhol, mindenkoron. Pontosan ezen tisztaságú energiák, amelyek mindenben, mindenkoron, mindenhol ott vannak – magukban a civilizációkban is –, le vannak korlátozva, és el vannak torzítva, és át vannak alakítva, transzmutálva. Ezen tisztaságú energiák átalakítása és elfordítása, korlátozása – az adott civilizációk fejlettségétől függően – vagy előtérbe kerül, vagy háttérbe szorul. Pontosan ezek szabják meg az adott civilizációk és világok lényeinek s világuknak milyenségét, azok életvitelét és fejlődési szintjüket.

Ezen tanító Világmindenség mindenkor, mindenben megtalálható pontosan azért, mert az örök körforgás azt eredményezi, hogy minden leképzett energiafajta (amely lehet pozitív, lehet negatív), akármilyen töltésű, visszafordul önmagába, a Semlegességbe, a Teremtő Fő Energiarendszerbe, amelyből minden fakad. S ezen visszafordulások azt eredményezik az adott civilizációk számára, hogy ezen visszafordulási folyamatokat vizsgálva, vagy nem ügyelve rájuk élik életüket úgy, ahogyan azt ők maguk akarják. Végtelen irányúak lehetnek azon fejlődési szakaszok, amelyek ezen örök körforgást vizsgálják pontosan azért, mert intelligenciától, fejlettségi szinttől függően alakítják az egyes civilizációk saját maguk életét és világaik életét.

Ezen átalakulások mindenkor, mindenben egyszerre mennek végbe a Világmindenség Nagy Törvényei alapján, és mégis minden egyszerre külön úton, külön haladva formálódik, alakul át pontosan azért, mert *az örök körforgás és a Fő Energia*, amely mindenben egyszerre megtalálható, *végtelen minőségű* a leképzett energiaminőségek miatt. *Ezen leképzett energiaminőségek élettartalma is végtelen* pontosan azért, mert az adott civilizációktól függ, hogy a leképzett energiák minőségei milyen élettartalmúak, milyen fontosságúak és milyen töltöttségűek. Ezen energiák kialakulása, amelyek a Fő Semlegességből átalakultak különböző leképzett energiákká (a civilizációktól függően) úgy történhetett, és történhet meg, hogy az adott civilizációk a saját maguk köré emelt korlátokat felismerve, azokat tudatosan alakítják át pozitív megnyilvánulásaik által. Ezen pozitív megnyilvánulásaik fejlettségüktől, az Univerzumban,

a Világmindenségben elfoglalt fizikai és energetikai helyüktől függnék, pontosan az ok-okozat és a kölcsönhatás-ráhatás kihatása miatt, ami azt eredményezi, hogy ezen átalakulások folyamatosak, időhöz nem köthetők, mert az viszonylagos és nem létező, nem létező dolog.

Ezen átalakulások az adott civilizációkban a korlátok áthaladásával vagy éppenséggel a korlátok létrehozásával történnek – tudatosan vagy tudattalanul. Ezt nevezzük a Semlegességből való teremtésnek, átalakításnak, transzmutálásnak, a körforgás elindításának.

Ezen átalakítás és átalakulás a pozitív megnyilvánulások legerősebb mivoltai pontosan azért, mert a tudatosan fejlett civilizációk pozitív hozzáállásukkal és megnyilvánulásukkal úgy haladnak át saját, önnön korlátaikon, hogy olyan dolgokat hajtanak végre, cselekednek, amelyek az adott energiának pont az ellenkezői – arra válaszolva totális ellentét-energiát képeznek le, állítanak elő – pontosan azért, hogy kiegyensúlyozzák azon energiát, amelyet ki szeretnének iktatni életeikből, világukból, civilizációjukból.

Ezen kiegyensúlyozás azért olyan fontos, mert ezen kiegyensúlyozással a civilizációk a saját világaikat alakítják és egyensúlyozzák ki (saját önnön felismerésük által, pozitív megnyilvánulásaik által): hogy EGYEK a Világmindenséggel, és a Világmindenség is EGY ővelük, s hogy a világuk, a körülvevő mindenség összes világai, civilizációi és lényei és saját maguk is valamilyen leképzett

energiaminőségek – a Legfőbb Körülvevő Világmindenség energiája, aktív részese, annak alkotója, mozgatója. Pontosan ez az egyensúly az, amely ellenreakciót vált ki a világukban tapasztalható negatív dolgokra, és azt eredményezi, hogy visszatérnek a semlegességközeli állapotba vagy pontosan a semlegességbe. Ezt felismerve minden tudatosan fejlett civilizáció erre törekszik, hogy minden leképzett energiát, amely saját fizikai és energetikai világukban található, teljes mértékben kiegyensúlyozzon pontosan azért, hogy visszatérjen a Közeppontra, ahhoz közel, a semlegességhez.

Ezen Semlegesség, a Közeppont, a Kiegyensúlyozottság eredményezi az egyes világokban, hogy az adott világok lényei megnyilvánulásaikkal alakítják azon energiákat, amelyek az ő saját világukat, környezetüket alkotják, mind fizikai, mind energetikai világukra kihatva ezzel, alakítva és transzmutálva valamilyen mértékben, formában és nagyságban.

Az energetikai világok, amelyek minden fizikai világ körül megtalálhatók, könnyebben alakíthatók, áramoltathatók pontosan azért, mert nem szilárdultak meg, és nincsenek kötött energetikai formában. Ezen energiák átalakítása különböző, s a leképzett energiaminőségektől függően elég könnyen alakíthatók, transzmutálhatók pontosan energetikai mivoltuk miatt, kötetlenségük és korlátok nélküli létük miatt. Ezen energiák, amelyek a fizikai világ körül találhatók, végtelen sokrétűek lehetnek, úgy, mint a többi világ maga is. Ezen energiákat lehet

részben észlelni, meg nem is. Ez mind-mind attól függ, hogy milyen stádiumban vannak, mi a rendeltetésük és milyen a töltöttségük.

Pontosan ezen energetikai világok átalakítása a legfontosabb, és kiegyensúlyozottsága a legfontosabb elsősorban ahhoz, hogy a fizikai világot a legkönnyebben alakítsuk át, pontosan azért, mert az ok-okozat alapján és az egymásra való hatásgyakorlás alapján: minden kihat mindenre.

És ezen energetikai világok megváltoztatása, átalakítása, transzmutálása azt eredményezi, hogy ezen energetikai világok különböző leképzési minőségűek, és hatást gyakorolnak a fizikai összesűrűsödött világokra, mert azon fizikailag összesűrűsödött világoknak is hasonló energia-kivetülésük van korlátok közé zárva.

Tehát, mielőtt a fizikai anyagot változtatná az adott civilizáció lény, tudatosan felemelkedve először is az energetikai világokra kell hatást gyakorolnia különböző megnyilvánulásaival – amelyek lehetnek az ő világukban pozitívak, illetve negatívak –, hogy az adott szituációkban sikert érhessen el. Az energetikai világokra való hatás gyakorlása könnyen elsajátítható, gyakorolható és fejleszthető: az adott civilizáció lényei *összhangba kerülnek a körülvevő Mindenséggel, megismerik a semlegesség tökéletes állapotát és annak hatalmát.*

Az önnön felemelkedés, felismerés és a saját, önnön korlátok alól való felszabadulás,

kiegyensúlyozás, semlegességhez való visszatérés megismerése által az adott civilizáció lényei saját maguk transzmutálói, átalakítói és felemelői a Világmindenség Misztériumába, mert tudják a helyüket a körülvevő Világmindenségben, mert tudják, hogy a körülvevő Világmindenség fontos tagjai és alkotóelemei, úgy, hogy tudják, hogy létük és világaik valamilyen leképzési energiaforma és mivolt.

Ezen Semlegességhez, Semlegességbe való fordulásuk által és az energetikai világukra való hatásgyakorlás által megtapasztalhatják azt, hogy az energetikai világokra való hatásgyakorlás után fizikai változás is bekövetkezik, pontosan azért, mert az örök körforgás, a semlegességbe való fordulás azt eredményezi, hogy bármely anyagba zárt energia megváltoztatható, átformálható, transzmutálható.

Ezen alakító folyamatok fejlettségtől függően különböző idő alatt mehetnek végbe pontosan azért, mert ezen fejlettség és idő mind-mind viszonylagos, mert tudják az adott civilizáció lényei, hogy egyik azzal, amelyet át akarnak alakítani, pontosan ezért viszonylagos fogalmak azok, hogy fejlettség és idő. Mert ha egy azzal, amit alakítani akar, akkor annak fizikai korlátait úgy tudja megváltoztatni, hogy egyesül azzal a legapróbb energetikai alkotóelemi szinten. Ezen egyesülés, semlegességbe való hozatal – a semlegesség és a viszonylagosság fogalmait mind túlhaladva – úgy transzmutálja, alakítja az adott fizikai megnyilvánulásokat, ahogy azt az ő akarata megkívánja.

Pontosan ezen egyesülés a Semlegesség Misztériumában az a hatalmasság, amit megenged a Legfőbb Teremtő Mindenség pontosan azért, mert a Nagy Törvény, a Világmindenség mindenben, mindenkoron egyszerre ott van, állandóan átalakul, mozog.

És ezen egyesülés a Semlegesség Misztériumában megengedi azt, hogy bármikor, bárhol, bármire hatást és ellenhatást gyakoroljanak különböző okokból kifolyólag, amelyek a leképzett energiafajtáktól függően lehetnek pozitív, illetve negatív megnyilvánulások. Ezen hatalmak szolgálhatják az adott civilizációk lakóit oly mértékben, hogy az éppenséggel előre, a fejlődésbe segíti őket, az adott világok civilizációinak saját, önnön misztériumának teljes mértékű felemeléséhez: *s az adott lények nyomást és hatást gyakorolnak társaikra uralkodó formában, irányító formában pontosan azért, mert tudatosan tudják hatalmukat irányítani akármilyen töltöttséggel.*

A különböző megnyilvánulások hátráltathatják is az adott civilizációk fejlődését pontosan azért, mert az adott civilizációk és annak lényei megnyilvánulásaik által korlátokat építenek maguk köré, és pontosan saját világuk rabjaivá válnak: elfordulnak a Semlegesség hatalmától, a Legfőbb Teremtő Világmindenségtől, és nem egyesülnek azzal, hanem éppenséggel elkülönülnek, és saját magukat emelik a világuk élére.

Az Energia, mint olyan fogalom, amely mindent alkotott és alkotni fog, amely mindig is jelen lesz és jelen volt, az örök körforgásra enged következtetni: a Teremtő Létbe való visszafordulásra,

miszerint mindenkoron, minden egyesül a Teremtő Legfőbb Energiával – amely semleges, töltetlen –, amely úgy viszonyul mindenhez, hogy egyszerre mindenben megtalálható, és egy mindennel. Ezen jelenlétek arról tanúskodnak, hogy minden fizikai és energetikai megnyilvánulás az energia végtelen formája, és a különböző leképzési energiák és leképzett energiák folyamatosan az energia-megmaradásról tanúskodnak és a Legfőbb Körülvevő Világmindenségről, amely mindenben és mindenhol egyszerre van jelen, és folyamatosan átalakul.

Pontosan ezért a transzmutáció, az átalakítás és átalakulás azon tudatosan fejlett civilizációk módszerei, akik a fizikai világot legyőzve saját önnön fejlettségüket és tudatosságukat emelték és emelik folyamatosan a fizikai anyag rendeltetése fölé pontosan úgy, hogy akaratuknak saját maguk szabnak határt és korlátokat pontosan azért, mert felismerték a saját önnön semlegességükbe való visszafordulásuk hatalmát – és ezen hatalom által egyesülhetnek az adott, transzmutálni, átalakítani kívánt fizikai dolgokkal. Ezen fizikai dolgok a legapróbb alkotóelemeivel való egyesülés alkalmával transzmutálhatók, alakíthatók olyanná, amilyenné a fejlett, tudatosan élő civilizációk lényei azokat alakítani akarják, pontosan azért, hogy azokat rendeltetésüknek megfelelően használják, ahogyan az ő maguknak megfelelő és alkalmas.

Ezek alapján a körülvevő Világmindenség egyben alakítja saját magát a Semlegességbe folyamatosan visszaforduló örök körforgás miatt; egyszerre alakítja az adott civilizációk környezeti behatásait; és ezek mellett alakítják a különböző civilizációk lényei, egymásra gyakorolt hatásai; s a

legfőbb, ami a létrejött világokban a legfontosabb: a létrejött civilizációk lényei tudatossági szintjeik és korlátaik áthaladtával saját maguk alakítják környezetüket tudatosan úgy, ahogy az nekik megfelelő, és ezáltal ők maguk alakítják környezetüket a semlegesség közelségébe. Mert ezen fejlett, tudatos lények tudják, hogy a Semlegességük, ezáltal pedig töltésük kiegyensúlyozása a legfontosabb. És ezen hatalommal bírva ők maguk a Világmindenség, és az örök körforgást ők maguk is továbbadják a környezetüknek, és környezetükre hatást gyakorolnak pontosan a kiegyensúlyozásukkal, ahogy transzmutálják az energetikai és fizikai világukat tudatosan.

Ezen világok lényei mind a fizikai, mind az energetikai leképzett dolgokat egyesülés szinten alakítják át, mert hatalmukat ki tudják vetíteni, tudatosan tudják azt használni, és tudják a különböző energetikai leképzési formák által különböző töltésűvé tenni mindazt, amit ők maguk akarnak. Ezen tudatosság által fellelhető a Világmindenség Teremtő Hatalma az adott civilizációk tudatosan fejlett lényeiben pontosan azért, mert a Semlegességgel való egyesüléssel minden korlátot – amely a leképzési energiák által létrejött – át tudnak írni, alakítani, és transzmutálni tudják akaratuknak és rendeltetésüknek megfelelően.

Ezen tudatos lények EGYEK a Világmindenséggel, mert EGY a Világmindenség is övelük: EGYEK mindenkivel és mindennel pontosan azért, mert ők is a Mindenség aktív

tagjai és részesei, és minden és mindenki egy
ővelük, mert tudják a helyüket mindenkor a
Világmindenségben:

Ők a tudatosan fejlett civilizációk lényei,
követei. Ők a Világmindenséget és az
Univerzumot összefoglaló hálózat pozitív
megtestesítői, ők a Semlegesség követői – annak,
amiből ők maguk is fakadtak –, s ők a rendszer
irányítói az alattuk elhelyezkedő civilizáció(k)
rendeltetésének megfelelően, pontosan azért, mert
felismerték az adott hatalmukat, és tudják azt a
gyakorlatban is használni: *pontosan ezért ők a
béke követői.*

IV. FEJEZET

ENERGIA IV: AZ ÁTALAKÍTÁS, TRANZMUTÁLÁS MÓDSZEREI

Az átalakítás és transzmutáció alatt azon dolgok folyamatát értjük, amikor a meglévő fizikai és energetikai testben részleges vagy teljes átalakítást hajtanak végre, a különböző civilizációktól függően. E számukra megfelelő módszerekkel végrehajtott pozitív, illetve negatív töltésű megváltoztatásokat nevezzük átalakításoknak, transzmutációknak.

Ezek lehetnek tudatos és tudattalan átalakítások és transzmutációk pontosan azért, mert az adott civilizációk – fejlettségüktől függően – tudatosan hajtanak végre olyan, számukra megfelelő átalakításokat, transzmutációkat, hogy saját önnön létüket, világukat felemelik, mely pozitív mivoltba viszi őket. Ezen tudatos lények azok, akik saját akaratukkal, jelenlétükkel, ténykedésükkel, cselekedetükkel átalakítanak és transzmutálnak – elsősorban magukat és másodsorban a környezetüket – számukra megfelelő és optimális világgá, olyanná, amilyenné ők szeretnék, hogy az legyen. Ezen tudatosan fejlett lények azok, akik az adott, pozitív cselekedeteket végrehajtva emelik fel saját önnön magukat, világaikat és környezetüket úgy, hogy azt tudatosan hajtják végre. Ezekből adódóan az ok-okozat alapján és hatás-ráhatás alapján tudattalanul is hatást gyakorolnak környezetükre, magukra és világaikra pontosan azért, mert

felemelkedésük és visszafordulásuk a Semlegességbe, a Legfőbb Energiához való közelségük azt eredményezi, hogy mintegy vonzást indítanak be környezetükben a legkisebb elemi részecske szinten – mindezzel oly mértékű átalakítást végezve saját magukban, környezetükben és világaikban tudattalanul, hogy azt nem érzékelik az idő és a tudatlanság viszonylagossága miatt.

Pontosan ezen kihatások által – a Semlegességhez való közelség miatt, az ok-okozat alapján, hatás-ráhatás alapján – pozitív hatást gyakorolnak önmagukra, környezetükre és világaikra pontosan azért, mert úgy él, úgy cselekszik ezen tudatosan fejlett civilizációk lénye, hogy cselekedeteit reakciók követik, amelyek öfelé mozdulva a Semlegesség felé mozdítják őt, s így térnek vissza azon szabad természetükhöz, ahogy az kezdetben volt.

Ezen tudatos és tudattalan megnyilvánulások egyszerre mennek végbe mindenhol a Világmindenségben pontosan azért, mert a Nagy Törvény, a Világmindenség, az Univerzum így működik – az ok-okozat, hatás-ráhatás alapján. Ezeket figyelembe véve különböztetjük meg mindazon tudatosan fejlett civilizációkat, akik a Semlegességbe visszafordulva keresik saját, önnön hatalmasságukat, és meg is találják azt, ezáltal legyőzik mindazon korlátokat, amelyeket esetlegesen ők, saját maguk építettek a világaik köré. Ezeket áthaladva, mind fizikai, mind energetikai korlátaikat áthaladva, átlépve bírják átalakítani a fizikai és energetikai világukat oly mértékben és úgy, ahogy azt ők maguk elrendelik pontosan azon hatalomból

fakadóan, hogy *immáron tudják a hatalmuk létét, mibenlétét és annak fontosságát és kimeríthetetlenségét: hogy EGYEK mindennel, mindenkoron, és mindenben ott vannak egyszerre, és minden egyszerre egy velük, pontosan úgy, ahogy a Világmindenség is egyszerre ott van mindenben.*

A másik végletet alkotják a negatív, korlátokat építő, tudatosan nem fejlett világok. Pontosan ezen világok azok, akik a leképzett energiákból létrejött korlátok és leképzett energiák ideológiai miatt – amelyek környezetükben, világaikban megtalálhatók – saját magukat határolják el a Semlegesség mivoltából, mivoltától, a Középpontból, a Legfőbb Energiától, amelyből minden teremtdött és lett. Ezen civilizációk fejletlensége és alakulása pontosan azt eredményezi, hogy a meglévő energiákból létrehozott fizikai és energetikai világuk tovább halad ezen az úton, és a saját önnön világuk köré épített korlátok miatt saját magukat határolják el a Semlegességtől, a Középponttól.

A tudatosan nem fejlett világok is alakítanak mind fizikailag, mind energetikailag. A pozitív és negatív töltöttségek minden világban megtalálhatók, csak más nevük, más jelentésük van, pontosan a Világmindenség hatalmassága és sokrétűsége miatt. Ezen töltöttségek, amelyek az elmaradott világokban korlátok építésére szolgálnak, folyamatosan átalakulnak és mozognak úgy, ahogy a többi fejlett világban is. Ezen korlátokat a fejletlenebb civilizációk is alakítják és transzmutálják. Ők a fizikait fizikai módszerrel alakítják, az energetikait a fizikai kihatással változtatják meg, mely gyökeres

ellentéte annak, mint ahogy a tudatosan fejlett civilizációk lényei tesznek, akik a Semlegességből kiindulva változtatják meg a fizikait úgy, hogy azzal egyesülnek legapróbb energetikai szinten: miszerint az anyagba zárva is egyek azzal, és azt meg tudják változtatni, transzmutálni tudják.

A fejletlenebb civilizációk tudatlanul a fizikai korlátok közé szorított energiaminőséget használják arra, hogy az energetikai környezetük is megváltozzék – tudatlanul (azaz nem tudatosan törekednek erre). Ezen összefüggésekből láthatjuk mindazon elmaradottságot, amely szerint a korlátokat a fejletlenebb civilizációk körében nem tudják és nem is akarják áthaladni pontosan azért, mert tényszerű dolgokkal szembesülnek a világukban. Amit az érzékelésük skáláján tapasztalnak és éreznek, csak annak mentén tudnak tovább haladni mindaddig, amíg képesek erre, pontosan azért, mert ha megszűnik érzékelésük, akkor az érzékelésükön túli dolgokat – saját fejletlenségük miatt – nem létező dolgoknak titulálják. Mert érzékelésük oly mértékben elmaradott, hogy nem képesek felfogni – sem értelmi, sem semmilyen szinten – a környezetükből való hatást-ráhatást, az ok és okozat alapján történő dolgokat. Pontosán ezért nem is képesek arra, hogy úgy alakítsanak és transzmutáljanak dolgokat, hogy az saját, önnön korlátaikat áthaladva energetikai szinten menjen végbe, s ezt úgy cselekedjék meg, hogy saját önnön magukat, világaikat és környezetüket oly mértékben emeljék fel semlegességükbe, hogy az számukra pozitív legyen. Tehát, ezen fejletlen civilizációk saját, önnön korlátaikkal alakítják és transzmutálják saját magukat, világaikat és környezetüket.

Ezzel láthatóvá válik a Világmindenség sokrétűségének két véglete, miszerint a tudatosan fejlett, energetikailag alakítani és transzmutálni tudó világok, civilizációk, pusztá akaratukkal semlegessé tesznek mindent, és töltést változtatnak egyes fizikai és energetikai tárgyakban, és azt az ő hatalmuk által olyanná alakítják, amilyenné akarják.

Ellentétben a fejletlen civilizációk lényeivel, akik a saját, önnön, leképzett energiákból felépített korlátaikból tovább alakítják saját önnön életüket, környezetüket és világaikat – magyarán a fizikait fizikaival alakítják, az energetikait fizikaival.

Ezen összehasonlítások alapján észlelhetjük azon különbséget, ami tanítás céljából példaként szolgált pontosan azért, hogy érthetővé váljon azon Semlegességnek hatalma, amely mindkét világban megtalálható egyszerre. S míg a fejlett világokban ezt tudják, a fejletlenben nem. Ezért szolgáljanak tanításul ezen példák úgy, hogy csak úgy tudnak fizikait megváltoztatni tudatosan, hogy azzal a legapróbb energetikai szinten, Legfőbb Energiamivoltban, Semlegességben, a Középpontban egyesülnek. És pontosan ezen legapróbb alkotóelemben való egyesülés azt eredményezi, hogy a tudatosan fejlett világok lényei tudatosan át tudják alakítani a legapróbb semlegességet olyanná, amilyenné ő maguk akarják.

Ezen leképzési formák létrejötte csak úgy történhet meg, hogy a tudatos civilizáció lényei semlegességükkel saját önnön korlátaikat áthaladják, azaz fizikai és energetikai testeiket

elveszítik, s eggyé válnak a körülvevő Mindenséggel. Ezen eggyé válás a körülvevő Mindenséggel azt is jelképezi és jelenti, hogy eggyé válnak azon tárggyal, fizikai és energetikai dolgokkal, amelyeket meg kívánnak változtatni, és transzmutálni kívánnak. A leképzett energiákat át akarják programozni, át akarják írni pontosan úgy, ahogy az ő maguknak megfelelő és célszerű. Ezen egyesülés a körülvevő Mindenséggel azt jelenti, hogy a megváltoztatandó fizikai és energetikai dolgokkal is egyesülnek a legapróbb alkotóelemeiben, és azon összesűrűsödött vagy éppen energetikailag szabadon mozgó, leképzett energiaminőségeket különböző töltöttséggel ruházzák fel, és különböző hatásgyakorlás által alakítják fizikai és energetikai mivoltukban.

Ezen láncreakciót kialakítva, a legapróbb alkotóelemben a semlegességhez közel való fordítás azt eredményezi, hogy a fizikailag összesűrűsödött, leképzett energiákat oly mértékben tudják átalakítani, ahogy az az ő maguk céljainak megfelelő. Mindez a fizikai korlátok semmissé tételével teljes mértékben könnyed és lehetséges mind az idő, mind a tér viszonylagossága miatt, pontosan azért, mert eggyé válnak a Világmindenséggel, és a Semlegességbe fordulnak, a Teremtő Világmindenségbe, a Középpontba.

Ezen Középpont, amelyből minden fakad(t), ott van mindenben egyszerre mindenkoron. E Középponthoz, Középpontba való befelé fordulás azt eredményezi a tudatosan fejlett civilizáció lényei számára, hogy A Mindennel való eggyé válás mind fizikai, mind energetikai szinten lehetővé teszi, hogy egyszerre vegyék birtokba azon dolgokat, amelyeket

alakítani és transzmutálni akarnak. Mindezt úgy, hogy az adott dolgokat különböző töltöttséggel ruházzák fel, és ezen töltöttséggel a legapróbb alkotóelemi-szinten – az ok-okozat, hatás-ráhatás alapján – éppenséggel vagy kiiktatnak, vagy épp hozzáadnak olyan minőségeket energiaszinten, hogy maradjon energetikai szinten az adott dolog, vagy éppenséggel az adott energia váljék fizikai korlátok közé.

Ezen munkálkodások ereje attól függ, hogy az adott civilizáció lényei mennyire tudják visszafordítani magukat a körülvevő Mindenségbe, a Semlegességbe, a Középpontba, és mennyire tudnak eggyé válni a körülvevő Mindenséggel, mennyire tudják levetkőzni saját, önnön fizikai és energetikai világuk korlátaait. Ezen korlátok határozzák meg az ő erejüket és hatalmukat, átalakításuknak és transzmutációjuknak erejét és minőségét. *Ezen korlátokat áthaladva – amelyek esetlegesen alkotják a világaikat fizikai vagy energetikai szinten – a tudatosan fejlett civilizációk lényei számára elengedhetetlenül fontos, hogy saját önnön Semlegességükbe való fordulásuk folyamatosan történjen pontosan azért, hogy mindazon leképzett energiakorlátokat, amelyekből ő maguk is vannak, folyamatosan visszafordítsák a Teremtő Léthe, a Világmindenségbe.*

Ezen lényeknek a fontossága azon alapul, hogy megtalálják saját önnön belsőjük Semlegességének hatalmát, és hogy ezen Semlegességnek hatalmával tudjanak úgy cselekedni, ahogy az nekik a legmegfelelőbb a saját világaikban. A saját világaikat ezen tudatosan fejlett lények úgy alakítják, hogy a Világmindenségre és az abban

elhelyezkedő összes lényre tekintettel vannak, és mindig is tanító, példaértékű utat mutatnak, pontosan az ő fejlettségi szintjüktől telhetően. Ez más civilizáció számára példaértékű és követhető út pontosan azért, mert ők már egy olyan szinten vannak, hogy felismerve az egység lényegét – hogy mindenki egy mindenkivel, és minden egy mindenkivel – a hatalmukban lévő tudással egyszerre tudnak építeni, és egyszerre tudnának pusztítani, pontosan azért, mert tudják a mibenlétüket. De számukra egy a legfőbb cél: az egyesülés a Világmindenséggel pontosan azért, mert Az oly mértékű hatalmasság, bölcsesség, amelyet ők maguk sem bírnak felfogni teljes egészében pontosan azért, mert ők is leképzett energiák a Legfőbből – a Világmindenségből –, és önekik is vannak korlátaik, amelyeket meg kell még, hogy haladjanak. Akármennyire is közel vannak a Semlegességük középpontjához, mégis korlátok közé vannak kényszerítve, és ezen korlátok határozzák meg saját világukat, civilizációjukat, létüket.

Ezen átalakulás, transzmutálás mindenben egyszerre megy végbe mind fizikai, mind energetikai szinten, mind a fejlett, mind a fejletlen civilizációkban. Az akár fejlett, akár fejletlenebb civilizációk teszik az átalakítást, transzmutálást olyanná – pozitív vagy negatív megnyilvánulásaik által –, amilyenné ők maguk teszik. Ezen átalakulások és transzmutálások az ok-okozat alapján, a hatás-ráhatás alapján kölcsönösen kihatnak környezetükre, világaikra és saját magukra (az adott civilizációkra) elsősorban. Teljesen mindegy, hogy a fizikait energetikaivá, vagy az energetikait fizikaivá alakításról van szó, a lényeg az, hogy miként alakítják

át azt a dolgot, amit alakítani akarnak. Hogy az a körülvevő Mindenséggel együtt a semlegességbe való fordulással történik, vagy pontosan az attól való elfordulással: a leképzett energiákhoz való fordulással, a saját korlátaik által megszabott határokkal történik, az adott korlátok között haladva, munkálkodva. *A semlegességbe való fordulás, a korlátok nélküli világba való fordulás az, ahol minden lehetséges pontosan azért, mert oly mértékű hatalomba fordulnak bele, hogy ott nincs korlát, és minden átalakítható, transzmutálható.*

Ezen átalakítások, transzmutálások fejlettségtől függetlenül úgy mehetnek végbe, hogy azok mindenkoron, a folyamatosan tartó mozgás miatt, hatást gyakorolnak szűk és távoli környezetükre, amely kihat az adott civilizáció saját életére, világára és az egész Univerzumra. Ezen fejlett energiák összessége vagy éppenséggel fejletlen energiák összessége alkotja a folyamatosan bővülő, mozgó, felbecsülhetetlen sokrétű Univerzumot, amelyben a különbözően fejlett civilizációk élnek, amelyek tudatosan, avagy tudattalanul hatást gyakorolnak egymásra megnyilvánulásaikkal, és ezen megnyilvánulások által éppenséggel segítik egymást, vagy éppenséggel gátolják egymást. A tudatosság és a tudatlanság eredményezi azt számukra, hogy a tudatosan cselekvő lények s világok, civilizációk egy új világban élhetnek, amelyben tudattalanul is alakítják világaikat pontosan azért, mert tudatosan cselekednek az ok-okozat alapján, hatás-ráhatás alapján egy korlátok nélküli világban, ahol minden lehetséges, számukra minden megfelelő, a saját életeiket irányítani tudó, fejlett világoknak. Ez azért

van így, mert tudatosan cselekedve tudattalanul is alakítják környezetüket számukra pozitív irányba úgy, ahogy azt tudatosan és tudattalanul is akarják, az ok-okozat és hatás-ráhatás elve alapján a tökéletes, számukra legmegfelelőbb világot kialakítva, amelyben ők megfelelően tudnak fejlődni és létezni.

Az ellentétük a fejletlen civilizációk, akik a Közeppontról, a Világmindenségből leképzett energiákból felépített saját világaikból alakulnak tovább és tovább, fizikai korlátaikat kihasználva, fejlettségi szintjükből adódóan éppenséggel még több korlátot építenek saját maguk köré; vagy éppenséggel saját korlátaikat felismerve, folyamatosan tudatosodva emelkednek fel saját maguk korláta alól és haladnak át rajtuk. *A fejletlen civilizációk számára az evolúciós fejlődés és a korlátok legyőzése elég hosszadalmas és nehéz pontosan azért, mert a környezetük kiaknázása, teljes mértékű fizikai felhasználása véges, pontosan azért, mert az idő viszonylagos fogalmában a fizikai anyag maga is az.*

Tehát, ezen világok a felemelkedésük hiánya miatt időhöz vannak kötve, anyagba és térbe vannak zárva. Számukra pontosan azért is fontos ezen korlátok áthaladása, hogy saját magukat, világaikat és civilizációjukat megmentse pontosan úgy, ahogy azt a fejlett világok csinálják: hogy a semlegességbe való fordulás, azaz a Világmindenséggel való egyesülés kitarja számukra a körülvevő Mindenséget, a Teremtő Létet, amelyből minden fakad, fakadt és fakadni fog. Minden forog, mozog, halad pontosan azért, mert minden energiából van és lesz. S ezen körforgásba betekintve felismerik saját, önnön,

leképzett energiakorlátaikat, áthaladva azokon tudatosodni tudnak, és fel tudnak emelkedni a Semlegesség Misztériumába, a Közeppontra, a Világmindenségbe.

Ezen átalakulások, transzmutálások – akár fizikai, akár energetikai szinten – akármilyen formában is történnek, mind a Nagy Törvény alapján mennek végbe: miszerint a leképzett energiák úgy alakulnak, ahogy azt alakítják az adott civilizációk lényei és környezetei. Tehát az átalakulás és transzmutálás oly sokrétű és végtelen lehet, amilyen a Világmindenség, pontosan azért, mert más és más a leképzett energiakorlátok minősége, más és más civilizációk alakultak ki, más és más fejlettségi szinten vannak egymáshoz képest, és más és más környezeti hatások hatnak rájuk. De egyben azonosak: hogy EGYEK a körülvevő Mindenséggel, mert a körülvevő Mindenség is EGY övelük, s a legapróbb alkotóelemi szinten bennük is megtalálható a Teremtő Lét, azaz a Közeppontra semlegessége – valamilyen irányban elmozdítva, eltorzítva, átalakítva, avagy transzmutálva.

Észlelhetjük azt, hogy a legapróbb elemekre bontás a legfontosabb, a legerősebb átalakító, transzmutáló hatalom pontosan azért, mert minden a semlegességbe alakul át, transzmutálódik, és ezen semlegességből alakítják úgy, olyanná az adott civilizációk az anyagokat, a fizikai és energetikai dolgokat, amilyennek ők maguk megkívánják.

Ezen semlegességből való alakítás mindenkiben megtalálható, mint ahogy a

Világmindenség legapróbb alkotóeleme is. Mindez azt mutatja, hogy az egyesüléssel való, az adott lények magukba fordulásával való, a Világmindenség felé való fordulás általi átalakítások, transzmutálások elengedhetetlenek pontosan azért, mert ezen önmagukba való fordulás által eléri a legapróbb alkotóelemi részecskéjüket, annak Semlegességét, és kitérülnek, és eggyé válnak a körülvevő Mindenséggel: ahol minden lehetséges, minden korlátlan, és minden egyszerre jelen van, mert mindenben egyszerre ott vannak, mint ahogy ott van minden egyszerre a Világmindenségben is.

Ezt nevezzük átalakításnak, átalakulásnak, transzmutálásnak, a folyamatos körforgásnak: hogy minden energiából van, s lesz.

V. FEJEZET

ENERGIA V: A CIVILIZÁCIÓK VISZONYULÁSA AZ ENERGIÁKHOZ ÉS AZ ENERGIÁK VISZONYULÁSA A CIVILIZÁCIÓKHOZ

Az egy adott civilizációt alkotó összes energia, energiák összességében tekintve alkotnak egy fejlett vagy kevésbé fejlett világot az Univerzumban, aminek tudatos vagy tudattalan, aktív részesei és lényei. Ezen világok és civilizációk, kik a leképzett energiákból létrejött világukban tudatosan vagy tudatlanul élik életüket, ezen civilizációk és világok mindegyike egyazon Központból való, és egyazon Központban lesznek újra.

Ezen viszonyulások a Világmindenséghez az adott civilizációktól függnnek, de az Univerzum, a Világmindenség viszonyulása az adott civilizációkhoz mindig egy és azonos az összes világokkal és civilizációkkal pontosan azért, mert az egyensúlyt akarja megteremteni, a visszafordulást a Világmindenségbe, és a leképzett energiák folyamatos mozgásával, átalakulásával a Központba való visszafordulást szorgalmazza.

A civilizációk, a világok energiához való hozzáállása pontosan azon alapul, hogy mekkora és milyen az adott civilizációk és világok lényeinek fejlettsége és mibenléte. Pontosán ezen fejlettség és tudatosság az, ami őket vezérli és előre viszi, vagy éppen gátolja.

Ezen tudatosság által, az energiákhoz való hozzáállással és a tudatos felismerések, ráébredések által az adott civilizációk, világok lényei megértik saját mibenlétüket, annak értelmét és végcélját, a megteremtett világuk értelmét és végcélját. Ezeknek következtében ezen lények és civilizációk lakói azon fáradoznak és munkálkodnak, hogy saját magukat a teremtő egyensúly közelébe hozzák a leképzett mivoltuktól telhetően, ami azt vonja maga után, hogy ezzel életeiket tudatosan változtatják meg a számukra legoptimálisabb formában. Ezen hozzáállás – nemcsak a saját életükhöz és mibenlétükhöz való hozzáállás – a szűk és távoli környezetükre és az egész civilizációjukra és világukra kihat pontosan azért, mert tudatossági szintjük láncreakciót indít el a meglévő, leképzett energiák körében, sürgetve az egyensúly megtalálását a kiegyenlítődés felé vezető úton, hogy minél hamarabb és minél gyorsabban elérjék azt az állapotot, ami számukra a legmegfelelőbb, a legtökéletesebb. Pontosán ezen energiákhoz való hozzáállás oda vezet, hogy az adott civilizációk és azok lényei nagymértékben azon munkálkodnak, hogy saját leképzett világuk korlátait teljes mértékben elbontsák, és kiegyensúlyozzák mindazt, amit ki kell, hogy egyensúlyozzanak ahhoz, hogy egy tökéletes világban élhessenek a számukra legmegfelelőbb módon.

Ezen hozzáállás és kiegyenlítődés, a Központhoz való fordulás eredményezi azt, hogy az adott civilizáció lénye egyszemélyben fordul a Teremtő Egyensúly felé, és egyszerre az egész civilizációja és világa, mert egyszerre indít el láncreakciót saját világában.

Ezen hozzáállás az ok-okozat alapján, a hatás-ráhatás alapján azt eredményezi – mind az élőlények világában, mind a saját civilizációjában –, hogy nyomást, hatást gyakorol tudatosan vagy tudattalanul abból kifolyólag, ahogy hozzáállásával az energiához és saját magához viszonyul. Miképpen az önmaga egyensúlyba hozása által elindított láncreakció egy körgyűrű a környezetében, amely minden síkban, minden dimenzióban és minden térben egyszerre megy végbe a civilizációktól függően, mert mindezek viszonylagos fogalmak. Ezen körgyűrű háromdimenziós elindítása, a környezetébe való kiáramoltatása, a saját magából való egyensúlyteremtés azt eredményezi – nemcsak magának, hanem szűk és távoli környezetének egyaránt –, hogy változzék, és elinduljon az egyensúlyba való fordulás felé pontosan azért, amiért ezen civilizáció lénye a saját korlátait és mibenlétét felismerve, azokat áthaladva le tudja vetkőzni, felül tud emelkedni rajtuk, az esetleges hibákat és negatív mivoltokat – azokkal egyesülve – az egyensúly tökéletes állapotában ki tudja iktatni, transzmutálni tudja, meg tudja változtatni oly mértékben és úgy, ahogyan számára és környezetének a legoptimálisabb, pontosan azért és úgy, ahogy azt a Világmindenség is tenné az adott, leképzett energiák környezeti ráhatásainak behatásai által.

Ezek összességében a tanító Világmindenség mindenben egyszerre ott van, pontosan az egyensúly tökéletes állapotában való egyesülésnél.

És az itt való transzmutálás, átalakítás következtében a legoptimálisabb, legmegfelelőbb élethelyzetet és munkát bevégeztetve az adott civilizáció lényei számára, pontosan az adott

civilizáció lényének hozzáállásával kifejtett láncreakciók miatt: mert tudja a saját maga lényének és létének mivoltát (az adott civilizáció lénye), értelmét, végcélját, és ezzel egyidejűen a saját civilizációjának és világának mibenlétét, értelmét és végcélját. Ezek alapján az energiákhoz való hozzáállása oly mértékű – számára mindig pozitív –, amely a Világmindenségbe való fordulást jelenti: az egyensúly elérését, a tökéletes állapotot. S ezen hozzáállással a saját maga civilizációját, világát, életét és önmagát változtatja meg egyszerre az adott civilizáció lénye.

Az egyensúlyhoz közeledve az energiához való hozzáállása egyre fokozottabb pontosan azért, mert a tökéletes állapot elérése, a Világmindenséggel való egyesülés – a saját korlátai áthaladása és a saját korlátainak megtartása által – a leképzett energiák saját mibenléte miatt azt eredményezi, hogy a civilizációk adott lényei a fokozódás pillanatai alatt tudatos vagy tudattalan transzmutáción, átalakuláson mennek át az egyensúly miatt, ami felé haladnak: a tökéletes állapot miatt, ami felé haladnak; az egyesülés miatt, ami a Világmindenségbe viszi, a teremtményekhez; és a korlátok miatt, amiből ő maga is létezik.

Ezen dolgok összessége és tények összessége az, ami a hozzáállást fokozottabbá teszi. Ezeknek a tényeknek összessége az, ami egyre jobban fokozódik pontosan azért, mert egyszerre halad át a korlátain és egyszerre tartja meg azokat, a saját civilizációja, világa és mibenlétük miatt. Mert azok is különböző energiák – összesűrűsödött vagy épp energetizálódott milyenségűek –, amelyek alkotják őt

magát is, a civilizációját és a világát is; egyszerre vannak áthaladva és egyszerre tartják azon ponton, ahol él és létezik a saját világában. Ezen ellentétek és kettősségek azt eredményezik, hogy minden fejlett civilizáció tudatos lényének úgy kell áthaladni saját korlátain, hogy azokat megtartsák pontosan azért, mert a dolgokhoz való hozzáállásuk meg kell, hogy maradjon a saját világuk, civilizációjuk korlátainál pontosan azért, mert nem képesek egy fejlettebb szintre lépni, mert csak azt tudják elérni, ami számukra létezik.

Ez azt eredményezi az adott civilizációk tudatosan fejlett lényei számára, hogy egy bizonyos fejlettségi szint fölé nem tudnak haladni pontosan azért, mert nincs olyan, aki tanítaná őket. A Világmindenség egy dologra tanítja őket, amit már értenek: az egyensúlyra, a Teremtővel, a körülvevő Mindenséggel való egyesülésre. Ezen tudatos felfogás a civilizációk lényeit hatalommal ruházza fel, amellyel saját világukban ténykedni tudnak, de a saját világaikat nem tudják áthaladni pontosan azért, mert a Világmindenség oly mértékű sokrétűsége és sokszínűsége arra enged következtetni, hogy minden civilizációnál van fejlettebb. És az adott civilizáció lényei maguktól nem képesek áthaladni egy fejlettségi szinten a korlátaik miatt, csak ha egy másik civilizáció bele nem avatkozik pontosan azért, hogy tanítsa őket, hogy megmutassa azon létező dolgokat, amelyeket az adott civilizáció lényei nem véltek még felfedezni, nem tapasztaltak még a saját világukban, mert ők máshogy képezték le az energiákat, más környezeti behatásoknak voltak kitéve, és más civilizációjuk, más világuk alakult ki.

Ezen fejlettségi szintek az adott civilizáció lényeitől függően változnak és fejleszthetők, de a saját világuk korlátainál tovább nem tudnak haladni pontosan azért, mert elérték, elérik a saját világuk és korlátaik határát, ami után nincs más, csakis a semmi, a Világmindenség, egyszerre minden a mindenben. S a minden a mindenben jelképezi azt, hogy hozzáállásukkal megértették a saját világuk, civilizációjuk és lényük értelmét pontosan úgy, ahogy azt a Nagy Törvény előírja. Ezen fejlettségi szintek elérése (az energiához való hozzáállás) komoly kihívás minden civilizáció és minden világ lényei számára pontosan azért, mert saját önnön meghasonulásával jöhet csak létre: ami azt eredményezi, hogy egyszerre lép át a Világmindenségbe úgy, hogy közben éli az adott világokban, civilizációkban való életét.

Az adott civilizáció és minden világ lényének ezen hozzáállása váltja ki azokat a dolgokat – mind szűk, mind tág környezetükben – , amit a Világmindenség, a Nagy Törvény mindig, mindenkoron, mindenbe belejegyzett: hogy minden mindennel egy és ugyanaz, és A Minden is egy az Eggyel, mindennel; és minden egyszerre nincs, és minden egyszerre van; minden egyszerre tágul, és minden egyszerre sűrűsödik; minden egyszerre mozog, áramlik, és mindig önmagába fordul vissza – a Teremtő Mindenségbe, a Legfőbb Energiába, a Semlegességbe, a Tökéletes Egyensúly Állapotába, amiből egykoron leképezték és különböző energiák összesűrűsödéséből fizikai és energetikai testet öltött. És ezen körforgásnak aktív tagja

mindörökké a végtelenségig, mert minden viszonylagos pontosan azért, mert minden Semleges.

Ezen hozzáállások az energiákhoz úgy és azonképpen lehetségesek, hogy az adott civilizációk lényei olyan tevékenységeket végeznek, amelyek számukra, az ő világuknak, civilizációjuknak pozitív. Ezen tevékenységek által nyilvánulnak meg azon dolgok, amelyek mutatják az adott civilizáció lényének az irányt a Semlegesség felé, amely irány az adott civilizációk, világok és lények számára a legeslegoptimálisabb, a legtökéletesebb.

A tudatos vagy tudattalan hozzáállás a dolgokhoz arra enged következtetni, hogy a tudatos lények saját maguk építik és alakítják jövőjüket és a mostjukat – mert az idő viszonylagos a világukban, és mégis létező az adott civilizációknál (nem mindegyikükénél, nem mindegyik civilizációban) –, míg a tudattalan lények kiszolgáltatottak a körülvevő környezetüknek pontosan azért, mert a hatás-ráhatás elve alapján őket irányítják számukra pozitív vagy negatív megnyilvánulások, energiák, és ezen kiszolgáltatottság nem a saját maguk és civilizációjuk fejlődéséhez vezet mindenkoron. Pontosán azért, mert nem a Semlegesség felé fordulnak hozzáállásukkal, hanem saját, önnön, személyes érdekeik, céljaik, teljes mértékű bevégeztetésük felé fordulnak azért, hogy saját maguk jól éljenek, nem törődve környezetükkel és világukkal.

Ezen kiszolgáltatottság és korlátozottság és hozzáállás pontos ellentéte annak, amikor valaki a

Világmindenséghez való hozzáállásával nemcsak saját maga létének jobbá tételével foglalkozik, hanem egyszerre az egész civilizációjának és világának pozitív előrevitelével foglalkozik azért, mert az ok-okozat alapján, a hatás-ráhatás alapján tudatosan tudja, hogy ami neki jó, az mindenkinek jó – a Nagy Törvény miatt. Mert tudja azokat a dolgokat, amiket a Világmindenségben, a Tökéletesség Állapotában és korlátai áthaladtával megismert, megtanult, megtapasztalt és azt magáévá tette: hogy az a leloptimálisabb saját világának, civilizációjának és saját maga lénye számára egyaránt. Az energiához való effajta hozzáállás pontosan az, amikor tudatosan felismerte fizikai és energetikai mibenlétét, és azt irányítani tudja: korlátait egyszerre haladja át úgy, hogy meg is tartja azokat. *A tudatos cselekvés az, amely számára mindig, mindenkoron a leloptimálisabb jövőt hozza el: mert a jövő számára a most, ami egyben számára a múlt is, a jelen is, azért, mert a viszonylagosság miatt és a Semlegesség miatt a leképzett energiák töltöttsége mindenkor egyszerre megváltoztatható a most pillanatában pontosan azért, mert a Világmindenség Nagy Törvénye és a viszonylagosság miatt mindez lehetséges.*

Ezek alapján az energiákhoz való hozzáállása az ilyen lényeknek a legmegfelelőbb nemcsak saját maguknak, hanem civilizációjuknak és világuknak is. E lény tudja, hogy mindent energia alkot és egykoron energiává lesz – akár fizikai testet öltött, akár nem –, és mindent, amit érzékel vagy amit nem, kitölt a Világmindenség – akár képeztek le belőle energiát, akár nem –, körbeveszi őt, civilizációját és világát, irányítja őt, hatást-ráhatást gyakorol. Ezek alapján a

hozzaállásától függően éli életét, és alakítja, transzmutálja civilizációjának, világának mibenlétét.

Az energia hozzáállása az adott civilizációkhoz, világokhoz és azoknak lényeihez mindenkoron az adott leképzési módszerektől függ, amelyek a környezeti behatásoktól függően végtelen sokrétűek, és ezen sokrétűség miatt az adott civilizációkat vagy pozitív vagy negatív mivoltba segítik pontosan azért, mert az adott civilizációk és megnyilvánulások a leképzett energiák miatt ezt követelik a Világmindenségtől: hogy majd egykoron önmagába ezen módszerek alapján forduljon vissza és legyen semleges minden. A Világmindenség, Semleges Energia mindent átjár, áthat, és ezen semlegességet éreztetve változtatja a civilizációkat, világokat és azok lényeit úgy, hogy azok tudatosan vagy tudatlanul, pozitívan vagy negatívan élik a létüket. Ezen éreztetés attól független, hogy az adott civilizáció számára optimálisabb vagy éppenséggel kevésbé optimális, vagy egyáltalán nem optimális irányba tart az adott civilizáció: a mindenben megtalálható, és mindent körbe ölelő semlegességgént ott van azért, mert ebből a Semlegességből lett minden, és azzá lesz minden. Ezen Semlegesség az, amely hatást gyakorol a különböző világokra, civilizációkra és azoknak lényeiére a leképzett energiáktól függően, amelyek alkotják magát az adott civilizációt, világot és azok lényeit.

Ezen semlegesség éreztetését a tudatossági szinttől függően az adott civilizáció lényei vagy tudatosan felfogják, vagy nem; vagy tudatosan a Semlegesség felé fordulnak vagy nem; vagy tudatosan átlépik egyszerre és megtartják saját

korlátaikat; vagy tudatosan eltolják, elutasítják és korlátaikat megerősítik a saját leképzett energiáik miatt, és azokat még nagyobb töltöttséggel, milyenséggel ruházzák fel pontosan azért, mert oly mértékű a tudatlanságuk és fejletlenségük, hogy ezt nem képesek felfogni, megérteni és átlátni. Mind a tudatos civilizációkra, mind a tudattalan civilizációkra kihat a körülvevő Mindenség olyan formában, amilyenben az adott civilizációk és világok azt megkövetelik, pontosan azért, mert az adott legtöbb energia semleges, és kapcsolatba lépve az adott civilizációkkal töltöttséget szerez magának – amely az adott civilizációktól függően számukra lehet pozitív, illetve negatív, amely vagy előre viszi, vagy éppenséggel hátráltatja az adott civilizáció fejlődését, életét és létét.

Ezek alapján az ok-okozat, hatás-ráhatás elve alapján elmondhatjuk, hogy a folyamatosan önmagába forduló, töltöttségét elvesztő és töltöttséget szerző Világmindenség leképzése és egyben annak megszűnése arra enged következtetni, hogy mind az adott civilizációk lényeinek az energiához való hozzáállása, mind a Körülvevő Mindenség Legfőbb Semleges Teremtő Energiájának hozzáállása az adott civilizációkhoz is a legeslegoptimálisabb.

A Világosság mindentudása, hatalmassága és mélysége oly mértékű, hogy a legtudatosabb lények sem tudják értelmében fellelni és megérteni pontosan azért, mert oly mértékű hatalmasságról van szó, amely nem töltöttségbe van zárva, hanem semlegességbe. Ezen Semlegesség nem anyagi, és nem energetikai, hanem egyszerre minden, és A

Minden egyszerre: a Mindentudás, a Mindenség Mindene, azaz a Tökéletes Állapot, a Tökéletes Egyensúly, a Közep, amelyből minden lett, és amellyé minden lesz, s amelyből minden van egyszerre.

Ez az, ami irányít mindent, ami mindenre hatást gyakorol, és amivé lesz minden. Ezek azok a hozzáállások mindkét oldalról, amelyeket az energetikai és a fizikai megnyilvánulások, a leképzett minőségek, megnyilvánulások, az adott civilizációk, világok lényei esetlegesen követnek a Világmindenségben megtalálható Nagy Törvény alapvető pontjai által.

VI. FEJEZET

ENERGIA VI: ÁTALAKÍTÁS, TRANSZMUTÁCIÓ, AZ ALKÍMIA ALAPELVEI, TÉNYEI

Az adott dolgok tényleges fizikai és energetikai megváltoztatásához komoly, összetett, leképzett energiaminőségre van szükség, amely a kellő töltöttséggel és tudatossággal van ellátva pontosan azért, hogy a megfelelő ok-okozat, hatásráhatás alapján, a semlegesség alapelvein, a Nagy Törvény nevében, a Világmindenség alapismérvei alapján az adott fizikai vagy energetikai dolgokat meg tudja változtatni annak legkisebb, legapróbb egységében és egyszerre az egész létében.

Ezen tudatosság és töltöttség szükséges ahhoz, hogy egy adott tárgyat, fizikai vagy energetikai meglévő dolgot át lehessen alakítani, transzmutálni lehessen. A körülvevő Mindenséget egyszerre kell bevonni a fizikai és energetikai megváltoztatásba ahhoz, hogy az alapismérvek által olyan irányba történjen az átalakítás, ahogy azt a tudatos és töltött alakító meg kívánja tenni. Ezáltal az alakító ezen tudatossága és töltöttsége alapján, a Világmindenségben elfoglalt szerepe által nevezhető a tudatos, fejlett világok lényének pontosan azért, mert ismeri a Teremtő Világmindenség működését, annak létét és mivoltát. Ezek alapján önmaga is tudja saját maga létét és annak mivoltát, saját maga korlátait is felismerte, és egyszerre át tudja haladni, és egyszerre marad is saját korlátai közt pontosan

azért, mert a leképzett világaiban ő is egy leképzett lét, melyet megértett és magáénak tud.

A tudatos lények életeiben ez a tudatosság és ezen fajta hozzáállás a dolgokhoz egy számukra pozitív töltöttséget ad, amely oly mértékű hatalmasság, hogy a Semlegesség felé való fordulás által meg tudja változtatni az adott környezetét, amely lehet fizikai és energetikai leképzett tényező. És ezen tényezők megváltoztatása, transzmutálása, alakítása mutatja meg önmagának és világainak határait, korlátait. Ezen tudatos, pozitívan töltött lények, akik képesek arra, hogy megváltoztassák a fizikait és energetikait – hogy alkímiát végezzenek – , megértették, hogy ez hogyan is lehetséges számukra. Megértették a Világmindenség Nagy Törvényét és alapismérveit, melyek szerint mindenki egy mindennel, és A Minden egy mindenkivel.

Ezek alapján a legkisebb elemi részecskeként – akár a fizikai, összesűrűsödött, leképzett energiákról, akár a szabadon áramló energiákról van szó – minden esetben megtalálható a Középponti Egyensúly – a Semlegesség. Ha az ilyen vagy olyan, pozitív vagy negatív elfordultságot mutató energiákról van is szó, azok az egyensúlyi, középponti gyökerüknél való egyesüléssel semlegessé tehetők, ezáltal alakíthatók.

Ezen egyesülés és semlegessé tétel azt eredményezi, hogy oly mértékű átalakítás lehetséges, amelyet az adott, tudatos, pozitív töltöttségű lény kíván. Olyanná alakíthatja és formálhatja az adott energiát, dolgot, amilyenné azt ő maga és környezete

megkívánja, a korlátaik határát ismerve. S ezen korlátokat megtartva a már létezőből – azaz a leképzett energiaminőségekből, amelyek világait és világainak minden egyes alkotóelemét alkotják, amely végtelen, és amelyek őt magát is alkotják –, ezen energiaminőségek összességéből tud alakítani, transzmutálni és olyanná alakítani, amilyenné ő maga akar.

Ezen tudatosság és töltöttség az, ami vezérli az adott, fejlett lényeket az alakításra, transzmutálásra, alkímiára. Energia-átalakulásról van szó, amely az egyesülés pillanatában mindenkor jelen van, és egyszerre mégsem. Az alakító lény megérti az adott alakítandó dolog teljes mibenlétét, annak szerkezeti felépítését a legapróbb energetikai mivoltában, és az ezen mivoltban való egyesülés kapcsán képes olyan töltöttséggel alakítani az adott dolgot – olyanná, amilyenné –, hogy az egyszerre térjen vissza a Teremtő Semlegességbe, és a Teremtő Semlegességből újra töltöttséget szerezzen. Azaz leképzés történik, az adott dolog újra minőséget szerez magának, esetlegesen alakot, formát, fizikai és energetikai mivoltot. Ezek összességét nevezzük átalakulásoknak, transzmutációknak, alkímiának.

Ezen egyesülés a legapróbb energetikai mivoltban történik, és az ok-okozat alapján, a hatás-ráhatás következtében az alakító lény, lét a töltöttségének megfelelő és a tudásához mérten megfelelő energetikai átalakítást tud végrehajtani az alakítandó dolgon, és az ok-okozat, hatás-ráhatás következtében láncreakciót indít a saját maga állaga világában. Azaz fizikai dolognál a legapróbb egyesülés mivoltában a fizikai feloldás – alaktalanná (azaz szabaddá) tétel – láncreakciót hozva magával,

az ok-okozat és hatás-ráhatás alapján beindul azon mechanizmusok sorozata, amelyek a fizikai test, dolog bomlásához vezetnek pontosan az alakító tudatos cselekvése miatt, mert ezen mechanizmusok összessége kezdi el azon átalakulások kezdetét, amelyet az alakító önmaga véghez kíván vinni. És ezen mechanizmusok – a fizikai test, dolog felszabadítása, alaktalanná tétele (töltöttségét elvonva) – a Semlegesség Teremtő Mivoltába fordítják vissza az egy adott dolgot egy adott pillanatra. Ez az adott pillanat végtelen és egyszerre véges, mert *a viszonylagosság fogalma miatt egyszerre minden végbemegy mindentől függetlenül, amely a leképzett energiák világában tapasztalható, csak azt az adott civilizáció tudatos lényei (akik fejlettek és pozitívak) vagy nem érzékelik, vagy nem képesek megérteni, felfogni és magukévá tenni fejlettségi szintjük miatt, mert a világaik és korlátaik számukra valóságosak, és gátat szabnak számukra.*

Ez a Semlegességbe fordulás, a Középpontba való irányítás, a tudatos lények megnyilvánulásai az adott fizikai testet, dolgot alaktalanná teszik (azaz a fizikaiból való feloldás történik), és az energetikai összetételét változtatják meg – azaz korlátaikat úgy oldják fel, ahogy az meg van teremtvé a leképzett világban. És ezen korlátokat áthaladva, a semlegességbe való fordítás által, amely a legapróbb energetikai mivoltban való egyesülés és az ott végbemenő hatásgyakorlás, mechanizmusok miatt, az ok-okozat, hatás-ráhatás alapján elveszíti fizikai alakját, az adott dolog alaktalanná válik, Semlegességgé alakul át. Azon Energiává, amelyből minden lett, minden lesz, és minden ilyenné lesz egykoron a folyamatos áramlás és mozgás által,

amely a körülvevő Világmindenségre jellemző. S ezen semlegességbe való fordítás által, azaz a szabadbá, alaktalanbá, semlegességgé való tétel által, a legapróbb elemi részecskék mivoltában való ok- és hatáskifejlés következtében az adott fizikai vagy éppenséggel energetikai dolgok, testek alakíthatók úgy, hogy töltöttségüket megváltoztatják. Ezen töltöttségváltozás a korlátok megszűnésével jár, amely korlátok a leképzett világok civilizációinak, tudatos lényeknek mégis adottak. *És ezen korlátok, amelyekben az ő mibenlétük is van és létezik, ezen korlátok szabják meg ténykedésük, alakításuk határait, transzmutációjukat és alkímiájukat pontosan azért, mert nem képesek saját fejlettségi szintjük, tudatosságuk végénél tovább haladni pontosan azért, mert a nem létezőt nem tudják felmérni, és olyanná nem bírnak alakítani semmit, amilyen az ő világukban – akármilyen formában – leképzett energiaként megtalálható dolog már ne létezne.* Pontosán ezek azok a korlátok, amelyek befolyásolják az alakítót, amely tudatos, pozitív lény, mert felismerte és megismerte saját maga és világai határait, egyesült a Világmindenséggel, és tudja annak alapismérveit, törvényeit, mibenlétét. Tudja, hogy egyszerre egyesült mindennel, és egyszerre egyesült A Minden övele, azaz minden elemi részecskéje a legapróbb mivoltában egyesül az alakítandó dolog legapróbb elemi részecskéjével, annak mibenlétével – tehát a hatásgyakorlás oly mértékű, amelyet az alakító tudatos lény szab meg saját világainak korlátai közt, és ő maga alakít, transzmutál úgy, ahogy azt, az adott dolgot alakítania szükséges, pontosan azért, mert az ok, amiért az átalakításhoz, transzmutációhoz, alkímiához

folyamodott, végcéllal rendelkezik, amelynek van mértéke, hatásfoka, töltöttsége és milyensége.

A semlegességet elérve a tudatos lény, aki az alakítást, transzmutációt, alkímiát végzi, a legapróbb energetikai mivoltban egyesült az alakítandó dolog legkisebb energetikai elemi részecskéivel – akár fizikai, akár energetikai leképzett energiákról van szó –, egyesülve megértette annak felépítését, létét, annak korlátait és annak teljes, véges és végtelen mibenlétét a Mindentudás miatt, amelyet mindenben megtalálhatnak a leképzett világok tudatos lényei: a Teremtő Világmindenséget, amelyből minden fakad, és amellyé lesz minden, pontosan a Nagy Törvény miatt és az örök körforgás és mozgás miatt. Ezen Központi Tudás által tudja azon ténykedéseket végrehajtani – azaz hatást gyakorolni az adott energetikai vagy fizikai dolgokra –, hogy ezen legkisebb mivoltban való egyesülés következtében az alakítandó dolgok töltöttségüket változtatják meg úgy, hogy semlegessé válnak. Ezen semlegesség elérésekor az adott, alakítandó fizikai vagy energetikai dolgok megszűnnek létezni – a leképzett energetikai és fizikai világokban, civilizációkban a korlátaik megszűntek, s egyesült az adott pillanatban a Teremtő Mindenséggel, amely mindenben, mindenkoron ott van egyszerre, és egyszerre minden ott van a Teremtő Mindenségben, mindenkoron.

Ezen megszűnés az adott világok, civilizációk lényeinek – a viszonylagosság alapelemeit véve – lehet örökkévaló, észlelhető, vagy éppenséggel meg nem történtnek tapasztalható pontosan a leképzett világok, civilizációk tudatos lényeinek fejlettségétől függően, a viszonylagosság és az Univerzum, a Világmindenség alapismérvei miatt, amelyek

mindent meghatároznak, alakítanak és mozgatnak. S ezen viszonylagosságok alapján az adott semlegesség örökkévalósága és tapasztalható meg nem történése az adott civilizációk korlátaitól, leképzett energiáitól függnék pontosan azért, mert az ok-okozat, hatás-ráhatás alapján minden egyszerre mindenben – és a mindenben való egyesülés pillanata, láncreakciói, hatásmechanizmusai oly mértékűek, hogy azok viszonylagosak, és csakis a leképzett világok, civilizációk lényeinek a korlátok tudatos felfogásán alapulnak.

Ezen semlegesség viszonylagossága – az idő tekintetében már említetten – egyszerre végtelen és egyszerre meg nem történt. Ugyanez mindenre igaz a leképzett világokban, az elemi részecskéiben való egyesülés mibenlétében, pontosan az ok-okozat, hatás-ráhatás mechanizmusai miatt, melyek olyan láncreakciót indítanak el a legapróbb energetikai mivoltból kiindulva, ami szétterjed az egész leképzett energetikai mivoltban úgy, hogy annak a korlátáig hatol – korlátait automatikusan elbontja, áthaladja, azaz semlegessé válik ezen ok és okozat, hatás-ráhatás következtében, és így a viszonylagosság elveit éri el. És ezen ponton lép be az adott világok, civilizációk tudatos lényeinek alkotó tudása, miszerint a semlegesség pillanatában az eddig semlegessé alakított fizikai vagy energetikai dolgok töltöttségüket elveszítve visszatértek a Teremtő Világba, azaz a Világmindenségbe, az Univerzumba: töltöttség nélküliek, egyek mindennel és mindenkivel – úgy, mint ahogy korlátaik közé szorítva is –, nem gyakorolnak hatást környezetükre, mert elveszítették töltöttségüket, miszerint visszafordultak a Teremtő Semlegességbe, és egyesültek a Mindenséggel. Ezen

Mindenség az, amely mindent alkotott és mozgat, amelyből minden lesz, volt és van.

A viszonylagosság alapelvein tovább haladva, az adott egyesülés pillanatában létrejött okhatás, mechanizmus elindítása által – amikor az adott világok, civilizációk lényei tudatosságuk, megnyilvánulásuk, akaratuk által egyesülnek az alakítandó fizikai vagy energetikai, leképzett, legapróbb energetikai mivolttal – egyszerre válnak semlegessé, töltetlenné, veszítik el fizikai vagy energetikai mivoltuk értelmét, és szűnnek meg létezni az adott civilizációk leképzett energiáiban és mivoltjaiban: *azaz korlátaikat áthaladták, visszafordultak ön-MAG-ukba, a Teremtés Középpontjába.* Ezen Középpont áthaladásával a tudatosan fejlett civilizációk lényei adnak újra töltöttséget a körülvevő Mindenség egy darabjának, ezáltal újra korlátokat határozva meg, egy teljesen új, esetlegesen fizikai alapot vagy energetikai minőséget szerezve a körülvevő, leképzett világokban.

Célt szolgáló dolgokról tanúskodik azon munkálkodás és ténykedés, amelyet a tudatos lény cselekedett az okhatás mechanizmusainak létrejöttével, amely a Semlegességből való leképzés, azaz töltöttséget adás a körülvevő Mindenségnek. Számba véve azt, hogy nem tudja saját világait, megteremtett világait áthaladni – mert azok is leképzett, fizikai vagy energetikai energiaminőségek –, maradva ezen korlátok között úgy tudja alakítani az adott dolgokat (akár fizikai, akár energetikai),

ahogy azt ő maga és környezete megkívánja, és amiért az alakítást, transzmutációt és alkímiát választotta (az ok-okozat, hatás-ráhatás alapján amivé alkotta, pontos rendeltetésének végcélja miatt).

Ezen megnyilvánulások, munkálkodások, amelyeket a tudatosan fejlett világok civilizációinak lényei hajtanak végre, azaz egyesülés a legkisebb elemi mivoltban – azaz visszafordítás a semlegességbe, mert ismerik korlátaikat –, az egyesülés pillanatában történhetnek meg csupán. És az ezen egyesülés pillanatában semlegességgé való alakítás és a semlegességből való újra töltöttséget adás, az adott dolgok részleges vagy teljes átalakítása (legyen az akár fizikai vagy energetikai), transzmutálása, az alkímia, mind azt a dolgot mutatja, hogy a Világmindenség ott van mindenben, és ez fordítva. És pontosan ezen tudatossági cselekmények, a mechanizmusok szűk, illetve tág környezetre való kihatása, az adott világok, civilizációk lényeinek tudatos és egyben tudattalan okhatásai mechanizmusok sorozatát, láncreakcióit indítják el környezetük megváltoztatása miatt, pontosan a viszonylagosság miatt, amely körbeveszi ő magukat is, és az egész világukat alkotja. Ezen átalakítások és transzmutációk és alkímiák kis- és nagymértékben való alkalmazása tudatos és tudattalan változásokat indítanak be a leképzett világokban és civilizációkban, amelyek a leképzett energiákat – azok akármilyen töltöttségét figyelmen kívül hagyva –, az adott világokat, civilizációkat, lényeket és az egész létük együttes határait kezdik el lebontani és alakítani az ok és okozat, hatás-ráhatás mechanizmusai, láncreakciói következtében.

Mindez a Semlegességbe való visszafordulást eredményezi a viszonylagosság alapelvei folyamán, amely egyszerre marad meg az adott világok, civilizációk, lények és az egész leképzett létük korlátaival pontosan azért, mert tudatossági szintjük meghatározott, és annál tovább önmaguk nem haladhatnak, mert meghasonulnának, és a meghasonulás pillanatában vesztenék el létük értelmét, amely a viszonylagosság alapismérvein egyszerre lehetséges, és egyszerre lehetetlen. *Ezek alapján a meghasonulás egyazon pontban, egyazon helyen nem más, mint a Semlegesség Tökéletes Állapota, amely töltetlen, iránytalan, minőségtelen.* Ezen meghasonulás – amely egyszerre lehetséges és egyszerre nem, azaz egyszerre lehetetlen – mutatja be a körülvevő Mindenség folyamatos alakulását, mozgását, az adott világok, civilizációk folyamatos átalakulását, transzmutálását, alkímiáját, akár azt tudatosan fejlett lények végzik, akár a saját maguk által megteremtett világuk korlátai és környezeti behatásai. Mindez a Közeppontra mutat, a Mindentudásba, a Semlegességbe, amelyből minden volt, lesz és van, és mindent irányít, és mindent tud.

Ezek alapján az átalakítás, transzmutálás, alkímia maga is csak viszonylagos cselekedet, pontosan az adott, tudatos vagy tudattalan megnyilvánulások ok-okozat, hatás-ráhatás mechanizmusainak megnyilvánulásai: az adott, tudatosan fejlett lények vagy éppen nem annyira fejlett lények, vagy éppenséggel nem tudatos megnyilvánulások az adott fizikai vagy energetikai dolgokra átalakítást, transzmutációt, alkímiát fejtenek ki töltöttségtől mentesen pontosan azért, mert a dolog nem vész el, csak átalakul, ahogy az

energia is. És ezeket összességében véve, felfogva, megértve lehet transzmutációt, alkímiát, átalakítást végezni úgy, ahogy azt az adott, leképzett világok megkívánják. Ezt lehet tudatosan és tudtalanul is végrehajtani, pontosan a környezeti behatások ok-okozat, hatás-ráhatás mechanizmusai következtében, amelyek a transzmutációt, az alkímiát, a megfelelő mértékű átalakulást vonzzák maguk után – így egyben az egész leképzett világuk, civilizációjuk korlátait, határait lépi át, bontja le az adott lény, megnyilvánulás, és egyesül önmagával, azaz meghasonul, visszafordul a semlegesség tökéletes állapotába, és egyszerre marad meg korlátaiban, megtartva azokat.

Akár az ok-okozat, hatás-ráhatás mechanizmusainak kifejtése következtében, akár környezeti behatás, akár tudatosan végrehajtott cselekedet hatására az adott világok civilizációiban lezajlott transzmutáció, alkímia, átalakulás, a megtartott és meglévő korlátokra való visszaszorítás – amely akár tudatos vagy tudattalan, akár fizikai vagy energetikai – eredménye létrejön azon tudatossági szinteken, amilyen fejlett az adott civilizáció, olyan korlátokat szabva az átalakított, transzmutált és alkímiált dolognak, amilyeneket a környezet megkíván, vagy az ok, amiért a transzmutáció, az alkímia, az átalakulás elindult, és amiért a végcélja felé halad.

Ezek alapján a transzmutáció, az alkímia, az átalakulás, az átalakítás, az okhatás mechanizmusainak kifejtése egyszerre következik be mindenben a leképzett világok civilizációiban, pontosan a Világmindenség tudatossága miatt.

VII. FEJEZET

ENERGIA VII: AZ ENERGIAMEGMARADÁS ALAPELVEI, A TEREMTŐ VILÁGMINDENSÉG ALAPEGYSÉGEI

Az energiáról szólva: az lehet egyszerre leképzett, azaz töltöttséggel rendelkező, és leképzetlen, azaz semleges, töltöttség nélküli – A Teremtő Energia. Mindkét esetben egy dologról beszélünk, egy oly mértékű különlegességről, amely a legváltozatosabb formát tudja magára öltetni pontosan a leképzési ideológiák miatt, amelyekkel leképezték; vagy éppenséggel a Semlegességbe fordulva – azaz önmagába – alkotja a Világegyetemet, amelyben minden megtalálható, és körülölel mindent egyetemesen, és mindent folyamatosan teremt önmagából. Folyamatosan mozgat, alakít és irányít egyszerre mindenhol azért, mert az elsődleges szempont a Világegyetem energia-megmaradásának szempontja – az önmagát nyújtó Semlegességből való átalakulás a különböző környezeti behatások miatt, amelyek lehetnek tudatos, illetve tudattalan behatások. Ezek következtében a Semlegességből való leképzés során a töltést adó megnyilvánulások esetlegesen alakot, formát adnak a semleges energiának, jellemet, pozitív, illetve negatív töltést, amely az adott környezetben, az adott szituációban, az adott pillanatban a legodaillóbb, a legmegfelelőbb, pontosan a környezeti kiváltó ok miatt, amiért a

semlegességből töltést produkálva ezen semleges energiát oda leképezték: hogy ott, abban a pillanatban számukra ilyen vagy olyan tevékenységgel bírjon, hatást gyakoroljon a környezetére – akármilyen formában – pontosan azért, mert ezen leképzett energia is azért jött létre, mert az adott pillanatnak szüksége volt rá.

Ezek alapján következtethetünk arra, hogy a semlegességből való elfordítás, azaz töltésadás a Semlegesség Teremtő Energiájának azt eredményezi, hogy az adott pillanatra való hatásgyakorlás – akár tudatos, akár tudattalan – a környezeti behatásoktól függ pontosan azért, mert a körülvevő Mindenséget alkotó Semleges Energia – amely mindent teremtett, és amely körül minden ott van, és a Teremtő Energia mindenben megtalálható a legkisebb alapegységben – táplálja és folyamatosan erősíti (az adott környezeti hatásoktól függően), vagy éppenséggel gyengíti az adott energia-leképzési minőségek mivoltát. Ezáltal a környezeti behatásoktól függően vagy tovább fejlődik a leképzett energia rendeltetésének megfelelő végcélja felé, vagy éppenséggel visszafordul önmagába, minőségét, milyenségét, töltését, töltöttségét elveszíti, azaz semlegessé válik, megszűnik rendeltetésének célja, visszatér a semleges állapotba, amelyből újra a Világmindenség lesz egyszerre, mint ahogy töltöttségi állapotában is az volt, behatások következtében is.

Ezen visszafordulás a Semlegességbe bizonyítja azt a tudást, hatalmat, bölcsességet, értelmet és mélységet, amelyet a körülvevő Mindenség jelképez: mindent áthat, irányít, folyamatosan mozgat és áramoltat; az *Energia* az

egy Egész, és abból végtelen sokrétű leképzési folyamat következtében milliányi leképzett energia teremtdött az adott környezeti behatások következtében, amelyek korlátozták mivoltában töltöttséget adva számára, azaz elfordítva az Egyetemes Középpontból, a Semlegességből.

Ezen ténykedések ok és okozat alapján kifejtik hatásukat rendeltetésüknek megfelelően; és ezek után kifejtik hatásukat a korlátok áthaladtával, amelyek végesek, pontosan a környezeti behatások miatt, amelyek maguk is végesek, és minden olyan tevékenység, amely ezen dolgokat kiváltotta, az mind véges. Ezért észlelhetjük a dolgok rendeltetésének, céljának elhalványodását és lassú megszűnését, azaz minden önmagába való visszafordulását, semlegessé válását, amely visszafordulást jelent önmagába a Világmindenségbe, hogy egyesüljön a Teremtő Világegyetemmel, amelyet ő maga fog alkotni egyszemélyben, és egyszerre mindent, és egyszerre mindenben ott van. Ezen ok-okozat alapján észlelhető a hatás-ráhatás, mely szerint minden kihat mindenre, és fordítva.

Ezek alapján azon tények, hogy a folyamatos megújulás, a születés ilyen-olyan energiaformákban a Semlegességből való leképzés által és a Semlegességbe való folyamatos visszafordulás – azaz a Világmindenségbe – láthatóvá teszik azt, hogy az energia nem vész el, csak átalakul mindig olyan formában, ahogy az adott környezeti behatások alakítják, s ahogy az adott célnak és az adott rendeltetésnek szüksége van az adott pillanatban rá pontosan azért, hogy kifejtse az adott környezetre, környezeti dologra a hatását az adott pillanatban.

Ezen összefüggések sorozata következtében észlelhetjük és szemlélhetjük azt, miként az Univerzum Teremtő Hatalma, a Mindenség Alkotóereje bizonyítja ismét önmagát, miszerint a Mindenségben való egység a semlegesség hatalmával *ön-MAG-át* adva mindenbe tudja azt megtenni az adott pillanatban, hogy megfelelő mértékben és módon hatást gyakoroljon a különböző leképzett energiamivoltok környezeti behatásaiban úgy, ahogy azt kell, amely bizonyítja azt, hogy a körülvevő Mindenség mindenben ott van, és mindent egyszerre irányít, áramoltat és mozgat pontosan azért, mert ezen hatalmasság és mélység oly mértékű mivolt, amelyet megérteni és teljes mivoltában felfogni nem lehet pontosan azért, mert akik ezzel próbálkoznak, azok önmaguk is leképzett energiamivoltok, amelyek végesek, és ez számukra lehetetlenné teszi a dolgok egészében való megértését, és mely dolgok oly mértékű hatást gyakorolnának rájuk, hogy az számukra beláthatatlan következményekkel járna, azaz belátható következményekkel egyszerre, a leképzett energiamivoltuk miatt. De hogy melyik történik meg, azt az adott, leképzett energiából létrejött tudatos civilizáció lénye, lényei maguk döntik el, pontosan azért, mert a meghasonulás felé haladva szembesülni önnön mivoltuk és rendeltetésük céljával, létük semlegességével, a környezeti behatások következtében változtatná meg önmagukat és környezetüket számukra pozitív, illetve negatív irányba – a mélység miatt, amellyel szembesülnek, amely ő magukat is alkotja.

Az Egyetemes Energia, azaz amelyből minden lett, és amellyé minden lesz, egyszerre megtalálható mindenben, mindenhol a legapróbb energiaminőségben, éppen korlátok nélküli állapotban, mint ahogy korlátok közti állapotban is. ***Ezen szélsőségek egysége alkotja az Univerzumot, ezen egységek alkotják az Univerzumot alkotó csillagokat, bolygókat, civilizációkat és azok mindenségét.*** Pontosan ezen környezeti egymásra hatás következtében alakulnak ki újra és újra az újfajta energiák, amelyek az adott megnyilvánulásokban, azaz leképzett energiaminőségekben, világokban, ilyen vagy olyan, azaz pozitív vagy negatív szerepet alkotva a világukban, a rendeltetésüknek megfelelő célt elvégezve léteznek bevégeztetésükig, míg megszűnik értelmük és céljuk.

Ezen megszűnés és értelmetlenséggé változás vagy váltás azt eredményezi, hogy elérték végpontjukat, visszafordulhatnak ön-MAG-ukba, azaz a Semlegesség Állapotába, a Teremtő Világmindenségbe, és egyesülhetnek ön-MAG-ukkal. És pontosan ezen körforgás – az energiamegmaradás, amely mindent áthat – folyamatosan mozgatja és alakítja a Világegyetem minden pontját a most-ban, oly mértékű hatalmat adva ezzel a Világmindenségnek, amelyet a legjelentéktelenebb mivolttól, azaz leképzett energia-létrejöttől a legerőteljesebb, leghatalmasabb leképzett energia-létrejöttig észlelhetünk pontosan azért, mert nincs határa az energiának. Nincsenek korlátai, és nincs az, ami megszabhatná azt, hogy milyen funkciót töltsön be

az adott leképzett világokban, az adott szituációban, amely a rendeltetésének megfelelően képezte le, ami saját, önnön, adott pillanatbeli funkcióját tekintve végtelen lehet. Tehát, az adott pillanatbeli létrejöttől az adott energia útját tekintve, amely akármilyen töltöttségű lehet, oly mértékű hatalommal, azaz töltöttséggel bírhat, amely akármilyen lehet, hogy az egyszerre tudja az egész környezetét meghatározni, az egész leképzett energiavilágát megváltoztatni, hatást gyakorolni rá, és egymagában tudja azt meghasonlítani önmagával, azaz visszafordítani saját önnön mivoltába – tehát egyesülve, a Semlegességbe fordulva tudja magát alkotni az adott pillanatban, ami arra enged következtetni, hogy ezen Energia oly mértékű töltöttséggel bír, amelynek nincsen korlátja és rendeltetésének vége. Önmagába fordítva az adott környezeti dolgokat saját képmására való alakítással, meghasonulva önmagával visszafordul a Semlegesség Állapotába, a Teremtő Világmindenség állapotába – amely azt eredményezi, hogy az adott, leképzett energiaminőségű világok, annak lényei, lakói, civilizációi az adott pillanatban megszűnnek létezni pontosan azért, mert egy oly mértékű irányíthatatlan, leképzett energiaminőség lépett be az ő energiavilágukba, ami azt önmagává alakította, meghasonult önmagával, és egyetemesen visszafordul a Semlegességbe. Tehát, az adott pillanat művében megszűnt az adott civilizáció, világ létezni.

Ezen energiamegmaradás alapelvei, amelyek szerint az adott pillanatban való

működés, ténykedés azt szemlélteti, hogy a körülvevő Mindenség, amelyből minden fakad, és amellyé minden lesz, újra és újra megmutatja azon alapegységeit, pilléreit, amelyen önmaga a Világmindenség semlegessége alapul: hogy minden energia, minden relatív, és minden egyszerre minden, és minden egyszerre semmi, azaz semleges.

Ezeket tudatosítva és vizsgálva láthatóvá válnak azok a dolgok, amelyek alkotják a leképzett energiavilágok, civilizációk lényeinek korlátait, amelyeken át kell, hogy haladjanak, hogy megértsék az Univerzum, azaz a Világmindenség, a Világegyetem egyetemes alappilléreit, alapegységeit: az energiát, amely mindenben ott van, és amely őt magát is alkotja akármilyen mivoltában, és ezen mivoltok összessége alkotja a Világegyetem, a Világmindenség sokrétűségét és milyenségét.

Ezen leképezések – amelyekből a különböző fizikai megnyilvánulások és energetikai megnyilvánulások, azaz leképzési formák létrejöttek –, ilyen vagy olyan töltöttséggel való rendeltetésük, mind létük korlátait mutatják be: az önmagukba való visszafordulást, energiamivoltukat, azaz transzmutálhatóságukat, átalakíthatóságukat és alkímiájukat úgy, ahogy az adott környezeti ráhatásoknak megfelelően és az adott rendeltetésük céljának megfelelően az lehetséges az adott pillanat műve miatt, amiért létrejöttek, és ameddig kell, hogy létezzenek – amely viszonylagos.

Ezeknek összességében látjuk azt a körülölelő, átható Mindenséget, amely mindenben, mindenhol megtalálható a legapróbb elemi

részecskeként – akármilyen korlátok közé is van szorítva, a Semlegesség mindegyikükben megtalálható legapróbb leképzett energiaminőség-mivoltukban is. És hogyha az ezen legapróbb energetikai megnyilvánulásukban történő hatásgyakorlás által változtatható, transzmutálható az adott energia, leképzett dolog – aminek az adott pillanatra való hatásgyakorlás miatt fontos szerepe van az adott környezetre a pontos, tudatos ok-okozat alapján, az adott pillanat miértjében való ottléte értelmének célja végett –, amely egyben a Világmindenség, és a Világmindenségben önmaga, akkor az ezek alapján való tekintés jól tükrözi, hogy az energia megmarad, alakul, folyamatosan mozog és áramlik: mindenben, mindenhol egyszerre megtalálható; mindent, mindenkoron, az adott pillanatban transzmutálni tud, alakítani tud. Ezek alkotják az Egyetemes Világmindenséget, Világegyetem alapelveit, pilléreit: melyek szerint az egység az nem más, mint a sokrétűség, és az ezek alapján való tudatosság megéléseként az adott korlátok tárulhatnak fel az adott civilizációk tudatos lényei előtt pontosan azért, mert megértették a körülvevő Mindenség Teremtő Semleges Energiájának alapértelmét, pilléreit és egységét, amelyből ők maguk is fakadtak, és ahová visszafordulnak egykoron, és megmutatja számukra az energiamegmaradás működését, ténykedését és mivoltát.

Ezekből az következik, hogy a tudatos világok civilizációinak lakói megismerték és tudatosították ezen tényeket, ismerveket, amelyek alkotják az Egyetemes Világmindenséget, tehát alakíthatják, transzmutálhatják önmagukat saját

tudatosságukkal úgy, ahogy önmaguk és az adott pillanatra való hatásgyakorlás által a környezet megkívánja azt, pontosan úgy és aszerint, ahogy azt az adott pillanat teljessége megkívánja. Ezen megnyilvánulások, amelyeket a leképzett energiavilágok tudatos lényei indíthatnak el önmagukkal szemben, eredményezik azt, hogy saját önnön átalakításukat tudatosan meghatározva fogják véghez vinni úgy és oly mértékben, ahogy azt az adott pillanat megkívánja. Ezen megnyilvánulások környezetükre tudattalanul is hatást gyakorolnak az ok és okozat, hatás-ráhatás alapján, amely szerint hatásgyakorlásuk által – amely részben tudattalan – megnyilvánítják azon energiákat, amelyek a környezetükben való változásért felelősek, amelyek láncreakciót elindítva különböző töltöttségű és minőségű energiák belépését eredményezik az adott világok civilizációinak lényei környezetében, amelyek pozitív illetve negatív hatást fejtenek ki és gyakorolnak az adott pillanatban, az ok és okozat törvénye alapján, az adott világok civilizációinak és lényeinek mivoltában, azok energetikai létében.

Azaz akár a fizikai megnyilvánult, korlátok közé szorított energiáról van szó, akár az energetikai, alakatlan minőségről van szó, a hatás-ráhatás következtében tudatos, illetve tudattalan energetikai átalakításról van szó. Az energiamegmaradás törvénye, azaz a Világmindenséget alkotó, a Világegyetemet alkotó Semlegesség energiájának alakítása, az ebből való leképzés azt eredményezi az adott világok civilizációinak lényei számára, hogy az energiamegmaradás alappillérei miatt, amelyek alkotják a Világmindenséget, tudatosságra inti őket, pontosan az adott pillanatra való hatásgyakorlás

miatt, az ok és okozat miatt, amely tudatos ténykedésük által tudatos energetikai láncreakciót vált ki saját környezetükben, világukban. Mindez akár pozitív, illetve negatív megnyilvánulást is vonzhat maga után, amelynek egyszerre belátható és beláthatatlan következményei lehetnek, mert a tudatos ténykedésük által a tudattalan reakciók is egyszerre megindulnak pontosan ellenreakcióként az adott pillanatban, az adott, leképzett energetikai világuk környezetében való ténykedés miatt, amely változik: akármilyen (valamilyen) formában a láncreakció elindulásával környezeti hatást gyakorol a világukban, amely egyszerre véges és végtelen.

Ezen tudatosságra intés és a saját, önnön korlátaikat való feszegetés, áthaladás eredményezi azon dolgokat a leképzett energiákból való tudatos lények számára, hogy önnön megnyilvánulásaik tudatában, azaz az energetikai alapelvek tudatában alakítsák, formálják közvetlen környezetüket és önmagukat úgy, hogy végig kísérik tudatos munkálkodásukat, kiszámítják, kikövetkeztetik a láncreakciók hatásait az adott környezetükre és önmagukra nézve, és minden eshetőségre hatást gyakorolva, számukra a legmegfelelőbb, azaz pozitív változást indítványoznak: mert tudják önnön energetikai mivoltukat, s hogy mit tesznek tudatosságuk által, az energiamegmaradás alappillérei alapján, és a tudattalan láncreakciókra felkészülve tudatos lépésükkel, ténykedésükkel azt bármikor meg tudják változtatni úgy, ahogy az számukra a legoptimálisabb és a legcélszerűbb az adott pillanatban, az adott pillanatban való hatásgyakorlás által.

Mindezek tudatában az energiamegmaradás alapegységei, alappillérei jól észlelhetők a körülvevő Mindenségben, a Világegyetemben, a Teremtő Létnben, a Semleges Energiában, amelyből minden fakad, amelyből leképezték az adott világok önmagukat, és amivé lesz minden az ön-MAG-ukba való visszafordulásakor, a végcéljuk elérése pillanatában. Ezek tükrözik azokat a tényeket, hogy minden EGY, minden egyszerre semleges, és minden egyszerre ilyen vagy olyan töltöttséggel rendelkezik, ilyen vagy olyan korlátokkal határozták meg, és a lényegét mutatják: az EGYSÉGET, a körülvevő, folyamatosan mozgó, alakuló és áramló ENERGIÁT, amely mindenben ott van egyszerre, és mindent alkot egyszerre, és mindent irányít egyszerre az adott pillanatban úgy, ahogy azt az adott pillanat megkívánja, az adott szituációk megkívánják. Ezek azok az alappillérek és tények, amelyek alkotják az energiát és az energiamegmaradás mivoltát, értelmét s létét.

VIII. FEJEZET

ENERGIA VIII: A VISZONYLAGOSSÁG

A Legfőbb Energia, amely semleges, és a Világmindenséget alkotja, azaz önmagát, azt jelenti, hogy ebből a Világmindenségből, Semlegességből jött létre és folyamatosan jön létre minden mindenkoron, az adott pillanatban.

A környezeti behatásoktól függően, rendeltetésének megfelelően leképződik töltöttséget szerezve önmagának a környezeti hatások miatt; értelemmel, mivelttal rendelkezik, és célt, azaz feladatot lát el azon környezeti formában, ahová őt különböző okokból leképezték és töltöttséggel ruházták fel. Ezen energiák a viszonylagosság elvein megteremtődtek, és a korlátok közé való szorítás által elveszítették a viszonylagosságukat, pontosan azért, mert az adott környezetbe, ahová őket leképezték – azaz megteremtették, töltöttséggel ruházták fel – oly mértékben határozzák meg, hogy a viszonylagosság elvei teljes mértékben eltűnnek számukra – pontosan azért, mert egy oly mértékű leképzett világba történt meg a létrejöttük, amely nem képes a viszonylagosság alapelveit elfogadni, érzékelni, és azzal együttműködve fejlődni, ténykedni, haladni.

Ezen viszonylagossági fogalmak nem mások, mint maga a semmisség és semlegesség ismérvei, azaz a Teremtő Energia, a

Világmindenség önmagába való fordulásának alappillérei, tényei. Ezeket felfogva, tudva, cselekedhetnének olyan tevékenységeket, amelyek saját környezeti behatásuktól mentesen önmaguk számára a legjobbat, a legmegfelelőbb dolgot nyújtanak: amely mindig, mindenkoron, az adott pillanatban számukra a legoptimálisabb, a legpozitívabb előrelépés, és amely ezen lényeknek a tudatos felismerést, ráébredést eredményezi, a saját, önnön mivoltukkal, a saját maguk korlátaival való szembesülést.

Ezek azok a korlátok és dolgok, amelyek nem összeegyeztethetők a viszonylagosság alapelveivel a saját világaikban, a leképzett energetikai környezetükben, mert az oly jelentős mértékű korlátok közé való szorításuk következtében a viszonylagosság teljes mértékben felfoghatatlanná, értelmetlenné való tétele által elfordultak saját, önnön, belső Semlegességi Középpontjuktól, a belső Mindenségüktől: pontosan azért, mert ezen viszonylagosságok alapján minden megváltoztatható, átalakítható, transzmutálható pontosan úgy és aszerint, ahogy azt ők a leképzett világukban, a saját korlátaikat áthaladva, a viszonylagosság alapelvei miatt megváltoztathatják, átalakíthatják, transzmutálhatják különösebb erőfeszítések nélkül úgy, ahogy nekik a legoptimálisabb.

Azon viszonylagossági felfogás, amely a leképzett energia-környezetükben található, alkotja önmagukat, korlátaikat, töltöttségüket, létüket és egyszerre mindenüket – *a tudatosságukat is.*

A viszonylagosság elveit magukévá téve saját, önnön meghasonulásukhoz közelednek, azaz önmagukba való fordulásukhoz és saját Teremtő Belsőjük felé, amely mindent alkotott, önmagukat is, úgy, ahogy annak lennie kell a rendeltetés céljának megfelelően az adott leképzett energiavilágukban, pontosan úgy és a szerint, ahogy azt a Nagy Törvény, a Világmindenség egyetemes tudása és hatalma megkívánja, megköveteli. Pontosán az ezen viszonylagosságok és irányítások alkalmazására való ráébredés az, ami az önmeghasonuláshoz vezet, és az afelé való közeledéshez vezet, hogy a viszonylagosság megértése, magukévá tétele oly mértékben emészti fel saját önmaguk korlátait, hogy azokat könnyedén áthaladva meg tudják változtatni saját önnön felépítésüket, mivoltukat, létük értelmét és annak végcélját az adott pillanatban. És számukra itt kezdődik el a jövő, a jelen és egyben a múlt, amely egy pontban találkozik: mert felismerték, hogy létük véges, amely majd egykoron visszafordul önmagába, azaz a Semlegesség Teremtő Világmindenségébe. Megértik az adott pillanat hatalmát a viszonylagosság elvei miatt. Ezen elvek a saját, leképzett világuk, környezetük és korlátaik teljes mértékben való semmissé tételei, azaz annak felismerése, hogy minden dolog és ő maga és az egész mivoltuk – akár a világuk, akár a környezetük – nem létezik, és mégis ők alkotják az egész Világmindenséget egyszerre.

Ezen viszonylagosságok azok, amelyek a tudatos világok civilizációinak lakói számára

önfelismerésük által, ráébredésük által lehetségessé teszik azokat a dolgokat, hogy a saját világukat alakítsák – amely leképzett energiából, azaz a tökéletes Semlegességből való töltöttség állapotát felvéve jött létre, alakult ki ilyen-olyan töltöttséget szerezve az adott pillanatra való hatásgyakorlás miatt, amely véges –, mert felismerték saját önnön ráébredésükkel, azaz tudatosságukkal a mivoltuk célját, rendeltetését, az adott pillanatra való hatásgyakorlásuk értelmét, amely az ok-okozat elve alapján egyszerre hat a környezetükre és saját magukra. *Es ezen viszonylagosságok alapján értik meg mindazt a folyamatosan forgó, mozgó, átalakuló, transzmutáló változást, amelynek aktív részesei a Világmindenségben.*

Ezen viszonylagosságok következtében oly mértékű felismerésekkel lesznek gazdagabbak, amelyek tudatosan fejlesztik az adott, leképzett világok, civilizációk lényeit. *Ez számukra az Univerzum kihatása következtében, az adott pillanatra való hatásgyakorlás elve alapján a legeslegoptimálisabb pontosan azért, mert létüket, leképzett energiavilágukat, civilizációjukat, létük értelmét a viszonyítás alapelvein keresztül változtatják immáron meg, alakítják, transzmutálják olyanná, amilyenné ők maguk is akarják, és egyszerre a Semlegesség, azaz a körülvevő Mindenség is akarja az adott pillanatban – mert önnön felemelkedésük által, a viszonylagosság elve miatt, oly mértékű hatásgyakorlás következik be a saját, leképzett energetikai világuk civilizációjára, hogy azt az önmeghasonulás felé haladva, a viszonylagosság elve alapján való transzmutáció és átalakulás következtében oly mértékű változások követik*

világukban, melyek a viszonylagosságot teljes mértékben kihasználva egyetemesen formálják, alakítják és transzmutálják egyszerre a körülvevő Mindenséget – melynek aktív tagjai az egész világukkal együtt –, miként egyszerre alakítják és transzmutálják önmagukat egyszemélyben, külön környezetüktől, és külön a környezetüket, világukat és külön az Univerzumot. Más irányba, de mégis együtt alakulnak, mert egyek mindennel, és minden egy övelük is a viszonylagosság miatt, amely bennük is ott van – megszűnnek korlátaik, amelyek önmagukat is alkotják, leképzett világukat, civilizációjukat, környezetüket. Akármilyen töltöttségük elveszítik töltöttségük értelmét, lényegét, annak célját, az adott pillanatra való hatásgyakorlásuk értelmét, amellyel mind a világuk, mind a civilizációjuk környezetét formálhatták volna.

Az egyetemes mindentudás által megszűnik az ok, a miért, és csakis a viszonylagosság alapelvei alakíthatják és alakítják ezentúl ezen magasságokba felemelkedett tudatos világok civilizációinak, lakóinak környezetét és önmagukat pontosan azért, mert korlátaik egyszerre maradnak meg, és egyszerre szűnnek meg. Egyszerre haladnak a Semlegesség felé, azaz a Tökéletes Állapotba, amelyből önmaguk is léteznek, és önmagukban is megtalálható a legkisebb energetikai formában; és egyszerre távolodnak el e Semlegességtől, pontosan saját, önnön, számukra a legmegfelelőbb irányba, amely a saját világuknak, civilizációjuknak, környezetüknek a legoptimálisabb létük fennmaradásához, továbbfejlesztéséhez és kiterjesztéséhez.

Ezen viszonylagossági elvek alapján ezen tudatos világok civilizációinak lényei alkotják és alkalmazzák mindazon dolgokat, amelyeket alkalmazni kell ahhoz, hogy számukra a leghatékosabb környezetet alakítsák ki a Semlegességből, amely mindent alkot. És ezen semlegességből merítve teremtik meg önmaguknak, a viszonylagosság elvei alapján, az új világot tudatosságukkal, ráébredésükkel és felismerésükkel, a korlátaik viszonylagossága miatt – és nem csak korlátaik viszonylagossága miatt, hanem a Világmindenség, a Teremtő Lét viszonylagossága miatt, pontosan azért, mert oly mértékű hatalomról, hatalmasságról, mélységről van szó. És ez alátámasztandó mindenahol, mert mindenahol alátámasztható a korlátok lebontásával.

Ezen viszonylagosságok hatalmassága a Teremtő Világmindenségben azért lehetséges, mert egyszerre alkot mindent, és a minden alkotja egyszerre a Világmindenséget. Egyszerre különböző formát ölt, különböző töltöttségű, és egyszerre semleges; egyszerre ott van mindenben a legapróbb energetikai megnyilvánulásban, azaz a semleges állapotban; és egyszerre csak Önmaga, hogy nincs semmi.

Ezen összefüggések, azaz viszonylagosságok azok a tények, amelyek az egész Világmindenség mivoltát, alapegységeit, pilléreit alkotják, azaz az energia létét és értelmét, amely önmaga, mint fogalom is viszonylagos. Ezek után már nincs tovább, mert ezen viszonylagosságok oly mértékű erőről, energiáról adnak tanúbizonyságot, amely felfoghatatlan,

mérhetetlen, kiszámíthatatlan, egyszerre irányíthatatlan és irányítható. Pontosan ezen viszonylagosságok alkotják az egyetemes Világmindenséget, az összes leképzett világot, azok civilizációit és lényeit.

A viszonylagosság az adott civilizációkban – amelyek a Semlegességből való létrejöttük következtében korlátokkal vannak ellátva – jól szemlélteti azokat a tényeket és dolgokat, amelyek azt bizonyítják, hogy a viszonylagosság oly mértékű energiával és hatalommal van ellátva, amelyet teljes mivoltában felfogni és értelmezni képtelenség és lehetetlen pontosan azért, mert az EGY összességről esik szó, mikor a viszonyítás, a viszonylagosság alapelveit nézzük. A Világmindenség egységét, nagyságát és az egy adott valamibe való beletételét, miszerint minden egy mindennel, és A Minden is egy az Eggyel.

Így jól szemlélhetővé válik az, hogy az adott civilizációk az adott energetikai világukban – amelyek lehetnek fejlettek vagy fejletlenek –, a Semlegesség energiájából kifordulva, korlátokat hozva létre önmaguknak a világukban, környezetükben, megalkották a saját töltöttségüket, amely akármilyen is lehet. Ezáltal korlátokat építettek saját világuk köré, eltávolodtak a Semlegesség Középpontjából, a viszonylagosság elveit, alapegységeit, pilléreit számon kívül hagyva alakították önmagukat úgy, ahogy az a Semlegességből való kifordulás és viszonylagosságtól való elfordulás alapján alakulhatott, és így alkotják világaikat, környezetüket ezen világokban, civilizációkban. *És ezen lények,*

valamint környezetük, korlátaik a viszonylagossághoz kötöttek pontosan azért, mert létük – világuk, civilizációjuk és a lényeg, hogy önmaguk is – időhöz, töltöttséghez, nagysághoz és saját önnön környezetükhöz, valamint a Világmindenséghez való kötöttségtől függnnek, és ezek adják létük értelmének végét, célját, értelmét.

Ezek azok a viszonyítási dolgok, amelyek a világukban megtalálható korlátok mivoltában teljes mértékben átléphetők, áthaladhatók, lebonthatók, azaz a viszonylagosság alapelveit, pilléreit megismerve A Minden a mindenben alapján meg tudnák változtatni saját önnön világukat, civilizációjukat, önmagukat, hogy megszüntetik az időt, az anyagi korlátokat számukra és mindazt, amit az elmúlás fenyeget. Át tudják alakítani mindezeket, transzmutálni tudják, meg tudják újítani az örök mivolt állapotába, mert számukra ez a legoptimálisabb, és esetlegesen a környezetüknek is, az adott pillanatra való hatásgyakorlás miatt, amely szerint minden lehetséges a viszonylagosság elvei, alappillérei miatt, melyek az adott leképzett világokban, civilizációkban nagyon is jelen vannak a korlátok miatt, mert leképzett energiák. S ezen energiakorlátok egyszerre való áthaladása és megtartása egyszerre eredményezi azt, hogy saját önnön viszonyítási alapjukat változtatják meg az önmegvalósítás irányába, amely az adott pillanatra való hatásgyakorlás következtében számukra a legoptimálisabb, legmegfelelőbb irányban halad úgy, ahogy annak lennie kell. *Mert a meghasonulás felé fordulva, a Semlegesség felé fordulva tesznek szert arra az energiára, amely töltetlen, és egyszerre lesz töltött, amely számukra a legoptimálisabb jövőt*

nyújtja, amely nem létezik, hisz csak az adott pillanat van és az arra gyakorolt hatás. Ezek alapján a semmisségüket előtérbe helyezve érik el a leloptimálisabb állapotukat a leképzett energetikai világukban, civilizációjukban, létükben.

Ezen viszonylagosság alapján teljes mértékben önmagukba fordulhatnak az adott világok, civilizációk és lények, de ezt nem tehetik meg, mert elveszítenék létük értelmét és célját az adott korlátaik miatt – amelyek különböző töltöttségűek és valóságok, és amelyek önmagukat is alkotják és világaikat és civilizációjukat.

Tehát, a viszonylagosságot vizsgálva a leképzett energetikai világok, civilizációk és azok lényei felismerve, tudatosan fejlődve, azaz ráébredve önnön viszonylagosságukra, megértették saját önnön világuk, civilizációjuk, létük értelmét, annak mivoltát, és rájöttek, hogy ezen korlátok, amelyekből önmaguk is vannak és környeztük is, fenn kell, hogy maradjanak különböző töltöttségi formában – pontosan azért, mert ha visszafordulnak önmagukba, akkor meghasonulnak önmagukkal, a semlegesség állapotába kerülve megszűnnek létezni, azaz olyanokká válnak, mintha nem is lettek volna.

Ezen elvek alapján, alappillérek, alapegységek alapján a viszonylagosság fogalma nagyon is tényszerű és vizsgálható minden világban, minden civilizációban, az egész Univerzumban, az egész Világmindenségben pontosan azért, mert az Univerzum Teremtő Hatalma oly mértékű viszonylagosság, hogy azt nem lehet meghatározni a viszonylagosság elvei alapján, mert egyszerre ott van mindenben, és minden egyszerre ott van az Univerzumban. *Minden egyszerre hatalmas, és*

minden egyszerre csekély nagyságú. Minden egyszerre tágul, és minden egyszerre szűkül. Minden egyszerre születik, és minden egyszerre fordul önmagába vissza, és elpusztul. Minden egyszerre van, és minden egyszerre nincs. És még sorolhatnánk addig, amíg az adott világok és civilizációk lényeinek a tudatos viszonyítási alapjai ezt megengedik. Pontosan ezen viszonyítási alapok teljes mértékű áthaladása jelképezi és jelenti a viszonylagosság alapegységeit és pilléreit, az energiamegmaradást magát, a semlegességet és mindazt, amely maga az Egység: az Univerzum és annak egyetemes hatalma, egyetemes összetartozása, egyetemes mivolta.

Ezen alapegységek, pillérek azok, amelyek alkotják magát a viszonylagosságot az egyes világok, civilizációk lényei számára, és nemcsak az egyes világok és civilizációk lényei számára, hanem az egész Univerzum és Világmindenség számára: mert önmagából kifordulva – azaz semlegességét elveszítve – az energia, amelyről szó van, már a viszonylagosság állapotába kerül a semlegességét elhagyva, pontosan azért, mert a Nagy Törvény, az univerzumi világok és létrejöttük is ezt támasztják alá, hogy *minden a Semlegességtől elfordulva viszonylagossá válik az energia milyensége miatt.*

Ezt nevezzük viszonylagosságnak, és ezek összességét értjük az energia alapegységeinek, alappilléreinek, magának a Világmindenségnek, amely teremtett mindent, és önmagába fordul vissza, azaz a Tökéletes Állapotba.

IX. FEJEZET

ENERGIA IX: A TEREMTŐ VILÁGMINDENSÉG, VILÁGEGYETEM, VILÁGOK, CIVILIZÁCIÓK ÉLŐLÉNYEI

Az eddigi elbeszélések alapján egy teljes kép kezd elénk tárulni a Világmindenségről, ahogyan az valójában létezik és folyamatosan alakul. Ezen kép meglátása csak azoknak sikerülhet és lehetséges, akik tudatosan fejlettebbek, pontosan azért, mert tudatos fejlettség szükséges ahhoz, hogy mindezen dolgokat teljes mértékben megértsék és magukévá tudják tenni.

A Teremtő Világmindenség – amely semleges, töltöttség nélküli – folyamatosan mozog, alakul és áramlik. Az adott pillanatra való hatásgyakorlás mindenkor, minden pillanatban, mindenben észlelhető és fellelhető pontosan úgy, ahogy annak lennie kell, ahogy és amilyen ütemben minden rendeltetése és bizonyos végcélja felé való haladása és annak környezete megkívánja azt. A világok, civilizációk és azok élőlényei egyszerre aktív és egyszerre passzív, egyszerre tudatos és egyszerre tudattalan részesei a körülvevő Világmindenségnek, a Világegyetemnek, amely ő magukat is, az egész mivoltukat is önmagába foglalja, és fordítva.

Pontosan ezen összefüggések következtében, hatás-ráhatás következtében a Központból való elfordulás, azaz a

Semlegességből való leképzés, teremtés, átalakítás, transzmutálás az a dolog, amitől a Világegyetem adott világi és civilizációinak élőlényei függnék pontosan amiatt, amilyen korlátok közé vannak zárva. Ami függ a világok, civilizációk élőlényeinek tudatossági szintjétől pontosan azért, mert csak tudatosan tudhatják áthaladni azon korlátokat, amiket akarva-akaratlan építettek és teremtettek maguk köré, ezáltal korlátok közé juttatták önmagukat, és elfordultak a Teremtő Egyensúlyból, Teremtő Világmindenségtől, a Semleges Energiától, Energiából, amely mindenben megtalálható a legkisebb energetikai mivoltban, állapotban.

Ezen hatalom, amely önmagukban is megtalálható – amelyben egyszerre minden megtalálható, mert önmaga A Minden egyszerre – oly mértékű akármilyen töltöttséggel tud bírni, amely az adott korlátok teljes mértékű átalakítását, transzmutálását tudja véghez vinni pusztán azért, mert megismerte saját, önnön mivoltát, energetikai létét, értelmét, végcélját, és megismerte mindennek a mivoltát, amely körbeveszi, és ami alkotja a világait.

Ezen élőlények ráismertek, és tudatosan felfogták, ráébredtek saját, önnön mivoltukra, arra, hogy a Világegyetem az egyetlenegy Energiából áll, amely semleges. Ebből a Semleges Energiából jöttek létre a különböző világok, civilizációk és azok élőlényei: a Világegyetem összes létrejött fizikai és energetikai dolga, amely alkotja együttesen a Világmindenséget, belefoglalva önmagukat is. Ezek után már nagy léptekkel haladhat a tudatos lény saját, önnön felemelésében pontosan úgy és aszerint, ahogy

azt önmaga és környezete megkívánja, miszerint önmaga is egy leképzett energetikai megnyilvánulás úgy és aszerint, ahogy az adott pillanat és az adott szituáció véglegessége és az adott szituációban betöltött szerepe megkívánja, és az adott, rendeltetésének megfelelő ideig ellátott szerepének betöltéséhez kell, hogy véghez vigyen – azért, mert a *Semlegességen kívül, az előzőekben elbeszélt dolgokra hivatkozva, minden viszonylagos.*

Tehát, ezeket felismerve, tudatosan felfogva és magukévá téve, ezen élőlények, akik rájöttek, hogy a világuk, civilizációjuk és környezetük – amely akár energetikai, akár fizikai megnyilvánulás – akármilyen (valamilyen) töltöttséggel bír, és korlátok közé van szorítva, időhöz, térhez és a környezetükhöz van kötve és korlátozva úgy, ahogy azt az adott pillanat és az adott világ környezeti behatásai és az adott pillanatra való hatásgyakorlás megkívánja.

Ezeket magukévá téve tudják, hogy mind a fizikai, mind az energetikai lét különböző leképzett energiák összességéből épül fel, így saját világuk, civilizációjuk és környezetük is. És ráeszmélnek, felfogják, megértik, tudatosítják és ráébrednek arra, hogy minden megnyilvánulásuk a létük folyamán az ok-okozat, hatás-ráhatás alapján láncreakciót indít el, különböző töltöttségűt, irányút és mértékűt pontosan úgy és aszerint, ahogy azt az adott pillanat környezeti behatása megkívánja. Átalakítanak, transzmutálnak és teremtenek tudatosan és tudatlanul, irányítva és irányítatlanul azért, mert az energia – az eddigi elbeszélt dolgokra hivatkozva – nem vész el, csak átalakul, hatást gyakorol úgy, ahogy annak azt tennie kell pontosan aszerint, ahogy megnyilvánultak az adott világok, civilizációk élőlényei az adott

pillanatban. És ezen pillanat határozza meg a tevékenységét, az adott környezetben való szerepét, jellemét, töltöttségének állapotát, mértékét, milyenségét, értelmét, létét és idejét.

Ezen elindított láncreakciók következtében tudatosan tudják, hogy mindannak hatására, amit létük folyamán megtesznek, láncreakciók sorozata indul el különböző irányba, különböző kimenetellel, különböző végcéllal pontosan úgy és aszerint, ahogy az adott pillanatban a mindent tudó, mindenható, mindent irányító semlegesség törvénye azt megköveteli – amelyből ők maguk konkrétan elfordultak, töltöttséget szereztek, de önmagukban hordozzák a legkisebb energetikai mivoltban a Világmindenséget, aki ily módon irányítja őket. És ezen ok-okozat, hatás-ráhatás következtében minden megnyilvánulásukkal átalakítanak, transzmutálnak, azért, mert az adott korlátaik és az energia folyamatosan alakul, áramlik, mind a fizikai, mind az energetikai mivolta hatást gyakorolva (a környezetükre is). Az adott pillanatra való hatásgyakorlás az adott világokban, civilizációkban, élőlényekben egyaránt végbemegy pontosan úgy és aszerint, ahogy azt a Semlegesség Nagy Törvénye megkívánja. Ezen működések, haladások, átalakulások, transzmutációk az adott világokban, civilizációkban és élőlényekben így nyilvánulnak meg, mert minden a Teremtő Világmindenségről tanúskodik, a Semlegességről, a viszonylagosságról, a mindent átható, mindent alakító, mindent átjáró és áramoltató energiáról, amely mindent alkot, és egykoron minden visszanyeri eredeti Semleges Állapotát, visszatér önmagába úgy, ahogy annak lennie kell.

Ezek azok a dolgok, amelyek meghatározzák a világokat, civilizációkat és élőlényeket. Ezen összességek alkotják akár azon energetikai leképzett mivoltokat, amelyek már új nevet, azaz energiából korlátokat hoztak létre önmaguknak, és amelyek a környezeti hatások miatt létrejöhetnek az összefüggések, a viszonylagosságok sorozata következtében. Megnyilvánulhatnak, töltöttségük és energetikai irányelvük, rendeltetésük és hatásgyakorlásuk miatt kialakulhattak egyáltalán a körülvevő Mindenségből, a realitás elve alapján – amely már magában foglalja a viszonylagosságot egyszerre –, pontosan azért, mert *a körülvevő és teremtő Világmindenség egy adott pontban, az adott pillanatban való koncentrálódása, azaz energetikai semlegességéből való kibillenése, töltöttséget szerzése energetikai létet szerez önmagának.*

Ezen környezeti behatások összessége létrehozza ezen leképzett energetikai mivoltot, és tovább alakításával, összesűrűsödésével, rendeltetésének megfelelően halad energetikai mivoltában tovább – akármilyen töltöttségével – abba az irányba, amely felé a korlátok mutatnak és a környezeti tényezők irányítják, hisz csupán energetikai állapotban található és tapasztalható.

Ezen irányítások és ráhatások következtében, összesűrűsödés hatására testet öltés következik, azaz fizikai megnyilvánulás az energetikai mivoltból, az oly mértékű korlátozódás miatt, amely a közvetlen környezet hatalmas ráhatása következtében lehetséges, és amely ez után tovább haladva a környezeti behatások útján tovább alakul, transzmutálódik

oly mértékben, amilyen mértékben az adott pillanatban kell, és ahogy azt a környezet megkívánja.

Ezek alapján a Semleges Energiából kifordulva, a környezeti behatások következtében kialakul egy töltöttséggel rendelkező energia, amely létrejöttét a hatalmas hatásgyakorlás által a közvetlen környezet végzi, és amely tovább vezeti és tereli az adott irányba, amely a folyamatosan növekvő hatásgyakorlás következtében fizikai testet ölt az adott pillanatban, a környezeti behatások következtében.

Ezek alapján tovább haladva, ezen átalakulások sorozata következtében és a környezeti tényezőket figyelve nagyban kitűnik az ok és okozat, hatás-ráhatás mivolta: az egymást követő és egymásra hatást gyakorló láncreakciók következtében létrejött, energetikai semlegességből kimozdított energiák létrejötte és azok akármilyen töltöttséggel való tovább táplálása, fizikai testet öltése. Ezen környezeti behatások következtében, amelyek tovább alakítják, transzmutálják az adott, leképzett fizikai és energetikai megnyilvánulásokat, azok tovább függnék a környezetüktől, és tovább haladnak az átalakulásukon, transzmutációjukon. Ezek alapján alakulhatnak ki a *fizikai világok*, és ezen fizikai világok összes, együttes hatásgyakorlása következtében alakulhatnak ki az *adott fizikai megnyilvánulásokon élőlények, élő organizmusok*, amelyek a megteremtett környezetben és azok hatásai következtében

tovább tudnak fejlődni, tovább tudnak alakulni fizikai mivoltukban a hatás-ráhatás következtében, és így tudnak tudatosodni és megalkotni saját civilizációjukat és élővilágukat.

Ezen világok civilizációi túlnyomórészt újfajta minőséggel bővítik a Világmindenség sokrétűségét: *a bioenergetikával, azaz a szerves mivoltukkal*, amelyek ugyancsak összesűrűsödött, töltöttséggel rendelkező energetikai organizmusok, lények, pontosan úgy és oly mértékben, ahogy azt közvetlen környezetük, az élőhelyük megkívánja elsősorban, és csakis ez után úgy, ahogy azt a tágabb környezetük alakító hatásai megengedik számukra. Mert a hatás-ráhatás elvén működnek ők is, és nagyban függenek korlátaiktól, mint a többi energetikai megnyilvánulás is, amely a Semlegesség Mivoltából leképződött.

Ezen bioenergetikai mivoltok sokrétűsége is végtelen, amely egyszerre egyesülhet szervesen, összesűrűsödött energetikai megnyilvánulással akár, pontosan úgy és aszerint, ahogy azt a környezeti hatásgyakorlás következtében az adott pillanat megköveteli: az adott irányba, amelybe kimozdította a körülvevő Mindenség, a környezet, és amely az irányt diktálja továbbra is, az alakulásának mértékét és milyenségét. Azaz az egymásba fonódást a különböző energetikai megnyilvánulások világaiban, sokrétűségében. Mindezt úgy téve, ahogy egyszerre önmagának és egyszerre a környezetének is a legoptimálisabb, és ahogy lehetséges.

Ezen energetikai megnyilvánulások, amelyek oly sokrétűek is lehetnek, jól tükrözik a körülvevő Világmindenség semlegességéből leképzett energiák megnyilvánulásainak milyenségét, sokrétűségét, miszerint oly mértékű organizmusok keletkeztek a Semlegességből, hogy az adott korlátaik megtartásával önálló világot, civilizációt alkottak úgy, ahogy az számukra a leghelyesebb, legmegfelelőbb; a környezetükhöz alkalmazkodva, azt teljes mértékben uralva, irányítva, számukra a legmegfelelőbb, a leghelyesebb módon magukévátéve azt. *És ezen korlátokkal, amelyekből önmaguk is vannak, alakítják tovább nem csak önmagukat, hanem közvetlen környezetüket azon a szinten, amilyen szinten önmaguk is vannak, és ahogy az adott világukban fellelhető energetikai, leképzett megnyilvánulásokkal lehetséges az.*

Ezen világok, civilizációk élőlényei önmagukat tovább adva – azaz leképzett energiából, amelyek önmagukat is alkotják – önmaguk egy másfajta leképzését hajtják végre, azaz teremtenek, átalakítanak, transzmutálnak a körülvevő, meglévő korlátokból, azaz környezetből úgy, ahogy az adott pillanat a hatásgyakorlás következtében azt megkívánja és lehetővé teszi azt. Kezdi teljes mértékben magukévát tenni azon világot, amelyben megnyilvánulnak, úgy, hogy ezen láncreakciók elindításával – azaz *szaporulatukkal* – magukévát teszik, irányítják saját önnön világukat; úgy, ahogy azt az adott közvetlen környezet megengedi számukra, ahogy lehetővé teszi; pontosan úgy, ahogy a közvetlen környezet rájuk hatást gyakorol; pontosan úgy, ahogy a közvetlen környezet a kezdeteknél, a Semlegességből való kifordítás

következtében egy irányt szabott számukra, korlátot, azaz időt. És ezen időben haladva ezen lények alakítják saját önnön magukat pontosan úgy és aszerint, ahogy számukra az evolúció megengedi, és korlátaikat betartva haladnak a világuk, civilizációjuk, energetikai és fizikai mivoltuk vége felé; pontosan úgy és aszerint, ahogy azt a körülvevő – közvetlen és közvetett – környezet megkívánja; pontosan úgy és azért, mert ok és okozat, hatás-ráhatás következtében jöhetett létre maga a világuk is, és a világukban önmaguk ölthettek fizikai és energetikai, azaz *bioenergetikai fizikai testet, amely átmenet a fizikai és energetikai megnyilvánulás között. És ezek oly sokrétűen nyilvánulnak meg az Univerzumban, hogy az számtalanul lehetséges a viszonylagosság elve alapján.*

És ezeket figyelembe véve az adott Világegyetem és az abban helyet foglaló világok, civilizációk élőlényei nagyban összhangban függnek egymástól pontosan azért, mert a megteremtett, azaz leképzett energiamivoltuk – akár fizikai, akár energetikai – különböző pályán haladva rendeltetésüknek megfelelően, céljuk bevégeztetéséig, az adott pillanatra való hatásgyakorlás végett (az adott környezet hatásgyakorlása végett és annak következtében, ahogy az adott pillanat azt megkívánja, rendeltetésének és céljának megfelelően) pontosan úgy és aszerint, ahogy az egyes világok, civilizációk és azok élőlényeinek mivoltát a környezet együttes hatása kialakította, amelyek különbözősége végtelen pontosan azért, mert az egymásra gyakorolt hatásuk is különböző és végtelen. *S ezen együttes összességek alakítják ki az adott világokat, civilizációkat és az*

adott élőlényeket, melyek nagyban függnék egymástól a hatás-ráhatás következtében.

Valamelyik hatást-ráhatást gyakorló lény hatása vagy hatásának valami oknál fogva való megszűnése láncreakciót indít ki a többi környezeti mivolta az ok-okozat, hatás-ráhatás következtében, az adott pillanatra való hatásgyakorlás következte miatt. E láncreakciók különböző irányt váltanak pontosan azért, mert az egymásra gyakorolt hatás (miszerint egymást leképezték hatásgyakorlásukkal) oly mértékű, amely meghatározza világuk töltöttségét, milyenségét, fizikai és energetikai mivoltát. És ez így levezethető teljes mértékben a Semlegesség pontjából kiindulva, azaz a Teremtő Semleges Energiából kiindulva, ahogy az kiindul a Semlegességből elfordulva, önmagából töltöttséget szerezve, irányt, végcélt szerezve önmagának a Világegyetemben lezajló hatásmechanizmusok következtében, a leghatalmasabb dologtól folyamatosan haladva az ok-okozat, hatás-ráhatás ellenmechanizmusai következtében.

S pontosan azért tapasztalhatunk oly nagymértékű energetikai egymástól való függést, mert az egymásra való hatásgyakorlás következtében ölt energetikai és fizikai mivoltot, ami megnyilvánul.

Ezen összességek legapróbb energetikai mivolt-ig való levezetésével és alapján – miszerint az újra Semleges – láthatjuk ezen egyetlen nagy összefüggést és Egységet, miszerint a Világmindenség, a Világegyetem, a világok, civilizációk, élőlények, energetikai és fizikai megnyilvánulások összessége az ok-okozat, hatás-

ráhatás mechanizmusainak együttese, egymásra gyakorolt hatása, kölcsönhatása folyamatosan alakítja, transzmutálja a Világmindenséget úgy és aszerint, ahogy az adott pillanat azt megköveteli, pontosan azért, mert a viszonylagosság elve, alapegységei a Teremtő Semlegességről tanúbizonyságot tesznek úgy, hogy az EGY ott van mindenben, és minden ott van az EGY-ben: *az adott pillanatban minden megtörténik önmagában.* Mert a „minden Egy” és az „Egy minden” következtében az adott pillanat a Világegyetemben, a világok, civilizációk, élőlények egymásra gyakorolt hatásai oly mértékű függést mutatnak egymás iránt (a korlátaik következtében, melyeket a környezetük alakított számukra), amely az Egységről tesz tanúbizonyságot az adott pillanatban – a Világmindenségben, a Semlegességben, a Viszonylagosságban, az energiában. Mert ez az az *energiaösszesség*, amelyet Világmindenségnek, Világegyetemnek, világnak, civilizációnak, élőlénynek nevezünk egyszerre. Mindezek megértéséhez komoly, tudatos fejlettség és környezeti behatások szükségesek.

X. FEJEZET

ENERGIA X: VISZONYLAGOSSÁGOK, TEREK, IDŐK, DIMENZIÓK, FÉREGJÁRATOK, FEKETELYUKAK ÉS MÁS ENERGETIKAI MEGNYILVÁNULÁSOK; A VISZONYLAGOSSÁG ELVEI

Az eddig ismertetett tanítások alapján az energiával való ténykedések és bizonyítások mind a viszonylagosságtól és a viszonyítási alapoktól függően alakultak pontosan azért, mert az energia – ami teremtett mindent, és amelyből van minden – viszonylagos, és viszonyításokhoz kell folyamodni ahhoz, hogy egy felmérhető dologról tudjunk beszélni, amelyet csak úgy tudunk szemléltetni, ha azt valamihez mérjük, viszonyítjuk. Az energia, mint viszonylagos állapotában jelenlévő mivolt – azaz leképzett energetikai mivoltok, azaz világok, civilizációk – a Világegyetemben betöltött helyétől és szerepétől függően, egy adott pályán haladva – véges. Korlátokhoz van kötve pontosan azért, mert az adott környezeti behatások időhöz kötötték pontosan úgy és aszerint, ahogy az adott pillanat azt megkívánta, amely viszonylagos (maga az adott pillanat is viszonylagos). Minden leképzett energetikai mivolt (világok, civilizációk) egyszer a semlegesség állapotába kerül újra, tehát elveszíti töltöttségét, céljának értelmét és létének mivoltát,

azaz megszűnik létezni, visszafordul önmagába, a Semlegesség Teremtő Állapotába.

Ezen folyamatokat a viszonylagosság elvei alapján mindenre ki tudjuk vetíteni, amely a Világmindenségben megtalálható és a Semlegesség Tökéletes Állapotából akármilyen töltöttségű irányba elfordult, pontosan azért, mert az Energia teremtő, folyamatosan átalakító, transzmutáló, mozgató és átható lénye mindenben megtalálható a legkisebb energetikai alapegységben, még mindig Semleges állapotban, a vonzás állapotában, azaz az önmagába mindig visszaforduló folyamatában. Ezen energia az, amely alkotja a viszonylagosság alapelvét és ismérveit, alapegységeit.

Ezek alapján a viszonyítás csakis úgy lehetséges, hogy csakis viszonylagoshoz lehet viszonyítani, mert „a viszonylagosság végtelen teret engedve a viszonylagosságnak” alapján lehetetlenség lenne bármit is a felmérhetetlenhez viszonyítani. Értetendő ez alatt, hogy a leképzett energetikai mivoltok a Világegyetemben, a Világmindenségben, azaz a leképzett világok és civilizációk nem hasonlíthatók össze a Világegyetemmel, azaz a Semlegesség Teremtő Hatalmával pontosan azért, mert abból teremtődtek (akármilyen töltöttséggel), és abból szereztek meg önmaguknak azon dolgokat, és folyamatosan szerzi meg önmagának minden leképzett energetikai mivolt azokat a dolgokat, amelyek a fennmaradásához szükségesek. Mindez az őt körülvevő és alakító környezetével egyetemben történik, amely hatásgyakorlása következtében folyamatosan alakul, transzmutálódik pontosan azért, mert az adott

pillanatra való hatásgyakorlás következtében így jöhetett csak létre. Ebből fejlődtek ki az adott világok és azok civilizációi és élőlényei.

Ezek alapján az összehasonlítás és viszonyítás csakis hasonló leképzett energiából és hasonló összetett szerkezetű energiákból felépülő világokkal lehetséges pontosan azért, mert az Univerzum más részein oly mértékű másság lehetséges, hogy azt sem értelmi, sem semmilyen téren nem lennének képesek felfogni és összehasonlítani egyik fél civilizációinak lényei sem, pontosan azért, mert az önmagukon kívül létező civilizációk lényeit tudomásuk szerint nem létezőnek tartják, mivelhogy nem szereztek róluk tapasztalatot. Ezen dolgok, lények és tények számukra, a világukban, egyszerűen fellelhetetlen és ismeretlen energetikai összetételről tesznek tanúbizonyságot, amely számukra értelmezhetetlen, érzékelhetetlen és felfoghatatlan egyszerre.

Ezen viszonyítási alapok megértése az univerzumi világok, civilizációk és lények számára is elég nehézkes, ezért fontos kijelenteni, hogy csakis mind energetikailag, mind fizikailag hasonlatos összetételű világokról, civilizációkról és azok lényeiről lehet egyszerre viszonyítást kialakítani. A viszonylagosság képét tükrözi az is, hogy a Világmindenség, a Világegyetem oly sokrétű, hogy azt feltérképezni, felfogni és értelmezni sem lehet az egyes civilizációknak pontosan azért, mert a Világegyetem egyes pontjai között létrejött távolság oly mértékű hatalmasság, hogy azt nem lehet feltérképezni és felfogni sem.

Ezek alapján a viszonylagosság a Világegyetemben elhelyezkedő világok, civilizációk és élőlények sokrétűségében elég tág fogalom, amely egyszerre valós és valótlan, pontosan azért, mert egyszerre minden végtelen és véges. Ezért tehát, amely a Semlegességből kialakult, a Teremtő Energiából töltöttséget szerzett pontosan úgy és aszerint, ahogy az adott pillanat leképezte az ok-okozat, hatás-ráhatás következtében – a környezeti behatások által jöhetett létre.

Ezen behatások tovább irányítják azon úton a leképzett energetikai mivoltokat és mindent arra, amely rendeltetésére leképezték őket. Minden esetben, a Világmindenség minden táján ilyen vagy olyan töltöttséggel rendelkezik minden leképzett energia, mivolt, amely oly sokrétű energiatöltöttség és összetétel, amely nagyban függ a környezettől – a leképzett energia, mivolt rendeltetésének, céljának, szerepének elvégzése érdekében.

Ezen tevékenységek után elveszíti töltöttségét, feladatának értelmét, céljának értelmét, visszafordulhat önmagába (akármilyen energetikai töltöttségű fizikai vagy energetikai mivolt, visszafordul önmagába), azaz a Semlegesség Tökéletes Állapotába, azaz megszűnik mint fizikai vagy energetikai, akármilyen töltöttséggel rendelkező mivolt. Mert akárhogy is vesszük alapul, időhöz kötött lét, amely arra enged következtetni, hogy *a viszonylagosság alkotja és irányítja a Világegyetemet úgy, ahogy azt az adott pillanat megköveteli. Folyamatosan áthatja, átjárja minden szintjén és rétegeiben a Világmindenséget, a Világegyetemet, a világokat, a civilizációikat és azok élőlényeit.*

Tehát az idő, mint viszonylagosság, és minden leképzett energetikai mivolt (akár fizikai, akár energetikai megnyilvánulás) időhöz kötött – amely önmaga is viszonylagos –, amely feladata elvégzése után megszűnik létezni, és önmagába visszafordulva Semleges Állapotot vesz fel újra, egyesül a Teremtő Világmindenséggel.

Ezen viszonylagosságok a különböző világok, civilizációk élőlényeinek élőhelyeiben is megtalálhatók pontosan azért, mert a már említett viszonylagosság irányítja a leképzett energetikai megnyilvánulásokat, azaz energetikai és fizikai világokat, civilizációkat, élőlényeket. Ezen világok, civilizációk és élőlények a korlátokba való beleszorításuk, korlátozásuk következtében jöhettek csak létre. Tehát, ezen korlátok, amelyek energiából épültek fel, és folyamatosan épülnek, mert saját világukat korlátozzák el a Semlegességtől, és a rendeltetésüknek megfelelő úton tovább haladva – míg le nem jár saját céljuk és bevégeztetésük ideje – folyamatosan korlátozzák önmagukat, és saját civilizációjuknak a korlátot tovább építve teremtenek az adott pillanatban saját, önnön fennmaradásuk céljából pontosan úgy, ahogy a környezeti behatások irányítják őket a viszonylagosság behatásával egyetemben.

Ezen korlátok között is a viszonylagosság meghatározó tény, és a fejlett civilizáció élőlényei tudatosan tudják használni a felismerésüket, a tudatosságukat, a viszonylagosságukat pontosan azért, hogy saját önmaguknak mindenkoron a legjobbat teremtsék úgy és aszerint, ahogy nekik a legoptimálisabb, a legmegfelelőbb a viszonylagosság elveit, alapismérveit kihasználva,

az adott korlátok között ténykedve, alakítva, transzmutálva úgy, ahogy azt saját korlátaik engedik fejlettségüknek megfelelő mivoltukban.

Ezen értetendő dolog számukra az idő megállítása és teljes mértékű áthaladása, azaz az idő korlátainak átlépése, ami a tudatosságuktól és fejlettségüktől függően a Világegyetemben mindenhol megtörténhet pontosan azért, mert ezen korlátokat is az adott környezeti behatások alkotják, melyek tudatos felismerésével mindezek áthidalhatók.

Az idő korlátaikat lebontva egyesülhetünk az adott pillanatban a körülvevő Világmindenség Semleges Állapotával – amely mindenben ott van egyszerre, mindent irányít az adott pillanatban, és egyszerre az adott pillanatban tudják az egész létük mivoltát irányítani a fejlett civilizáció élőlényei. Egyszerre ott vannak a múltjukban, a jelenükben és a jövőjükben, és ez az adott pillanat az idő korlátainak áthaladtával oly mértékű végtelenségbe nyúlik, amelyet nem lehet felmérni pontosan azért, mert a viszonylagosság elvei alapján ez oly mélység, hogy egyetlen fejlett civilizáció sem tudott erre magyarázatot adni – és mindaddig, míg korlátot nem szab újra a fejlett civilizáció lakója az adott pillanatnak (az időnek), addig végtelen és feltérképezhetetlen, és egyszerre felfoghatatlan és értelmezhetetlen.

Ezek alapján, az idő áthaladtával a tudatos, fejlett civilizációk élőlényei magukévá tudják tenni az adott pillanatot – azaz a múltjukat, a jelenüket, a jövőjüket, az egész létük értelmét, célját és mivoltát a környezetükkel egyetemben – úgy, hogy egyesülnek a körülvevő

Mindenséggel az adott pillanatban, amely, mint már említettük, oly hatalmasság, hogy az egész Világmindenség belefér egyszerre, mint ahogy ők is a Világmindenség egyetemes tagjai. S az adott pillanat környezeti behatásai oly hatalmasságúak is lehetnek a viszonylagosság elvei alapján, hogy a Világegyetemre való hatásgyakorlás következtében ők is hatást gyakorolnak a Világmindenségre.

Ezek alapján mindennek az áthaladása, ami korlát az adott világok, civilizációk élőlényei számára, oly mértékű hatalmasságokat ölthet (ezen korlátok áthaladása), hogy az feltérképezhetetlen, értelmezhetetlen mélységű pontosan azért, mert végtelen sokrétű az adott szituációk valószínűsége, amik lehetségesek ezen korlátok áthaladtával. És pontosan az adott világok, civilizációk élőlényei számára a legoptimálisabb irány miatt, amelybe indulhatnak ezen korlátok áthaladtával – amely irány már önmagában is végtelen számú lehet, pontosan az önmagukat meghatározó energetikai összesűrűsödésük mivoltából adódóan is –, s amely korlátaikat akár részlegesen áthaladva végtelen irányba is haladhatnak, mely számukra a legoptimálisabb, a legmegfelelőbb út, amelyen elindulhatnak.

Az idő és akár minden más korlát áthaladtával észlelhetjük, hogy ezen világok, civilizációk élőlényei – akár fizikai, akár energetikai korlátok közé szorítva – időbe, bizonyos térbe vannak korlátozva. Ezen tereket, azaz saját, önmaguk világának korlátaikat felismerve, tudatosan ráébredve és tudva azokat,

át tudják haladni, lépni, és le tudják bontani önnön korlátaikat az adott pillanatra gyakorolt ok-okozat, hatás-ráhatás alapján, és ahogy az már említődött, visszafordulnak önmagukba, azaz a Semlegesség Tökéletes Állapotába, amely bennük is megtalálható a legapróbb energetikai mivoltban, amely mindig önmagát bizonyítja és vonzza.

Az egyesülés következtében egyszerre tartják meg korlátaikat, és egyszerre haladják azokat át, azaz a Teremtő Világmindenséggel egyesülnek – amelyből ők maguk is teremtdtek, létrejöttek, leképeződtek –, és egyszerre megszűnnek létezni, és egyszerre léteznek tovább.

Ezen viszonylagosság elvein tovább haladva mind az idő, mind a tér számukra teljes mértékben áthaladható úgy, hogy annak végtelen variációs száma lehet pontosan azért, mert az adott pillanat is végtelen variációjú lehet. *És minden tér és idő áthaladtával egy újfajta nézőpont épül fel az adott világok, civilizációk élőlényei számára pontosan azért, mert minden egyes úton elindulva újabb tapasztalatot, információt szereznek, amelyet tudatosan magukévá téve fejlődnek, tudatosodnak.* Ezért tehát folyamatosan változtatják, transzmutálják önmagukat a viszonylagosság alapegységei, alapelvei alapján, amellyel saját önmaguk világainak korlátaikat áthaladva egyszerre semmisítik meg önmagukat, és egyszerre fejlesztik és marasztalják, és tovább biztosítják be magukat világukban a fennmaradás miatt, amelyet az elmúlás fenyeget, azaz az idő az adott pillanatban.

Mindezek egyszerre való figyelembevétele azt eredményezi az adott világok civilizációinak élőlényei számára, hogy a teret, amiben az adott pillanatban vannak és léteznek, teljes mértékben meg tudják szüntetni, csakúgy, mint az időt, és a viszonylagosság elvei alapján transzmutálni tudják azokat. Azaz átalakítják olyanná, ami számukra a legeslegoptimálisabb, a legmegfelelőbb, hogy önnön világuknak, civilizációjuk élőlényeinek a legjobbat nyújtsák pontosan azért, mert tudatos lények, akik oly fejlettséggel rendelkeznek, hogy erre képesek.

A tér és idő áthaladtával a dimenziókapuk is megnyílnak számukra, amely pontosan azért lehetséges, mert a viszonylagosság elvei alapján a Világmindenség felmérhetetlen és végtelen. Egyszerre lehetséges az, hogy az egy leképzett energetikai világ, civilizáció élőlényei ugyanabban az időben, ugyanabban a térben, más dimenzióban, egy más életvitelt alakítanak ki önmaguknak, és alakulnak a tökéletes mását alkotva az előzőnek. És ezen dimenziók sokrétűsége is végtelen lehet, amely szerint az egyes világok, civilizációk és azok lényeinek ismétlődése is végtelen lehet a dimenziósíkok miatt, amelyek belépnek a dimenziókkal egyetemben, mely dimenziók az eddigi ismervek alapján különböző szintekből, síkokból állhatnak.

Miszerint az egyes világok, civilizációk élőlényei egyszerre megtalálhatók több szinten, több síkon, több dimenzióban tökéletes képmásukban, fizikai és energetikai másukban úgy, hogy mégis más mivolttal rendelkeznek, azaz tudatossággal, céllal, értelemmel, lényeggel, de külsőleg, azaz energetikailag, tökéletes mása a

leképzett energetikai első világnak, civilizációnak, annak élőlényeknek.

Mindezek variációjának lehetséges száma a dimenzió-eltolódások miatt – végtelen. Amely azt eredményezi, hogy ezen dimenziók áthatják egymást, egymásba kapcsolódnak a végtelenségig térhálós szerkezetben, amely (az érthetőség kedvéért) az adott világok, civilizációk élőlényeknek számára minden irányban létrejövő térhálós szerkezetet jelent, amely betölti az egész Univerzumot, amely egyszerre látható és láthatatlan az adott világok, civilizációk élőlényei számára, pontosan azért, mert oly mértékű viszonylagosságról van itt már szó, hogy a legelső világ, civilizáció élőlényei – azaz ami(k)hez, aki(k)hez viszonyítunk – nem tudják már érzékelni a magassága, a szinteltolás síkjai miatt. Mert oly mértékű korlátváltozásokon ment keresztül, amely bár fizikai és energetikai képmása, mégis teljes mértékben eltérő önmagától, önmaguktól. Ezen variációk végtelensége tölti be az Univerzumot.

Ezen dimenziók, amelyek feltérképezhetetlenek – mint ahogy az egyes dimenziók síkjai és szintjei is – oly mértékű végtelenséggel bírnak, hogy az egymásra való hatásgyakorlás következtében a Semlegesség állapotába folyamatosan átlépő, tudatosan fejlett világok, civilizációk élőlényei az adott dimenziók, síkok között is áthaladhatnak fejlettségüktől függően, pontosan úgy és azért, amit a saját önnön világukba le kívánnak képezni, és meg kívánnak tartani azért, mert az számukra optimális és megfelelő.

Ezen síkok, szintek, dimenziók közötti teret kitöltve alkotják az egyes világok, civilizációk, élőlények létüket. Ezen térhálós szerkezet között – amely minden irányú, betöltve mindent egyszerre – lehetségesen létrejöhetnek az úgymond főregjáratok, amelyek a különböző dimenziók közötti átjárást lehetőségessé teszik időtől, dimenziótól, síktól és szinttől függetlenül úgy, hogy az bármikor, bárhol megnyílhat, kaput, utat adva az egyes világok, civilizációk élőlényének számára, hogy azok áthaladhassanak egyik világból a másikba.

Ezen főregjáratok kiszámíthatatlanok, pontosan azért, mert végtelen variációjúak lehetnek: egyszerre oly nagymértékű lehet a fellépésük helye, s oly kismértékű is az esélye annak, hogy megjelennek az adott világok civilizációinak élőlényei számára és világaiban, hogy az végtelen mindkét irányban.

Ezen főregjáratok kihasználását nem ajánlott figyelembe venni, pontosan a létük bizonytalansága miatt, ami folyamatosan új és új világba ugrál, kaput nyújtva az egyes síkok, szintek, dimenziók között, semmilyen dologhoz – azaz alapelvhez – nem kötötten ugrálva a síkok, szintek és dimenziók között.

Ezen dolgok bemutatása közel sem volt teljes mértékű okfejtés. Mind a dimenziók, mind a síkok, mind a szintek kifejtése érdekében nagyobb magyarázatot kell, hogy kifejtsünk pontosan azért, hogy az érthetőség kedvéért tudatosítani tudjuk a meglévő, tapasztalt dolgokat. Mindezen információk arra szolgálnak, hogy tudjuk, hogy a viszonylagosság és a viszonyítási alapok teljes mértékű eltolódásának

oly mértékű változatossága lehetséges a körülvevő Mindenségben, hogy az végtelen, és egyszerre véges is.

Tehát, a cím alapján, most következzenek a *feketelyukak*, amelyek az eddigi tudomány alapján oly mértékű munkálkodások a Világmindenségben, azaz az Univerzumban, a Világegyetemben, hogy az egyszerre önmagában a Világmindenség, és a Világmindenség bennük, mint ahogy mindenben.

Tehát, ezen feketelyukakban egyszerre megtalálhatók mindazon dolgok, amelyekről eddig okfejtés volt, pontosan azért, mert ezen feketelyukak – amelyek a Világegyetemben bárhol az adott pillanatban létrejöhetnek, és egyszerre el is múlhatnak – lehetséges létrejöttének és elmúlásának száma végtelen és felbecsülhetetlen pontosan úgy és aszerint, mint a Világmindenség többi leképzett energiájának mivolta is és elmúlása is.

Ezek alapján a feketelyukak bárhol az adott pillanatban ténykedni tudnak, azaz leképzett energetikai mivoltuk alapján, az ok-okozat, hatás-ráhatás alapján, a környezeti behatásoktól függetlenül és egyszerre függően tudnak létesülni. Ez is a Világmindenség és a Világegyetem sokrétűségének egyik alapegysége, amely a Világegyetem részét képezi, pontosan azt a részét, amelyben a leképzett energetikai mivoltok egyszerre tudnak megváltozni. Egyszerre megvan bennük a fizikai és az energetikai, egyszerre megvannak bennük az idők, a terek, a dimenziók, a síkok és a szintek

korlátai, és egyszerre haladják át ezen dolgok korlátait önmagukban, önálló lényként: fizikai és energetikai, idő, tér, dimenzió, sík és szint korlátait változtatva egyszerre az adott pillanatban, és a közvetlen környezetét ő alakítva, és nem őt alakítva.

Ezen ténykedés egyszerre mutatja meg a Világmindenség, azaz a Semlegesség Teremtő Energiájának mivoltát ezen mivoltban (feketelyukban). Miszerint a feketelyukak végtelenségig elképzelhető variációja miatt feltételezni lehetséges csak, hogy az adott energetikai létük oly mértékű és mélységű hatalommal, erővel, energiával bír, ami egyszerre semmisíti meg, és egyszerre haladja át és alakítja át a feketelyukba kerülő létezők korlátait (amiből azok felépülnek), amelyek az adott pillanatban haladnak át rajta. S ezen áthaladás változtatja meg fizikai, energetikai felépítésüket úgy, hogy az áthaladó a változást, az adott pillanatra való hatásgyakorlás mértékét észre sem veszi pontosan azért, mert oly mértékű energetikai munkáról van szó az adott pillanatra való hatásgyakorlás mértékében, hogy az mérhetetlenül hatalmas, mely felfoghatatlan és mérhetetlen, érthetetlen és meghatározhatatlan egyszerre: azaz, például egy adott világ, civilizáció lényei, akik egy elég nagy bolygón élnek, léteznek, bekerülnek ezen vonzáskörzetbe, amelyet feketelyuk képez, egyszerre észlelnék a számukra rohanó időt, az elmúló időt, és egyszerre lassulna le számukra az idő; egyszerre haladnának át ezen feketelyukon az adott pillanatban úgy, hogy azt észre sem vették, vagy akár végtelen nagyságúra alakítva őket, vagy éppen a végtelen

legkisebb alkotóelemre összezsugorítva úgy, hogy az adott bolygón élő lények azt észlelni sem tudnák.

Ezen viszonylagosságok sokrétősége a feketelyukakban – az időkre, terekre, dimenziókra, síkokra és szintekre való hatásgyakorlások és következményei – oly mértékű energetika és oly mértékű alakító munkásság, amely a körülvevő Mindenség semlegességéből való leképzés, alakítás következtében, nem tudni, hogy miért, de folyamatosan alakítja a környezetét úgy, ahogy azt alakítani akarja. Függetlenül mindentől ténykedik a feketelyuk a körülvevő Világegyetemben úgy és aszerint, hogy őt, önmagát nem irányítja semmi.

Ezen feketelyukak, az úgymond feketelyukak, mindent egyszerre alakítanak. Azaz feltételezhető az is, hogy maga az Univerzum, a Világegyetem az összes világával, civilizációival, élőlényeivel, maga is egy hatalmas feketelyuk úgymond, vagy éppenséggel pont fordítva, egy feketelyukban lévő Univerzum, amely a Semlegességtől eltért, és a variációinak, alakulási irányainak száma felbecsülhetetlen és végtelen.

Ezért tehát a feketelyuk, úgymond a feketelyuk, a legesleghatalmasabb energetikai organizmus az eddig ismertek alapján, miszerint mindent alakítva egyszerre – amely működik a Világegyetemben –, időt, teret, dimenziót, síkot, szintet, világot, civilizációt, élőlényt figyelmen kívül hagyva alakít mindent, amihez köze van vagy volt.

Ezek alapján önmagában a feketelyuk is több okfejtést igényelne a különböző megnyilvánulásaival

kapcsolatosan, de a cím következtében pontosan csak szemléltetés céljából volt ez az ismerkedés az úgymond feketelyukakkal is.

Tehát a Világmindenséget alkotó, összetett, bonyolult energetikai rendszerek, amelyek akár fizikai, akár energetikai megnyilvánulásait tekintve – a Semlegességükből folyamatosan kimozdulva és újra egyesülve vele – alkotják a Világmindenséget, annak aktív és passzív tagjaiként. Hatás-ráhatás, ok és okozat következtében folyamatosan alakítják önmagukat úgy és aszerint, ahogy az adott pillanat azt megköveteli.

De vannak olyan tények és dolgok is, amelyek ezen felül is alkotják a körülvevő Világmindenséget, mint a terek, dimenziók, síkok és szintek, amelyek szintúgy behálózzák az Univerzumot, a Világmindenséget, hogy azok – akár láthatóak, akár nem – létező megnyilvánulások a végtelenség skáláján, variációjuk miatt, a variációjuk sokrétősége miatt. És pontosan ezek felett is lehetséges és létező dolgok például a feketelyukak, amelyek ezekre (előzőek) sincsenek tekintettel. Mindent egyszerre alakítva alakítják a Világegyetemet, a Világmindenséget mérhetetlenül hatalmas energiájukkal.

Tehát, mind a Világegyetem viszonylagossága, mind a benne lévő megnyilvánulások végtelensége – akár energetikai, akár fizikai, akár tudatos vagy tudattalan megnyilvánulások – következtetést ad arra, hogy mindennél van hatalmasabb, erősebb, alakítóbb, transzmutálóbb. Valami, amit még eddig a tudatosan fejlett világok civilizációinak élőlényei nem észleltek a végtelen miatt.

XI. FEJEZET

ENERGIA XI: DIMENZIÓK

Az adott világokat az őket együttesen meghatározó pontjai alapján nevezzük dimenziónak, dimenzióknak – az adott dolgok összességét, megjelenését, megnyilvánulási formáját. Pontosan a leképzett energiaminőségek – azaz megteremtett világok, azokkal együtt a civilizációk és élőlények, energetikai és fizikai mivoltok – sajátos pontjai alapján szemlélt megnyilvánulásait nevezzük dimenziónak, dimenzióknak.

A dimenziókhoz hozzátartoznak a különböző szintek és síkok. Pontosan ezek azok az összmeghatározó pontok, amelyek által megállapítható az egy adott dimenziónak a milyensége, formája, alakja, amelyek egyidejűleg való használatával teljes egészében értjük a dimenziót önmagát. Ezen korlátok meghatározása – mint említettük – a leképzett energetikai és fizikai világokban egyaránt tapasztalható pontosan azért, mert a Világegyetem sokrétősége miatt ez is számbavehető – és nemcsak számbavehető, hanem tapasztalható, bizonyítható tény a dimenziós világok léte és azok végtelen sokrétősége.

A tudatosan fejlett lények vizsgálatai alapján, a tapasztalataik által szerzett következtetéseikből levonva észlelhetők mindazon dolgok, hogy az anyagi és energetikai világokban megtapasztalható korlátokból felépülő dimenziók alkotják nemcsak

saját világukat, hanem a más energetikai világok közötti kapcsolatot is, pontosan azért, mert ez egy összefonódott, egymásra épülő tény sorozat, ami egymást követi. És követnie kell pontosan azért, mert az anyagi világból való áthaladás az energetikai megnyilvánulásba, megnyilvánulásig – és fordítva – ezen sorozatokat kell, hogy kövesse ahhoz, hogy létrejöhessenek pontosan azon fizikai és energetikai megnyilvánulások, amelyek a leképzett energiákból összeálltak. Vagy éppen a fizikai és energetikai megnyilvánulások szétállása is megfigyelhető az egyes dimenziókban, az adott világokban, az adott pillanatban betöltött szerepük, létcéljuk szempontjából. Ezek értetendők úgy, hogy különböző dimenziósíkokon és szinteken keresztülhaladva, átváltozva, transzmutálódva alakulnak energetikaiból fizikaivá, és ugyanezt fordítva, fizikaiból energetikaivá vissza, esetlegesen a Semleges állapotba. Ezen, úgynevezett átalakulás, transzmutálás egymásra épülő, egymásba fonódó és folyamatosan összeérő, egymástól mégis elkülönülő megnyilvánulásokat okoz pontosan azért, mert a Világegyetem és az Univerzum így lett megalkotva.

Tehát, minden pillanat az Univerzumban, a Világmindenségben az egy adott úton haladva nyilvánulhat csak meg (akármilyen töltésű), és csak úgy lehet fizikai és energetikai megnyilvánulása, hogyha ezen dimenziókon, ezen szinteken és síkokon keresztülhaladva éri el az adott rendeltetése célját.

Ez úgy történhet – mivelhogy az ok-okozat, hatás-ráhatás következtében minden elemi részecske

egymásra hatással van –, hogy minden, ami megteremtődött, az hatást fejt ki, hatást gyakorol a közvetlen környezetére pontosan úgy és aszerint, ahogy annak az adott mértékben, az adott úton kell, hogy legyen a környezet alakulásának megfelelően, és fordítva. *Ezen tények összessége együttesen határozza meg az adott világok dimenzióját. S az eddigi ismérvek alapján a világok tudatosan fejlett civilizációi, azok lényei a dimenziók feltérképezésének csak bizonyos fokáig juthatnak el pontosan azért, mert ahogy a Világegyetem végtelen, a dimenziók sokrétűsége is végtelen lehet.* Ezen dimenziók megnyilvánulásai nagyban függnek a környezeti behatásoktól, az adott világoktól, civilizációktól, élőlényektől pontosan azért, mert mindezek adott pillanatra való hatásgyakorlása által *a dimenziók is alakulnak úgy, ahogy azoknak alakulniuk kell az adott út miatt, amelyet a dimenzióknak is be kell járniuk a végcéljuk miatt.* (A dimenziók megnyilvánulásai, a különböző leképzett energetikai és fizikai megnyilvánulások a korlátaikhoz kapcsolódva alakot öltenek – térhez, időhöz... kötöttek, mérhetők –, és minden, amely energetikai, teljes mértékben láthatatlanná válik.)

Ezen korlátokhoz való ragaszkodás határozza meg az adott dimenziók, világok, civilizációik élőlényeinek környezetét, mivoltát, felfogásuk képességét; ezen képességek túlhaladása, azaz a többdimenziós ténykedés, munkálkodás, átjárás és az egyszerre több dimenzióban való szemlélődés alakítja ki azon felemelkedett, tudatos civilizáció lényeit, amelyek az önnön felszabadulásuk által, azaz korlátaik

áthaladtával tudatosan cselekvő univerzumi lényekké válnak – evolúciós törvényeiket áthaladva építik a jövőjüket az adott pillanatban, az adott pillanatra gyakorolt hatásuk miatt.

Pontosan ezek következtében megszűnik számukra a múlt, a jelen s a jövő, azaz az idő. Számukra csak az adott pillanat van, és abban tudják megváltoztatni az egész mivoltuk értelmét, szűk és távoli környezetüket is pontosan úgy és aszerint, ahogy mindenkinek a leoptimálisabb, mert az elmúlás számukra nem létező dolog többé, mert egyesülnek a körülvevő Mindenséggel, a Teremtő Léttel, amely semleges.

Ezen Semlegességbe kimozdulva az adott pillanatban tudják befolyásolni, felülrni, átalakítani, transzmutálni nemcsak saját maguk mivoltát, hanem környezetüket és távoli környezetüket is. Ez értetendő a világukra és az Univerzumban elhelyezkedő más világokra is. Ezen hatásgyakorlás következtében alakítható közvetlen környezetük és környezetük a Világegyetemben is úgy, hogy az adott dimenzióban egyesülni tudnak a körülöttük lévő s elhelyezkedő összes világgal, azok fejlett vagy fejletlen lényeivel, és az azokra való hatásgyakorlás következtében változást idéznek elő, amely számukra és az adott civilizáció számára valamilyen mértékű változást eredményez. Ezen fejlett, tudatos lények tevékenységükkel általában mindenki számára, minden világ számára pozitív előrehaladást indítványoznak pontosan azért, mert ismerik

önnön mivoltukat és annak hatalmát és mibenlétét.

Az akár fizikai, akár energetikai, leképzett megnyilvánulások korlátaiból épül fel a dimenzió, azaz irányelvet adva a világnak formálja meg az adott környezetet. Ezen tények együttes felismerése alakíthatja úgy a tudatosan fejlett lények gondolkodásmódját, hogy tovább vizsgálják világuknak a mivoltát, a látható és láthatatlan energetikai megnyilvánulásokat pontosan úgy és aszerint, ahogy azok valójában léteznek.

Ezen dimenziók összessége – amely folyamatában össze van kapcsolva egymás után, és egymásra épül – növekszik, alakul át fizikai megnyilvánulásból energetikaivá, és folyamatosan egymásba fonódva, egymásba rétegződve egyszerre mutatja meg az energetikait a fizikaival. Tehát mindannak, ami valójában van és létezik, annak az egyszerre való bemutatása az, amit a dimenzió együttes összhatásában tapasztalhatunk.

Ezen tapasztalatok csak úgy érhetők el, hogy az adott világok, civilizációk élőlényei áthaladnak saját önnön korlátaikon, azaz a teremtésük mivoltán, és fejlettségi szintjüket emelve, folyamatosan fejlődve áthaladnak a következő dimenzióba, mely számukra a tudatos fejlődést, a tudatos létet nyújtja pontosan úgy és aszerint, ahogy önmaguk cselekednek az adott pillanatra való hatásgyakorlás következtében – sem többet, sem kevesebbet.

Ezen tudatosságok és ráébredések, felismerések azok az ismérvek, amelyek az adott világokat, civilizációkat, élőlényeket eggyel magasabb és magasabb dimenziósztintre emelik, amely átjárja a másikat, áthatja, és folyamatosan egyek az egészszel, és mégis különállók. Mindezek kiszámíthatóvá teszik életvitelüket, és átjárhatóvá teszik mind az összes dimenziót pontosan úgy és aszerint, ahogy annak lennie kell – a fizikaiból az energetikai világokba, és az energetikai világokból a fizikai világokba. Minden a Semleges Energiából teremtdött, tehát az energetikai megnyilvánulások is töltöttséggel rendelkező különböző energiaminőségek összeállításából jöttek létre, úgy, mint a fizikailag összesűrűsödött többi fizikai megnyilvánulás is.

Ezek összességének tekintetében és egészében tudjuk átlátni az adott világ, civilizációk élőlényeinek mivoltát, energetikai és fizikai környezetét, annak működését, amely akármilyen töltöttségű, és akármilyen irányú, csak így alakítható, transzmutálható pontosan azért, mert *ezen dimenziók a tudatosságra épülnek fel, és a fizikai és meglévő korlátok folyamatos áthaladtával nyílnak meg és válnak átjárhatóvá pontosan úgy és aszerint, ahogy azt a felismerések és az adott világok, civilizációk élőlényeinek a tudatossága diktálja:* azért, mert az adott civilizációk alacsony tudatosságuk és felfogásuk következtében, önnön megvalósításuk miatt nem pozitív megnyilvánulásokat mutatnának, hanem épp ellenkezőleg; míg a tudatosan fejlettebb civilizációk élőlényei tudják, hogy képesek arra, hogy megváltoztassák mindazt, ami számukra negatív vagy hiány az életükben. Ezen tudatosság,

amellyel ők alakítani akarnának, mindazonáltal kevésnek bizonyul, pontosan azért, mert nem egészében tekintik a világuk, civilizációjuk negatív megnyilvánulásait, amelyet átváltoztatni akarnak, hanem csak a negatívra koncentrálva, az adott problémára hangsúlyt fektetve nem számolnak az adott negatív hiányával, s hogy ezt figyelmen kívül hagyva milyen láncreakciót indítanak be.

Ezért kell összességében látni a dolgokat, az adott pillanatra gyakorolt hatásuk miatt, hogy érzékelhetővé váljanak mindazon dolgok, amelyek valójában léteznek az adott világok civilizációiban, amelyek közvetlen környezetüket alkotják, és amelyek által alakul a környezetük. Ezek összességében lehet csak mindent ismerve (teremtésük értelmének megfelelően) alakítani, transzmutálni úgy, hogy az adott pillanatra való hatásgyakorlás mivoltában végeznek és hajtanak végre olyan tevékenységeket az adott tudatos civilizáció élőlényei, amelyek saját együttes világuk, felemelkedésük, tudatosodásuk, ráébredésük célját szolgálják.

Ezek együttesen azt eredményezik, hogy felülemelkedtek saját önnön korlátaikon, amelyeket teremtésük pillanatában már magukon viseltek, és folyamatosan az adott korlátokból merítve szigetelték el magukat a Semlegesség tökéletes állapotától. Akár fizikai, akár energetikai megnyilvánulásukban, de valamilyen szinten, síkban, az egy adott dimenzióban megnyilvánultak, s az adott szinten és síkban és dimenzióban valamilyen töltöttséget és szerepet töltöttek be és alkottak, különböző korlátoktól megszabott formában.

Ezen együttes figyelembevétel jól szemlélteti a dimenziók egymás fölé emelkedését és egyben az egymás fedését és egymásba burkolózását, amely minden irányból értetendő úgy, hogy közben egymást áthatva, átjárva nyilvánulnak meg. Ezek egyszerre láthatók és láthatatlanok, megnyilvánultak és nem, egyszerre irányelvek és egyszerre nem. Pontosan a tudatosságtól függően, amellyel az adott világok, civilizációk lényei vannak ellátva saját önnön teremtésük megismerésének ösztönös feltérképezéséhez pontosan azért, hogy az egyetemes Világmindenséget megértsék, és mindezeket felhasználva saját önnön világukat, civilizációjukat a számukra legoptimálisabbá, legjobbá tegyék, és kölcsönös optimális hatást fejtsenek ki közvetlen környezetükre a Világmindenségben. Ezen dimenziók egyszerre mutatnak utat a következő állomásig, fejlettségi szintet mutatva a Világmindenségben. Pontosan azért alakult így ki, mert az adott út az energetikai megnyilvánulásból a fizikai megnyilvánulásba valami folytán véghez kellett, hogy menjen.

Ez az út a *dimenzió*, amely olyan sokrétű, mint a Világmindenség: végtelen, pontosan azért, mert nincs kettő ugyanolyan pont. Ezen dimenziók meghatározása csakis az adott civilizációk korlátaival lehetséges, de mérni lehetetlen pontosan azért, mert egy olyan dologról van szó, ami valójában egyszerre létezik, és egyszerre nem; egyszerre végtelen sokrétű, azaz végtelen számú, és egyszerre egy; egyszerre egymás fölé magasodó, egyszerre egymás köré

burkolózó, folyamatosan nagyobbodó, és egyszerre egymást átható összetett dologról van szó, amelyen belül különböző tényeket határozhatunk meg meg, mint dimenziószinteket és síkokat, amelyek mind másért és másért felelősek pontosan azért, mert az eddigi tapasztalatok és tudásszerzések alapján végtelen sokrétűek és feltérképezhetetlenek, ezért a megszerzett tudás is csekély a dimenziók sokrétűségéről és igaz valójukról.

Ezen dolgok összessége, azaz a dimenziók együttes vizsgálata egyszerre teszi nyilvánvalóvá a *Körülvevő Mindenség Egyetemes Misztériumának Nagy Törvényeit*, azaz minden egyszerre ott van mindenben, és A Minden ott van egyszerre minden leképzett dologban, azaz az egymásbanvalóság alapegységei a dimenziókban is megfigyelhetők – azaz egyszerre utat és kaput mutatva a világok, civilizációk élőlényei számára a tovább haladáshoz, hogy saját önnön mivoltuk korlátainak áthaladását minél hatékonyabban, minél optimálisabban vigyék véghez.

Ezen dimenziók együttes megnyilvánulásai mindenféleképpen azt eredményezik, hogy a Világegyetem különböző pontjain lévő világok és civilizációk élőlényei valamilyen leképzett energetikai és fizikai korláthoz való viszonyítás alapján önmaguk világát és környezetüket meghatározzák ezen dimenziók által. Ez lehet meghatározott számú az ez idáig őáltaluk elért dimenziók számaig.

Ez azért lehetséges így, mert az adott világok civilizációi az evolúciós fejlődésük alapján számukra az eddig már elmagyarázott, végtelen dimenziószámú és végtelen variációjú dimenziókból meghatározott számú megnyilvánulásig jutottak el, pontosan fejlettségi, tudatossági felismerésük, evolúciós fejlődésük következtében. Ezen tovább nem tekinthetnek pontosan azért, mert egyszerre lehet számukra, a Világegyetem különböző pontjain elhelyezkedő világok, civilizációk élőlényének számára az adott dimenziószám megnyilvánulása után az egyesülés a körülvevő Világmindenséggel, azaz a Semlegességbe való visszafordulás, vagy éppenséggel az egy új kezdet, az egy új dimenzióváltás számukra, amely szerint tovább haladnak az evolúciós fejlődésük következtében a végtelenségig pontosan úgy és aszerint, ahogy a tudatosságuk, ráébredésük és felismeréseik törvényei megkívánják az adott pillanatra gyakorolt behatásaik miatt, ahogy az evolúciós fejlődésük engedi, hogy a saját, önnön korlátaikat áthaladva maradhassanak fent az adott világukban, civilizációjukban és az adott Világegyetemben. Ezen dolgok viszonylagosak, mint minden a Világegyetemben, a Világmindenségben pontosan azért és úgy, ahogy annak lennie kell a Semlegesség Nagy Törvényei alapján.

Tehát a dimenziók megnyilvánulása az adott a Világmindenségben elhelyezkedő világok, civilizációk élőlényei számára számtalan (végtelen) variációs számú pontosan azért, mert míg az egyiknek az egyesülés egyszerre a létük végét jelenti, a másik civilizáció élőlényének a megújulás, a létrejött.

Ezek alapján a dimenziók egymásba fonódása, áthatolása a különböző dimenziókba úgy és aszerint figyelhető meg, ahogy csakis egy tudatosan fejlett, ráébredt és felismert civilizáció élőlényei meg tudják azt tenni, pontosan azért, mert az adott pillanatra gyakorolt hatás, és ennek láncreakcióját egyetemesen, együttesen figyelembevée tudják alakítani saját önnön létüket, mivoltukat, saját környezetüket és világukat. Ezen élőlényeknek a számukra eddig elért tudatosságuk, fejlettségük és ráébredésük szerint nyilvánulnak meg a dimenziók pontosan úgy és aszerint, ahogy azt a Semlegességből leképzett energetikai mivoltuk engedi, és ahogy mind világuk, mind környezetük, mind önmaguk energetikai és fizikai létük megértésével megszerezték önmaguknak – és mindezeket megértve át tudják haladni saját önnön korlátaikat, és egyszerre látják meg A Mindent a mindenben, amely alkotja világukat, környezetüket és önmagukat is; és ezek egyetemes egymásra hatásának egyetemes láncreakcióját a világukban, környezetükben és önmagukban.

Ezen egyetemes, együttes látásmód az, amikor a dimenziók megmutatják egymást, azaz az átjárást, az átáramlást egymásba; az egymásra épülést, az egymás köré burkolózást, fonódást pontosan azért, úgy és aszerint, miként az adott környezet behatásai megnyilvánítják az adott energiát, amiből az adott környezeti behatások útján majd egykoron, rendeltetésének megfelelően vagy fizikai vagy energetikai mivoltába kerül; okfejtést végez, azaz ok-okozatot, hatás-ráhatást gyakorol, és majd egykoron visszatér a fizikaiból az energetikai megnyilvánulásba, és az energetikaiból a

Semlegesség Állapotba; azaz megszűnik létezni, egyesül a körülvevő Világmindenség Semleges Állapotával, visszatér az Egyensúly Teremtő Állapotába. Ezek együttes látása kiszámíthatóságot eredményez az adott, tudatos lények számára, akik ezen láncreakciók meghatározásával mindig, mindenkoron a leghatékonyabb megnyilvánulást eredményezik a körülvevő Mindenségben.

Ezek a dimenziók együttes megnyilvánulásai a körülvevő Mindenségben, az adott világok, civilizációk, tudatosan fejlett, tudatosan ráébredt és tudatosan felismert élőlényei számára. Miszerint az ok és okozat, hatás-ráhatás elve alapján, miszerint minden a Semlegességből leképzett energiából van – akár fizikai, akár energetikai, akármilyen töltöttségű –, és minden hatást gyakorol egymásra. Tehát, akár láthatók a dimenziók, akár nem, de utat mutatnak az adott világok, civilizációk élőlényeknek, azaz hatást indítványoznak és fejtenek ki úgy és aszerint, hogy majd egykoron meg tudjanak nyilvánulni pontosan azért, mert az evolúciós fejlődés miatt az adott világok civilizációinak érdekében ez be kell, hogy következzen, mert minden meghatározható, mert korlátokkal van ellátva, ami a Semleges Energiából leképződött, eddig megnyilvánult, következésképpen a megfelelő irányba halad, pontosan a környezeti behatások következtében, amik a Semlegességből elmozdították, utat adva a megteremtett, leképzett minőségnek – korlátok közé szorítva, az adott pillanatra hatást gyakorolva megteremtette, leképezte, irányelve adott számára. Eszerint minden, ami a Semlegességből leképződött, az kiszámíthatóvá válik, irányíthatóvá, átváltoztathatóvá, transzmutálhatóvá, sokszorosíthatóvá, és egyszerre

megsemmisíthetővé, azaz a Semlegesség állapotába való visszafordítás, visszavezetés lehetséges; és egyszerre lehetséges az evolúciós fejlődés felé való irányítás a leképzett energia rendeltetéseitől és végcéljától függetlenül, hogy a végtelenségig fenn tudjon maradni önnön energetikai és fizikai mivoltát áthaladva pontosan úgy és aszerint, ahogy önmagának az megfelelő, addig, amíg az lehetséges és önmagának optimális.

Ezek azok a tények, amelyek meghatározzák a dimenziók összességét és magát a dimenziót, az *egy dimenziót*, miszerint az adott út, akár látható, akár nem, nevezhetjük dimenziónak is pontosan azért, mert a Semlegességtől való eltérés, a Semlegességből való kimozdulás erre az útra tereli rá a létrejött megnyilvánulást, ezáltal kiszámíthatóvá teszi és olyanná, amilyennek az adott környezet megkívánja pontosan addig és úgy, ahogy azt a környezeti behatások, az adott pillanatra való hatásgyakorlások lehetővé teszik együttes összességében. S ezen együttes összességek együttes láncreakciói a Világmindenségről tanúskodnak, a mindent irányító, a mindent átható Egyetemes Világmindenségről, amelyből minden lett, és amellyé egykoron minden lesz: egyszerre látható, és egyszerre láthatatlan; egy úton halad, de mégis különböző; a semleges energetikai megnyilvánulásból töltöttséget szerez, az energetikai töltöttségből fizikai megnyilvánulást; és visszafordulva a fizikai megnyilvánulásból az energetikai töltöttségbe, és

az energetikai töltöttségből semleges állapotába jut el.

Ezt lehet egy egyenesként jellemezni, vagy egy gyűrűként megnyilvánult állapotként, miképpen a dimenziók milyenségét sem lehet meghatározni pontosan ezek következtében, miszerint egymást áthatják, egymás fölé magasodnak, egymás köré épülők, és mégis egyek. Tehát irányuk, mintájuk, hosszuk egyszerre különböző és ugyanolyan, és mindent egyszerre betöltenek a Világmindenségben. Ez a körülvevő dimenzió (dimenziók), amiben a Világegyetem összes különböző pontján elhelyezkedő világok civilizációi és élőlényei helyezkednek el és nyilvánulnak meg a tudatossági szinttől függően.

Ez a *dimenzió*, ezek a *dimenziók*, amelyekhez kapcsolódnak a Világegyetem összes többi alkotóelemei, amelyek a síkok, a szintek, a terek, és ezek mind egyben és külön-külön is említendőek – hatást gyakorolva alakítják környezetüket, világukat, civilizációjukat és élőlényeket. Ezek mind-mind gyökeres alkotóelemei a körülvevő Világmindenségnek.

XII. FEJEZET

ENERGIA XII-XIII: SÍKOK

A Semleges Energetikai Teremtő Mivoltból való, a környezeti behatások következtében leképzett energiák, energetikai és fizikai megnyilvánulások elérésének és folyamatos alakulása útjának végighaladtát nevezzük *dimenzió*nak.

Ezen dimenziók, azaz utak, amelyek alatt, során a Semleges Energetikai Teremtő Mivoltból energetikai és ezek után fizikai összesűrűsödés, megnyilvánulás következik, és majd a fizikaiból újra energetikai, és az energetikaiból újra Semleges Teremtő Mivolttá válás, mindez alkotja magát a dimenziót, amelynek felépítése egyszerre véges és végtelen pontosan azért, mert az adott környezeti hatások határozzák meg, és azok korlátaiból épül fel ezen dimenziók megnyilvánulása pontosan úgy és aszerint, ahogy az adott pillanatban az adott világ civilizációi, lényei azt tudatosan fel tudják fogni, és érzékelni tudják. De hogyha ezeket nem is érzékelik, akkor is így van, és ezen az adott evolúciós pályán végighaladva korlátokból épül fel, és pontosan ezen úton végighaladva, egymást áthatva, egymást átjárva, egymásra épülve, egymást körbe ölelve helyezkednek el a dimenziók.

Ezen dimenziók megnyilvánulásai és egyszerre látása, alakítása, alakulása, folyamatos transzmutálása és mindezek tudatos irányítása, ezen egyszerre való útra lépés, úton haladás mind

azt eredményezi a tudatosan fejlett lényeknek, hogy az adott pillanatban való ok-okozat hatásgyakorlása következtében a kialakult láncreakciókat felügyelve alakítják a számukra legoptimálisabb, legmegfelelőbb jövőjüket, amely az evolúciós fejlődésük következtében a végtelenségig eltarthat pontosan azért, mert a viszonylagosság elveit megtanulva a tudatos lények – kihasználva a dimenziók alakíthatóságát és egyszerre való összhatását – alakítják saját önnön mivoltukat: mind világukat, civilizációjukat és mindent, amely körbeveszi őket.

Ezen dimenziók összessége, együttesen való alakulása, alakítása oly szintű lehet, amelyet az eddig tudatosan fejlett világok civilizációinak élőlényei nem tapasztalhattak pontosan azért, mert egy olyasfajta helyzetről tanúskodik számukra, amellyel még nem találkozhattak pusztán azért, mert az ő világukban nem fellelhető, tehát ezért az ő világukban nem érzékelhető, nem tapasztalható, nem értelmezhető. Ezen tudatosság hiánya viszonyítási alap, amihez tudnának mérni, ám számukra teljes mértékben láthatatlan, és pontosan ezért értelmezhetetlen számukra, ezért teljes mértékben a háttérben maradva hatnak rájuk a dimenziók. Ezen dimenziók a Világegyetem más világaiban ugyanúgy szerepet betöltve, aktív dimenziókat alkotva hatnak az ott elhelyezkedő világokra, civilizációkra és azok élőlényekre akármilyen formában. Ám a dimenziók egymásra épülve, a hatásgyakorlás elve alapján összekötve, áthatva, átjárva egymást, össze vannak kapcsolva a Világegyetem összes dimenziójával, mindegyikben részt képezve akármilyen töltöttség

formájában, akármilyen szerepben. Mindez arra enged következtetni, hogy az egyes dimenzió-megnyilvánulások az egyes világok civilizációinak élőlényei számára teljes mértékben érzékelhetetlenek, azaz láthatatlanok minden téren pontosan azért, mert oly mértékű világot képviselnek, amelyeket ők még nem tapasztaltak meg, ezért nem is tudják felfogni, nem tudják mihez viszonyítani, és nem tudják mérni azok mivoltát.

Ezeknek összességében ráébredhetünk arra a hatalomra – *a végtelenségre* –, amelyről az energetika tanulása folyamán mindig is szó volt, ami oly sokrétű, hogy az mérhetetlen és felfoghatatlan és érthetetlen pontosan azért, mert nincs is mihez viszonyítani a viszonylagosság elvei alapján.

Tehát a dimenziók egyszerre való együtthatása és mégis különválasztása teljes mértékben megállja önnönmagának helyét és létének értelmét addig, míg a fejlett civilizációk élőlényei tudatosan tudják alkalmazni mindazokat a dolgokat, amelyeket eddig megtanultak, megtapasztaltak. Azaz energetikai felemelkedés, tudatos ráébredés és felismerések sorozata, amelyekkel át bírják saját önnön korlátaikat haladni, ezáltal pozitívabb, optimális jövőbe tudják saját önnön világukat vinni, állítani – és nem csak saját világukat, hanem az Univerzumban elhelyezkedő környezetüket is – pontosan úgy és aszerint, ahogy mindenki számára a leoptimálisabb.

Ezek alapján észlelhetjük azt is, hogy mivel ezen viszonylagos-beli pozitív hozzáállás az egyik világ civilizációinak, lakóinak tényleges pozitivitás, addig a másik világ civilizációinak, élőlényeinek pontosan az ellenkezőjét váltaná ki, azaz negatív megnyilvánulást okozna, amely számukra kipusztulást eredményezne. Tehát a „pozitív”, illetve a „negatív” töltöttség és megnyilvánulások egyértelműen mutatják, hogy önmagukban ezek is viszonylagosak pontosan azért, mert a Világmindenség, az Univerzum végtelen, és a variációknak a száma is végtelen lehet, és ezen viszonylagosságok elvéből kiindulva a dimenziók sokasága, a dimenziók közötti szintbeli és síkbeli eltérés mind végtelen lehet.

Tehát, a térhálós szerkezet azt jelképezi, hogy egyazon időben, egyazon térben, egyazon pontban több dimenzió is megnyilvánulhat attól függetlenül, hogy az adott világ civilizációinak élőlényei arról tudomást szereznének; és ugyanazon világ civilizációinak élőlényeinek teljes mértékű energetikai és fizikai (leképzett) képmása nyilvánulhat meg úgy és aszerint, ahogy az adott pillanatban a rájuk ható környezeti hatás azt megkívánja.

Ezek alapján a térhálós szerkezetből kiindulva láthatjuk mindazt az egy adott világ civilizációi, élőlényei körül elhelyezkedő szintbeli és síkbeli eltérést, ami arra enged következtetni, hogy úgymond világ van a világban, amely szerint egyazon dimenzióban végtelen variációjú sík is leképezhető és jelen lehet pontosan úgy és aszerint, ahogy a különböző megnyilvánulások környezeti

hatásai megkívánják, hogy az adott pillanatra hatást gyakoroljanak. Ezen síkok mégis összefüggésben vannak és kapcsolatban állnak az Alfa dimenzióval és síkkal, és ezen síkra valamilyen hatást gyakorolva alakítják azt, és fordítva elsősorban, mivelhogy az Alfa sík és dimenzió az, amiből leképződtek ezen dimenziók és síkok; és végtelen sok irányú térhálós szerkezetet alakítva ki meghatározzák az adott pillanatot és annak hatásgyakorlását, a környezetükre ható megnyilvánulások következtében.

Ezen térhálós, végtelen sokrétű síkok egymás után következése hasonlatosan épül fel, mint a dimenzió önmaga: egymásra épülve, egymást körülölelve minden oldalról, és egymást átjárva mutatnak utat egymásnak, és mégis egyik mindegyikkel. Ezeket tetéztve minden síknak lehetnek különböző sík-megnyilvánulásai, azaz ezen síkoknak leképzési formái és kivetülései is lehetnek, olyan kezdeményezései és útjai, amelyek az idő viszonylagos fogalmán végesek, de addig tényszerű magyarázattal, tényszerű világgal, dimenziókkal, síkkal rendelkező leképzett energetikai mivoltok, miszerint valóságok és alátámaszthatók.

Ezen síkok összessége – amelyek az adott világ, civilizáció élőlényei körül és bennük helyezkednek el végtelen sok irányban – térhálóba foglalja bele magát a világot, a környezetet és az élőlényeket, minden sejtjüket, az egész mivoltukat az energetikai megnyilvánulásuk mivoltában.

Pontosan ezen térhálós szerkezet az az alappont, amiben elsőként kezdődik mindaz a változás és alakulás, az az út, miszerint a Semlegesség Állapotából kiindulva ezen *Energia*, töltöttséget szerezve a környezeti hatások miatt, egy útra, egy síkra kerül (ami egy szint is), energetikai és fizikai mivoltát, azaz létét, rendeltetésének célját betöltve jelen van az adott világban, civilizációban és élőlényeiben, és együttesen építi fel az adott világokat, civilizációkat, élőlényeket és egyben a Világegyetemet is.

Ezen síkbeli megnyilvánulások összességének térhálós szerkezete oly mértékű bonyolultság, hogy egyszerre megvan benne minden, és egyszerre a Világegyetemet is behálózza, és hatást fejt ki mindenre (csakúgy, mint a dimenziók). Ez a dimenziókon belüli térhálós szerkezet – mint ahogy a dimenziók is térhálós szerkezetben elhelyezkedve, egymásra hatást gyakorolva, körgyűrűs megoldásban egymásba fonódva, vagy éppenséggel egyenes pályán haladva, a végtelenségbe eltávolodva, folyamatosan keringve nyilvánulnak meg újra és újra az energiamegmaradás elve alapján – a viszonylagosság elvei alapján oly mértékű síkbeli eltérést enged meg az egyes dimenziók között, hogy egyazon pontban végtelen sokrétű sík található. Ez arra enged következtetni a viszonylagosság elvei alapján, hogy egyazon időben egyazon energetikai, leképzett, megnyilvánult dolog egyazon világban egyszerre több helyen is meg tud nyilvánulni: a múltban, a jelenben, a jövőben, több, számukra fizikai helyen, amely a viszonylagosság alapjait teljes mértékben aláátmasztja pontosan úgy és aszerint, hogy saját önnön korlátain felülemelkedve

energetikai mivoltukban lépik át korlátaikat, és úgy lépnek rá ezen síkokra, amelyek egymás felett, egymás körül helyezkednek el, és egymást átjárják – utat mutatva számukra a Teremtő Világmindenség egyetemes irányításának semlegességében, hogy azt ők úgy irányítják, ahogy számukra a legoptimálisabb, a legmegfelelőbb, olyan mértékben, ahogy számukra kívánatos.

Ezen síkok együttes használata a dimenziók használatának tudatos lényéivé teszi őket. És ezen megtett utaknál a leképzéstől a visszafordulás pillanatáig dimenziókról és a dimenzió útjain belül síkokról beszélünk, amely szerint a leképzett energetikai mivolt (azaz a környezeti behatások által létrejött energetikai mivolt) síkokra, szintekre lép, és az egyben a dimenzió. És ezen dimenziós síkmegnyilvánulások szintek egyben, melyek egymástól soha el nem különíthetők, de mégis külön értetendők pontosan azért, mert a dimenziók sokrétősége végtelen, és egymás után következésük, megnyilvánulásuk is végtelen.

Ugyanez értetendő a síkokra is, amelyek egymás fölött, egymás körül és egymást áthatva épülnek fel, és következnek egymás után sorozatban, és megengedik a leképzett energetikai mivoltok, megnyilvánulások számára, hogy egyszerre nyilvánuljanak meg egyazon pontban fizikai és energetikai képmásukban, mely a variációk végtelensége miatt természetesen lehetséges – a Viszonylagosság Törvényei miatt.

Ezen síkok eltolódása dimenzióváltások sorozatát tanúbizonyítja, miszerint minden világ civilizációinak élőlényei, ha tudatosan fejlettek,

felébredtek, ráismertek önnön mivoltukra, létükre, teremtésük céljának értelmére és mivoltára, akkor megismerik és irányítani tudják saját önnön létük értelmét és annak a számukra legpozitívabb kimenetelét. Ezen összességeknek irányítása, azaz az ok-okozat, hatás-ráhatás, a láncreakciók teljes mértékű irányítása változtatja meg az adott pillanatban a tudatosan fejlett civilizációk élőlényeknek egész környezetét pontosan úgy, ahogy a dimenziókban és síkokban teljes mértékben ugyanúgy végbemegy. És mégis külön világokat, civilizációkat és élőlényeket alkotva ugyanazon energetikai minőségekből, töltöttségből, amelyből felépülnek, teljes mértékben elkülönülve, de mégis részben meghasonulva alkotják a Világegyetem egyes pontjait.

Ezen térhálós szerkezetek viszonylagosságának egymásba fonódása, azaz egymást áthatva, átjárva, egymás köré burkolózva egy folyamatos energetikai létrejött és energetikai semlegességbe fordulás, semlegességgé válás figyelhető meg – azaz a Világegyetem folyamatos tágulása és a Világegyetem folyamatos szűkülése, pontosan a viszonylagosság elveinek legszélsőségeiből megnyilvánulásai, és pontosan a folyamatos létrejött és elmúlás, amelyek szintén viszonylagosak.

És ezek alapján jól látható a Világmindenség teremtő, folyamatosan mindent átható, átjáró és áramoltató Semleges Energiája, amely a legapróbb energetikai mivoltban mindenben megtalálható, miszerint a dimenziók

és a síkok is egyetemesen arról tanúskodnak, hogy a Világegyetem benne van mindenben, miszerint minden legapróbb alkotóeleme is benne van a Világegyetemben.

Ezek alapján jól értelmezhetjük mindazokat a jeleket, amelyeket akár látunk az adott dimenzióban, akár nem, fejlettségi szintünknek megfelelően, azaz az adott világban, az adott civilizációban, az adott élőlényekben és környezetekben, nem lehet kiszámítani, hogy az adott létrejött organizmusok esetlegesen az Alfa energetikai megnyilvánulások-e – akár élő vagy élettelen, akár fizikai, akár energetikai, akár bioenergetikai, akármilyen formát és töltöttséget töltenek be –, és hogy az Alfa energetikai megnyilvánulások létezhetnek-e még, vagy éppenséggel már teljes mértékben önmagukba fordultak? S ezen önmagukba-fordulás következtében az összes dimenzió és annak síkjai teljes mértékben, ok és okozat, hatás-ráhatás következtében az önmagukba való fordulás útján vannak? Az idő viszonylagossága miatt mindez lehet örökké tartó, azaz végtelen, miszerint az sem tudható, hogy az Alfa energetikai megnyilvánulások – amelyek világok, civilizációk és élőlények – hatnak-e a többi leképzett energetikai megnyilvánulásra, azaz a pontos energetikai tükörképükre, vagy pont fordítva? – és így egyben az energetikai megnyilvánulások – akár fizikai, akár energetikai, akár dimenzióbeli, akár síkbeli, akár szintbeli – hatnak a körülvevő világokra, civilizációkra, környezetekre, dimenziókra, síkokra, szintekre. És ezen összes együttes mérlegelésével kérdésessé válik az, hogy egyszerre lehet-e uralni és irányítani a

körülvevő Mindenséget úgy, hogy az adott pillanatban semlegessé való válás és annak következménye kiszámíthatóvá válik, az adott pillanatra való hatásgyakorlás megnyilvánulása miatt.

Ezen láncreakciók és akár az ok-okozattani behatások következménye az adott pillanatra, arra enged következtetni, hogy teljes mértékben nem lehet befolyásolni a saját környezetbeli megnyilvánulásokat sem dimenzióbeli, sem síkbeli, sem szintbeli közvetlen környezetre és saját világra, civilizációra és élőlényekre, sem a tágabb Világegyetemre vonatkozóan.

Ezek alapján a mindent behálózó, térhálósan elhelyezkedő dimenziók és azok végtelen sokrétősége a Világegyetemben elhelyezkedve, folyamatosan egymás fölé emelkedve, egymás köré elhelyezkedve és egymást átjárva folyamatosan alakulnak, és alakítják, transzmutálják a Világmindenséget. És ezeken belül, a dimenziókon belül helyezkednek el azon szintek, amelyeknek variációs száma is végtelen. Eszerint az egy adott pont mindenhol megtalálható, és az egy adott pontra gyakorolt hatásgyakorlás következtében, a különböző világokban jelentkező sorozatos láncreakciók következtében oly mértékű irányíthatatlan energetikai megnyilvánulások következnek be a különböző dimenziókban, síkokban, szintekben, hogy azok a leképzett energetikai megnyilvánulások, azaz világok, civilizációk, élőlények összetételében különböző változásokat okoznak. Mindezek teljes mértékű kiszámítását és irányítását nem lehet egyetemesen irányítani pontosan az ok és okozat alapján, a hatás-

ráhatás alapján és a viszonylagosság elve alapján – miszerint magát a leképzett energetikai megnyilvánulást sem tudjuk már visszavezetni oda, hogy az már okozat vagy ok-e, és az adott pillanatra gyakorolt hatás az már ráhatás-e? És ezen variációk sorozata is végtelen lehet pontosan azért és úgy, ahogy azt a sokrétűség mind a dimenziókban, mind a síkokban megengedi, és a térhálós szerkezet egyszerre való megnyilvánulása mind a dimenziókban, mind a síkokban és mind a szintekben ezt lehetővé teszi.

Ezek alapján egy tárgyat elképzelve, egy adott energetikai leképződményt vizsgálva tekinthetünk úgy rá, mint ami a Semlegesség energetikai állapotából – amelyből minden fakad –, azaz a Teremtő Világmindenségből leképződött, a környezeti hatások következtében energetikai mivoltot öltött (akármilyet). Egy útra kényszerítette a környezete, miszerint ezen út véges a korlátai miatt, és miszerint korlátos energetikai mivolt teremtette meg és billentette ki az energetikai Semlegesség állapotából – ezek alapján, az ezen útra való kényszerítés által vagy marad energetikai mivoltában, vagy összesűrűsödik fizikai mivolttá. Teljesen mindegy a vizsgálat szempontjából, de ha összesűrűsödött energetikai dolgot szemlélünk, akkor jobban szembetűnik az adott energetikai mennyiség és minőségek sokrétűsége. Már maga az összesűrűsödés energetikai milyensége és az egyszerre ható folyamatos környezeti ráhatások következménye is oly sokrétű, hogy ezek is végtelenek pontosan a világok végtelensége, a civilizációk végtelensége és az élőlények végtelensége miatt, amelyeknek az okhatásai is

egyszerre végtelenek. Ezek következtében a folyamatos energetikai ráhatás következtében okhatás következik, miszerint energetikai mivoltból fizikai testet ölt, fizikai megnyilvánulást eredményez a folyamatos környezeti ráhatás. Ezek alapján a szemléletváltás tükrében, miszerint ezen fizikai megnyilvánulás is energetikai lét összesűrűsödve az oly mértékű energetikai ráhatástól, amely állagot ad neki, és a korlátait oly mértékűvé alakítja, irányítja, hogy azt a fizikai mivoltban különböző további környezeti korlátok alakítják olyanná, amilyenné.

Ezen út ez idáig való elérése következtében egy meghatározott dimenzió egy meghatározott síkján találhatjuk ezen energetikai megnyilvánulást. De hogy ezen dimenzió és ezen sík a végtelen sokrétű és variációjú dimenzió és sík és szint közül melyik lehet, az teljes mértékben kiszámíthatatlan pontosan a végtelenség viszonylagossága miatt, amely szerint az Alfa leképzett energetikai megnyilvánulás (akár energetikai, akár fizikai megnyilvánulást öltött), a környezeti behatások sorozatai miatt, teljes mértékben lehetetlenné teszi ezt.

Mindez mutatja az irányíthatatlanságát a körülvevő Mindenségnek, amely önmagát alakítja, formálja mindaddig, míg az adott világok civilizációinak élőlényei azt meg kívánják tenni pontosan úgy és aszerint, ahogy számukra a legoptimálisabb, teljesen függetlenül attól, hogy hányadik, vagy éppenséggel minek az energetikai képmásai. Mindezek függetlenítése arra enged következtetni, hogy minden dimenzió, minden sík és minden szint különálló, önálló öntudattal,

értelemmel, léttel, életképességgel, minden olyan jellemmel rendelkezik, amely magában a fennmaradást lehetővé teszi mindaddig, amíg azt a környezeti behatások, az egymásra való hatásgyakorlás engedi.

Ezen energetikai levezetés, miszerint a Semlegességből ez idáig eljutottunk a fizikai testig, akárhányadik dimenzió, akárhányadik sík és egyszerre a dimenziók, síkok közötti szintváltás – azaz a dimenziók és síkok közötti variációk száma is végtelen –, oly mértékű hatalmasságot biztosítanak, azaz viszonylagosságot a Teremtő Világmindenségnek, hogy az alapelveken elgondolkodva oly mértékű mélységekbe bonyolódunk bele, amely térhálós szerkezetű – mind dimenziókban, mind síkokban, mind szintekben –, és egymásra épülve, egymást körülölelve, egymást folyamatosan áthatva mind dimenziókban, mind síkokban, mind szintekben tapasztalható. *Mindez arra enged következtetni, hogy a Világegyetem külön Világegyetemeket alkothat és külön világokat a világokban, melyek összességében és kiszámíthatatlanságában és irányíthatóságában az adott pillanatra való hatásgyakorlás részleges irányítása ismerhető fel.*

Ezen összességeknek a felismerése, tudatosítása, tapasztalatának megszerzése csak úgy lehetséges, hogy az adott világok civilizációinak, élőlényeinek tudatos felfogása folyamatosan nő, azaz fejlődik. Az adott civilizáció élőlénye tudatosan ráébred, és felismeri önnön korlátait, mindazokat részben vagy ténylegesen

áthaladja, azaz megismeri teremtésének mivoltát, értelmét és végcélját, ezáltal átváltoztatja, transzmutálja azokat, ezáltal újabb korlátokat hozva létre önmagának, amelyek által más hatást gyakorolva a körülvevő Mindenségre alakítja saját önnön mivoltát, világát, környezetét.

S ezalatt dimenzióváltást visz véghez tudatossága által – miszerint dimenziósík-váltás, dimenziószint-váltás történik tudatossága által –, amely szerint egymásra hatást gyakorolnak mind a dimenziók a síkokra, mind a síkok a dimenziókra, és mind a szintek a síkokra, és a síkok a szintekre, és a szintek a dimenziókra, és a dimenziók a szintekre.

És ezen variációk sokrétősége végtelen, azaz kiszámíthatatlan – az Univerzumban, a Világegyetemben létrejött világok, civilizációk, élőlények sokrétősége végtelen lehet –, azaz az egy adott pontban, az egy adott időben, az egy adott térben, dimenzióban, síkban végtelen számú variáció lehetséges, amely érthetetlen, felfoghatatlan, értelmezhetetlen minden világ, minden civilizáció élőlényei számára. És mindezek a viszonylagosság elvei alapján alátámaszthatók, a teremtés kiindulásának Semleges pontjából alá is támaszthatók pontosan a viszonylagosság alapegységei, alapismérvei, a Világmindenség egyetemes alapelvei, alapegységei alapján.

XIII. FEJEZET

ENERGIA XIV: DIMENZIÓSZINTEK

Mint a már említett dimenziók és azok síkjai térhálós szerkezetűek, azaz egymás fölé magasodnak, egymást körbe burkolják, és egymást áthatják. Ugyanígy működnek a dimenziószintek is.

Ezen szintek hasonlatosak a síkokhoz és a dimenziókhoz is természetesen, mert mindhárom az evolúciós fejlődésük alapján nyilvánul meg az egyes világokban úgy és aszerint, ahogy az adott környezet folyamatosan változik: átalakul, transzmutálódik egyrészt önmagától, másrészt a környezeti behatásoktól, melyek mind a világok, mind a civilizációk és élőlények változásaiban nyilvánulnak meg az adott pillanatban – akár észlelhetők, akár nem.

Ezen térhálós szerkezetű dimenziók, síkok és szintek egymástól elkülönülve, és mégis egymásra hatva, egymást áthatva léteznek, és létük értelmét a viszonylagosság alapelvei határozzák meg és adnak róla tanúbizonyságot, miként a Világmindenség végtelenségéről adnak tanúbizonyságot. És pontosan a levezetett evolúciós energetikai megnyilvánulás végén láthatjuk az összhangot, ami arról tanúbizonyokodik, hogy az adott megnyilvánulások, mint például az adott dimenziók, síkok és szintek, alszintek igenis létező dolgok és megnyilvánulások pontosan úgy és

aszerint, ahogy az adott pillanat környezeti behatásai azt megkívánják.

A már említett különböző szintek sokrétűsége és térhálós szerkezete irányukat tekintve is végtelen, amely egyszerre véges, és egymásba kapcsolódik a vég és a kezdet, azaz körgyűrű formájú – így alakít egy térhálós szerkezetet az adott világok, civilizációk, élőlények köré, és önmagukban a világokban, civilizációkban és az élőlényekben is így szerepelnek energetikai megjelenésként.

Ezen energetikai megnyilvánulások, ezen szintek, amelyekről most szó van, nem csupán csak az evolúciós fejlődés energetikai mivoltára tekintenek vissza, hanem mint energetikai megnyilvánulás energetikai mivoltára is. Oly mélységű dolgokról van most szó, mint a már említett, a teremtés kezdetétől a Semleges Teremtő Legfőbb Energiából való leképzés, létrejött, miként a körülvevő környezet behatásának következtében egy útra, egy pályára léptetve ezzel a Semleges Energiát, irányt és célt adva neki, és korlátok közé való szabályozása által értelmet adva az adott leképzett energiának, a környezeti behatások együttes megnyilvánulásai miatt. Ezen út egyben a dimenzió, amibe belelép a meglévő energetikai környezet leképzésének hatására – amely már egy dimenzióban található, amelynek állaga térhálós –, ezáltal az Alfa dimenziótól végtelenedik, amely szerint a tükörképként megjelent megnyilvánulás azonos, de mégis különböző energetikai mivolttal rendelkezik már, pontosan a végtelenség variációjának lehetséges mivolta miatt.

Ezeket magába foglalva ugyanígy kerül el térhálós szerkezetben a sík is, a síkok is, amelyek

hasonlatos szerepet töltenek be, mint a dimenziók – áthatva, átjárva egymást, egymás fölé magasodva, és egymás köré gyűrűzve helyezkednek el térhálósan. Egymásra hatást gyakorolva biztosítják az utat és a kölcsönös hatást a fizikai, leképzett energetikai mivolt és a síkok és dimenziók közötti hatás-ráhatás, ok-okozat következtében való tovább haladás, tovább alakulás, transzmutálás mértékét, amelynek következtében a leképzett energetikai mivolt – akár energetikai, akár fizikai megnyilvánulás – tovább halad a rendeltetésének megfelelő azon úton, amely megszületésének értelme miatt minden egyes pillanatában a legjobb, a legmegfelelőbb, a leoptimálisabb szolgálatot nyújtja a körülvevő Mindenségnek, pontosan a leképzett energetikai mivolta miatt.

Ezen megnyilvánulások összessége az a tény, amely által a síkok és dimenziók az útját biztosítják a leképzett energetikai megnyilvánulásoknak, energetikai mivoltoknak – akár energetikai vagy akár fizikai, teljesen mindegy –, és ezek alapján ezen síkok és dimenziók részben az útját, részben magát a helyét határozzák meg az Univerzumban, az adott világokban és az adott civilizációkban és azok élőlényei körül vagy azokban.

Tehát, ezen síkok és dimenziók között és mellett ugyanúgy, térhálós szerkezetként elterülve találhatók a szintek, miszerint minden egyes energetikai legapróbb mivoltnak megvan a maga hatás-ráhatás gyakorlásának alapminősége, miszerint mindenre kihat ugyanúgy, mint a nála

nagyobb mivoltú, összetettebb energetikai mivolt, mert pontosan a viszonylagosság elve miatt neki is akkora hatalma és Mindensége van, mint a legösszetettebb dolognak, és ugyanez fordítva.

A leképzett világokban (természetesen korlátok közé szorítva) léte veszélyben foroghat a viszonylagosság elvén tovább haladva, pontosan nagysága vagy éppenséggel kicsinysége miatt. Ezen energetikai legkisebb mivoltok egyetemes összessége alkotja az egyes nagyobb energetikai megnyilvánulásokat, és majd egyszer ezen nagyobb energetikai megnyilvánulások együttes összeállása, azaz a környezet együttes rájuk hatása sűríti össze őket fizikai megnyilvánulásukba.

Ezek alapján, mint mindig, a viszonylagosság és a Világegyetem teremtő hatalma újra előjön, miszerint a legkisebb alapegység Semlegessége megtalálható mindenben. És a töltetlenség maga a Leghatalmasabbság, maga a Körülvevő Teremtő Világmindenség, ahonnan kimozdították a leképzett energetikai mivoltot.

Ezen szinten a leképzett energetikai dolog hasztalan, és mérhetetlenül csekély mivolttal rendelkezik. Ezen legkisebb energetikai elemi részecskéket folyamatosan összeadva folyamatos energetikai megnyilvánulásról és összeegyesülésről van szó, szintemelésről, azaz egy irányba való eltolódásról, töltöttségadásról, azaz egyesülésről számolhatunk be. Ezen együttes egyesülések alakulnak oly mértékű hatalmassággá, amely esetlegesen fizikai megnyilvánulásként,

megnyilvánulásokként vagy környezeti behatásokként létre is jönnek folyamatosan, és vissza is térnek önmagukba, a legapróbb elemi részecskébe, és egyesülnek a Körülvevő Teremtő Világmindenség Semlegességének állapotában. *Ezen szint az evolúciós fejlődés első szakaszán észlelhető, amely alapján az út, amin elindul a leképzett energetikai megnyilvánulás – az idő viszonylagosságának fogalmán tovább haladva –, számára elég hosszú.*

Ezen út és szint egyben a sík és a dimenzió is, miszerint térhálós szerkezetű önmaga a szint is. Tehát, a térháló (az energetikai megnyilvánulás, amely leképzett, akármilyen töltöttségű energia) arra enged következtetni, hogy egyszerre egyenes és gyűrűs, azaz egyszerre véges és egyszerre a vég a kezdettel összekapcsolódva egy gyűrűt alkotva végtelen, és végtelen sokrétű és variációjú lehet az egyes energetikai megnyilvánulásuk milyensége és azok végcélja, értelme és mivolta, miszerint a világok, a civilizációk és azok élőlényei is azok a Világegyetemben.

Tehát ezen egyszerre egyenes, és egyszerre gyűrűs szerkezet (egybeér a vég a kezdettel) arra enged következtetni, hogy az egyes energetikai leképzett megnyilvánulások körül a térháló egybeér egy gömböt alkotva, minden oldalról burkolva a leképzett energetikai minőséget. Ez egy energetikai burok, miszerint minden leképzett energiának megvan ez a burka minden szinten, minden síkban és minden dimenzióban a legapróbb elemi részecskéig pontosan azért, mert ezen szintek összességéből épülnek fel a síkok és a dimenziók. Ezen út épül fel szintekből, síkokból és dimenzióból.

Ezen úton haladva a leképzett energetikai mivolt folyamatosan egyesül a legkisebb elemi részecskékkal, folyamatosan töltöttséget szerezve, azaz a környezet behatásai következtében vagy összeállás következik, azaz egyesülés több hasonló vagy ugyanolyan leképzett energetikai megnyilvánulással; vagy ennél tovább hatva, több, nagyobb energetikai megnyilvánulás együttes behatásaként fizikai összesűrűsödés, együttállás alakul ki – miszerint az adott civilizációkban tapasztalható, hogy a tudatosan fejlett lények számára is nyilvánvalóvá vált már, hogy minden energiából van, és energiává lesz.

Pontosan ebből kiindulva minden energetikai atomot energetikai burok véd, pontosan a térhálós szerkezet miatt, amely egyszerre véges és végtelen, azaz a véget egybeköti a kezdettel, olyan láncreakciót kiindítva ezzel, amely szerint soha nem lehet vége, és mégis egyszerre egyenes pályán haladva rendeltetésének véget is adva – de az evolúciós fejlődés folyamán összeállás következtében megváltozhat ennek a célnak a milyensége, az ideje, az élettartalmának hossza, és az egész mivolta a viszonylagosság alapelvei miatt. Ezen egyenes megnyilvánulás, miszerint az egyenes pályán való haladás arra enged következtetni, hogy a Világegyetemben szétterülő minden szinten, minden síkon és minden dimenzióban áthatódó, egymást átjáró, egymás fölé magasodó, egymást folyamatosan körbeburkoló szintek, síkok, dimenziók alkotják a Világegyetem minden pontját.

Ezen energetikai megnyilvánulások, amelyeknek iránya egyszerre térhálós, egyszerre

egyenes és egyszerre kör alakú, amely gömböt formál, arra enged következtetni, hogy a vonzás törvénye alapján és szerint az adott megnyilvánulásokhoz képest a legnagyobb, legösszetettebb, legsűrűbb akármilyen vonzza a kisebbet; ám a viszonylagosság elvén tovább haladva nem feltétlenül van így, hanem lehet, hogy a legapróbb is vonzza mindazokat a dolgokat, melyek nem annyira összetettek és sűrűek, pontosan úgy és aszerint, ahogy a Világmindenség adott pillanatra való hatásgyakorlásának együttes hatására, annak következtében ennek végbe kell mennie. Ezen hatásgyakorlás következtében valószínűsíthető, hogy a leképzett energetikai minőségek legsűrűbb összetétele vonzza a nem annyira sűrű összetételű energetikai leképződéseket úgy, hogy azt közben teljes mértékben átváltoztatja, átranzmutálja a saját maga optimális töltöttségének megfelelő mintára. Ezen vonzástörvény alapján – miszerint ok és okozat, hatás-ráhatás következtében láncreakciók sorozata indul el a körülvevő Mindenségben, azaz a térhálós szerkezetnek köszönhetően – az energetikai megnyilvánulások egymásra hatást gyakorolva folyamatosan alakítják egymást.

Tehát minden szint az egyes leképzett energetikai mivoltok összes alkotóelemében megtalálható pontosan úgy és aszerint, ahogy az (a szint) minden legkisebb energetikai megnyilvánulás körül is térhálós szerkezetben elterül. Pontosan így nyilvánulnak meg a síkok és a dimenziók is.

S ezen megnyilvánulások összessége, azaz az energetikai mivolt együttes összességének figyelembevétele jól láthatóvá teszi azt az

egyetemes megnyilvánulást, miszerint a legapróbb energetikai megnyilvánulás köré egy burkot vonva a szint kerül, amely szint köré a sík, és a sík köré a dimenzió. Mindegyik egyszerre egyenes és egyszerre körgyűrűs mivoltban található, ami arra enged következtetni, hogy egyszerre végesek, és egyszerre végtelenek pontosan azért, mert a körgyűrűs szerkezet folyamatosan beburkolja önmagát, és körbehajlítja önmagát.

Az egyenes pályán haladva, a Világmindenség végtelensége miatt természetesen ezek is végtelenek, mígnem a Világegyetem valamely szakaszán össze nem kapcsolódnak, azaz összekapcsolódik egy ugyanilyen energetikai megnyilvánulással, amelynek van esélye, de mégisincs, ám a viszonylagosság elve alapján meg lehet, hogy van – ezért mondjuk, hogy egyszerre véges és végtelen. Tehát, ezen egymásra épülés és egymást áthatás, egymás köré burkolózás egyszerre fordítva is jelen van, azaz egyszerre vannak a legapróbb energetikai megnyilvánulás körül a dimenziók, a síkok és a szintek pontosan úgy és aszerint, ahogy ennek lennie kell, mert *vannak dimenziószintek, síkok szintjei és szinteknek a szintjei.*

Pontosan ezen szintek azon összességeknak a kezdetei, miszerint a legapróbb energetikai mivolt körbe ölelése, azaz a körgyűrűs térhálós szerkezeteinek elterülése már egy energetikai burkot von maga az energetikai leképződmény köré pontosan azért, mert a környezeti behatások ilyen vagy olyan mértékben töltöttséggel töltötték fel – irányt adtak számára és célt, értelmet és mivoltot és feladatot. Ezek folyamatos véghezviteléhez folyamatos hatásgyakorlást végez a körülvevő

környezet pontosan az adott pillanatra gyakorolt hatása révén, miszerint ezáltal folyamatosan alakítható és változtatható az adott leképzett energetikai összetétel – akár fizikai, akár energetikai –, mindig a legoptimálisabb mivoltba.

Ezen energetikai megnyilvánulások egészére mondhatjuk – mely maga a Világegyetem ezen térhálós elterülése –, hogy mind a dimenziók, mind a síkok, mind a szintek egyetemesen egyszerre egyenes pályán haladnak, egyszerre körgyűrűs pályán, és egyszerre végesek és végtelenek is mindaddig, míg az energetikai megnyilvánulásuknak értelmét és evolúciójuk fejlődésének végét el nem érték.

Ezen tudatosan fejlett civilizációk lényei, akik tudatosan megértették, felismerték és ráébredtek ezen legapróbb energetikai mivoltuk szintjeire, síkjaira és dimenzióira, rájöhetnek arra, hogyha átlépik saját, önnön, energetikai korlátaikat, amelyek ugyancsak leképzett energetikai mivoltok, akkor teljes mértékben átírhatják, kódolhatják, transzmutálhatják a körülvevő környezetüket, mindig a számukra legoptimálisabb módon – azért, hogy ők mindig a legjobban fejlődjenek, tudatosodjanak környezetükkel egyetemben, mert az adott pillanatra kifejtett hatásgyakorlás következtében láncreakciók sorozatát indítják el.

S ezen tudatossági szinteken a láncreakciók sorozatait már részben tudják irányítani, amelyek az ő maguk világában, fennmaradásában és evolúciós fejlődésében teljes mértékben megfigyelhetők és irányíthatók. Ám teljes

mértékben, az Univerzumra kiterjedően már megfigyelhetetlen és követhetetlen mindez, pontosan azon térhálós szerkezet miatt, amely áthatja, átjárja, folyamatosan alakítja és mozgatja az egész Világmindenséget, azaz az Univerzumot, úgy és aszerint, ahogy az adott pillanat megnyilvánulásai és környezeti egymásra hatásai azt folyamatosan megkívánják.

Ezen síkok, amelyek a dimenziókban találhatók, és ezen szintek, amelyek a síkokban és a dimenziókban egyaránt megtalálhatók, folyamatosan alakítva és áthatva járkák át egymást, egymástól függővé teszik önmagukat pontosan a viszonylagosság elvei alapján, miszerint a megteremtett energetikai mivoltok csak úgy és aszerint haladhatnak, amilyen irányban hatnak a körülvevő környezeti hatások rájuk és számukra, tudatossági szintjüknek megfelelően és elvárhatóan – akár érzékelik, akár nem. Mindezek alátámaszthatók a viszonylagosságok elvei alapján, a teremtés semlegességének mivolta miatt, amely megengedi pontosan ezen tényeket a körülvevő Világmindenségben pontosan azon okból kifolyólag, miszerint az ezen szinten elhelyezkedő evolúciós világok, azok élőlényei oly mértékű transzmutálódáson mennek keresztül folyamatosan, hogy különböző szinteket, síkokat, dimenziókat járnak be egyszerre – tudatosan és tudattalanul egyaránt. Mindez körülöttük és bennük zajlik le egyszerre, akár tudatosan hajtják ezeket végre, akár nem, mert a legapróbb energetikai megnyilvánásaiktól függően és függetlenül bennük is és körülöttük is megtalálhatók mind a szintek, mind

a síkok, mind a dimenziók; és pontosan ezért lehetséges az, hogy egymásba kapcsolódva – mind a szintek, mind a síkok és mind a dimenziók – egyszerre nyilvánuljanak meg egyazon pontban, egyazon leképzett energetikai minőségben, egyazon dimenzióban, egyazon síkban, egyazon szinten: *Ezt nevezzük együttes összeállásnak, együttes egybeállásnak, miként alkotják a fizikai és energetikai megnyilvánulásokat.*

És ezek egyetemes haladásával az úton való maradás az maga az *evolúciós fejlődés a Világmindenségben*, amely szinteken, síkokon és dimenziókon halad keresztül, és ami egyszerre összeköti az egész Világmindenséget, az egész Univerzumot – akár energetikailag és fizikailag tapasztalható, akár nem. E síkok, szintek és dimenziók különböző kapukkal és különböző utakkal egymásba kapcsolódnak, egymásba vannak integrálva pontosan a térhálós szerkezet miatt – így helyezkednek el, és így épül fel az egész Univerzum, az összes világ, az összes civilizáció és élőlény.

És ezen dimenzionális, síkbeli és szintbeli megnyilvánulások lehetővé teszik a végtelenségig való sokszorosodást az egyes leképzett energetikai megnyilvánulásoknak, a variációjuk végtelenségéből adódóan; lehetővé teszik, hogy az egy adott pillanatbeli megnyilvánulás egyszerre végtelen sokszámú lehessen az Univerzum végtelen pontján ugyanazon energetikai megnyilvánulásoknak, akik pontos tükörképei egymásnak energetikai felépítésüket tekintve. Ezen energetikai megnyilvánulások az Alfa

dimenziót, síkot és szintet tekintve, attól eltérve – tükörképek. Azaz energetikai meghasonulás történt különböző dimenzióban, különböző síkon és különböző szinten, és variációjuk végtelenségével lehetséges keverni őket, más dimenziót, más síkkal, más szinttel összehozni, más életszituációt alakítva ki ezzel – miszerint úgy is lehet keverni és alakítani, hogy már azt sem lehet visszavezetni, hogy az Alfa dimenzió, sík és szint valójában létezik-e még, vagy már visszafordult önmagába?

Észlelhetjük a viszonylagosságot, az időtlenséget, az adott pillanat hatalmát, és az egyszerre egymásra kifejtett hatásgyakorlás következtében a körülvevő Mindenség egyetemes misztériumának megismerése érdekében a tudatosan fejlett világok civilizációinak, élőlényeinek egyetemes korlátainak áthaladtát, melyet aszerint végeznek, ahogy azt tudják kontrollálni – azaz tudják a végkimenetelét, mert az egyes megnyilvánulásuk következtében, az adott pillanatra való hatásgyakorlásuk következtében különböző szinteket ugorhatnak át, különböző síkokat és dimenziókat egyszerre, számukra ezzel a meghasonulás veszélyét hordozva. Azaz egyazon időben egyazon teret, egyazon dimenziót, egyazon pontban, egyazon síkon, egyazon szinten kitöltve a semmisség jelenik meg, azaz meghasonul önmagával az adott leképződmény, energetikai megnyilvánulás, és nem maradhat fenn az egyetemes törvények nevében és miatt.

Ezen evolúciós ténykedések a tudatosan fejlett világok, civilizációk élőlényei számára azt a veszélyt jelképezik, hogy szembesülnek önmagukkal más dimenziókban, más síkokban, más szinteken. Nem feltétlen a számukra legoptimálisabb megnyilvánult világokba jutnak el, és az adott, rájuk hatást gyakorló környezet nem feltétlenül engedi őket el pontosan azon szintű dolgoktól, amelyek ott azt a világot és környezetet, energetikai mivoltot alkotják, felépítik. Ezek alapján, az ilyen megnyilvánulások alapján a tudatosan fejlett világok, civilizációk élőlényei számára a pontos meg nem határozás következménye lehet az, hogy az egyik világban energetikailag teljes mértékű lyukat iktatnak az adott pillanat hatásának következménye miatt, azaz dimenziót, síkot, szintet akarva ugrani a másik világban energetikai ráhatást követnek el, energetikai megnyilvánulást hoznak létre. Azaz a leképzett energetikai megnyilvánulást átugrasztyák dimenziókban, síkokban, szintekben, máshová nyilvánítyák ki az adott energetikai dolgot, az ok és okozat következtében, hatás-ráhatás következtében kiszámíthatatlan behatást tesznek az adott dimenzióban, az adott síkban, az adott szinten, az adott pillanatra gyakorolt hatás következtében az ott lévő világra, civilizációra, élőlényekre.

Ehhez hozzátartozik, hogy ezen tevékenységek egyetemesen végtelen sokrétűek lehetnek, mint a Világegyetem – tehát végtelen. Az is lehetségesen előfordulhat és lehetséges, hogy az adott pillanatra gyakorolt hatásgyakorlásuk következménye – azaz a szintugrás, a síkugrás és a dimenzióváltás – egyszerre az összes dimenzióra, síkra és szintre kihat, és megnyilvánulást okoz, mert

kölcsönhatásban vannak egymással, áthatják, átjárják egymást teljes mértékben – mind a dimenziók a dimenziókat, mind a síkok a síkokat, mind a szintek a szinteket, és mind egymást is. Mindezek, feltételezések alapján, a viszonylagosság elve alapján eredményezhetik a teljes meghasonulást az egyes megnyilvánulások miatt, azaz a teljes Semlegessé válást az adott pillanatban.

Ezen szintek elérése és átugrása oly mértékű hatást gyakorolhat az adott leképzett energetikai mivolta – azaz világokra, civilizációkra, élőlényekre –, hogy az energetikai mivoltában transzmutálna oly mértékű viszonylagosságban mért sebességgel, hogy azt a leképzett energetikai mivolt nem bírná elviselni. Alkotóelemeire bomlana, pontosan a szintugrás, a sík- és a dimenzióugrás következtében rá hatást gyakorló energetikai, környezeti behatás miatt, amelyet az azon szinten, az azon síkon, az azon dimenzióban tapasztalható mivolt diktál számára.

Ezen megnyilvánulások sorozata is végtelen lehet pontosan a Világmindenség végtelensége miatt. Ezen szintek, síkok és dimenziók, terek mind-mind egymást áthatva alakítják, formálják egymást, és folyamatosan egymásban nyilvánítják meg önmagukat úgy és aszerint, ahogy a környezet mindig alakítja őket, egymástól teljesen függetlenül és mégis egymástól függően.

Ezen energetikai megnyilvánulások egyetemesen alkotják és adják a térhálós szerkezetét az egész Univerzumnak, miszerint már ezen megnyilvánulások is energetikai leképzett mivolttal, töltöttséggel, irányt mutató, irányt nyújtó hatásgyakorlással rendelkeznek. Tehát, a viszonylagosság elvei alapján folyamatosan

átalakulnak, transzmutálódnak, és folyamatosan alakítják mindazon dolgokat, melyekkel kapcsolatba lépnek, mint ahogy ezen dolgok összessége alkotja egyben a fekete lyukakat és mindazt, ami a Világegyetemben még található.

Ezen egyszerre egyenes pályán haladva és egyszerre a körgyűrűs, térhálós szerkezet egymásba fonódva, egymásba irányulva a világok, civilizációk, élőlények végtelen sorozatának ismétlődését és egyben sokrétűségét tárja elénk pontosan úgy, hogy azt a dolgok súlyától terhelő bizonyítékot nyújtja számunkra, miszerint a valóság az, hogy *valószínűbb az, ami nem létezik, mint ami már fizikai megnyilvánulásban látható, tapasztalható.*

Ezen energetikai összességek megnyilvánulásainak végtelensége mind a dimenziók, mind a síkok, mind a szintek, mind az energetikai leképződmények, azaz a világok, civilizációk élőlényeinek sokrétűsége és ismétlődése is végtelen lehet, és ezeknek a variációja is egyazon időben, egyazon dimenzióban, egyazon síkon, egyazon szinten is végtelen lehet, és mindezen dolgok egyazon időben, egyazon dimenzióban, síkban és szinten egyszerre több energetikai leképzett megnyilvánulásban – azaz több képmásban is –, több helyen is megnyilvánulhatnak végtelen mennyiségben pontosan a realitás elve alapján, az energetikai megnyilvánulások, dimenziók, síkok és szintek miatt, amelyek ezt megengedik az alacsonyabb dimenzióknál, síkoknál és szinteknél.

Mint ahogy az evolúciós fejlődés következtében az egyes világok, civilizációk élőlényei tudatosan felismerték saját önnön korlátaikat, környezetüket, annak teljes mértékű összetételét tudják számukra pozitívan változtatni; tudják változtatni élőhelyüket, környezetüket olyanná, amilyenné, és cselekedetüknek, az adott pillanatra való hatásgyakorlás kifejtésének az ő szintjükön – azaz az ő dimenziójukban, síkjukon és szintjükön – nem sok energetikai leképződmény tud határt szabni pontosan azért, mert tudják a mivoltuk értelmét és annak létét.

XIV. FEJEZET

ENERGIA XV: ENERGETIKAI ÉS FIZIKAI VILÁGOK

Az eddigiekben közölt tényállások alapján, miszerint a leképzett energetikai, akár fizikailag, akár energetikailag kialakult világok, civilizációk és élőlények az egész Univerzumban való elhelyezkedésüket tekintve végtelen megjelenésűek lehetnek, térhálós elhelyezkedésüket tekintve végtelen variációjú megnyilvánulást kaphatunk.

Ez azt bizonyítja – akár alá lehet támasztani, akár nem –, miszerint a viszonylagosság alapelveit számításba véve az adott leképzett világokban, az adott dimenzióban, síkban és szinten, egyazon térben – amely ugyanúgy épül fel, mint az előzőek: térhálós szerkezetű – ugyanúgy lehetségesen megtalálhatók a fizikai világok, vagy épp fordítva, ami inkább valós, az energetikai világok.

Ez azt eredményezi és mutatja – akár alá tudjuk támasztani, akár nem –, hogy az egyes adott világokban, civilizációkban az élőlények meghatározatlan módon és pontosan meghatározhatatlan számban nyilvánulnak meg pontosan a határozatlanság miatt, azaz a viszonylagosság miatt. Egyazon dimenzióban, síkban, szinten és térben több világ is megtalálható, amelyek tudatosan fejlettek (egyik fejlettebb a másikonál), és hatást gyakorolnak egymásra. Ez akár energetikai, akár fizikai világ

és akár a kettő közti átmenet, folyamatos hatásgyakorlást intéz a rajta kívül lévő világokba úgy és aszerint, ahogy azt az ő életkörülménye, evolúciójának fejlődése megköveteli.

Ezen együttes világok közti különbség nemcsak a töltöttségükből adódik, hanem a megnyilvánult energetikai mivoltukból is, miszerint a fizikai megnyilvánulás lassabb, nehezebb alakulásokon tud áthaladni, a viszonylagosságra mindig ügyelve.

Ezzel szemben az energetikai világok rugalmasak, és gyorsabb változásokon tudnak áthaladni pontosan kötetlen energetikai mivoltuk miatt, amely szerint alakulásuk sokkal gyorsabb, pontosabb és precízebb. Az energetikai és a fizikai megnyilvánulások közötti világok, azaz az átmeneti világok – a fizikaiból energetikaivá és energetikaiból fizikaivá – a kettő közti középutat képviselik mind az átalakulásukat illető szerepben, mind mindenben, pontosan azért, mert a fizikai megnyilvánulást létrehozó környezeti behatások összessége rajtuk már nem annyira erős és nyomatékos, hogy ezen világokat feltétel nélkül a fizikai világ korlátai közé tegye.

Ez mind azt bizonyítja – akár alátámasztható, akár nem –, hogy a meglévő világokban valószínűsíthetően megtalálható a fizikai, az energetikai és a kettő közti átmenet mindegyik variánsa. Pontosán azért feltételezhető, mert a térhálós szerkezet mind a dimenziók, mind a síkok, mind a szintek és a terek szerkezetét illetően megengedi ezt, és maguk a viszonylagosság alapelvei is – miszerint egy dimenzióban, egy síkban, egy szinten, egy térben a térhálós szerkezet egymásra

épülése és egymásba integrálódása, azaz metszése, teljes mértékű áthatottsága ezt lehetővé teszi, pontosan az együttállások valószínűsége miatt.

Másrészről a környezeti behatások következtében – melyek az adott pillanatra gyakorolt hatásuk miatt ezt teljes mértékben megengedik – hatásos lehet, hogy kialakuljanak más civilizációk és élőlények az adott pillanatban, az adott helyen.

A következő pont amiért lehetséges, miszerint a leképzett energetikai minőségek először lassú, folyamatos átmenetben alakulnak át energetikaiból fizikaivá. Ezen időszak alatt, amely viszonylagos, mindez (a lassú, folyamatos átmenet) megengedi azt a leképzett energetikai világoknak, civilizációknak és élőlényeknek, hogy akár energetikai, akár köztes, azaz energetikaiból fizikaivá való válás közben, akár fizikai megnyilvánulásukban külön-külön világokat alkossanak civilizációkkal és élőlényekkel.

És mindezt fordítva, azaz fizikaiból való elmúlás, azaz a folyamatos átalakulás, az energetikaivá és energiává válás ugyanezt az elvet, azaz a körforgást mutatja számunkra, és azt, hogy lehetségesen az egy adott akármilyen világban, civilizációban élő lények mellett több világ is lehet egyszerre, amely az adott világ civilizációinak, élőlényeinek számára vagy tudatos jelenség, vagy nem: azaz tudatosan tudják, fellelték a társvilágukat, akikkel szimbiózisban élnek, miszerint egymás energiáját használják és folyamatosan alakítják, és kihatnak egymásra; vagy teljes mértékben a számukra nem ismert, nemleges tényként kezelik társvilágukat pontosan azért, mert tudatossági és fejlettségi szintjük nem engedi meg, hogy lássák és érezzék társvilágukat, annak civilizációját és

élőlényeit, akik akármilyen formában, de hatást gyakorolnak rájuk.

Ez mind azt bizonyítja, hogy az energetikai világokban, az átmeneti világokban és a fizikai világokban történő másik két variáns megjelenése azt eredményezi, hogy egymásra hatást gyakorolva élik életüket úgy, hogy hatást fejtenek ki a másik megnyilvánulásokra úgy és aszerint, ahogy az ő evolúciós fejlettségük és tudatossági szintjük azt engedi. Ezek alapján mindazon világok, amelyek így léteznek, akár tudatosan, akár tudattalanul, de hatást gyakorolnak a másik világ megnyilvánulására ilyen vagy olyan energetikai megnyilvánulás szerint.

Lehetséges azonban az is a viszonylagosság alapelvein tovább haladva, hogy ezen társvilágok együttes megnyilvánulása egy olyan világot alkot egyetemesen, együtt, hogy tudatosan ismerve egymás világát, és azt tudatosan tovább építve egy tökéletes harmóniában élő megnyilvánulást hoznak létre, mindegyik világ, civilizáció és élőlény legoptimálisabb életvitelének és céljának eléréséhez.

Lehetséges azon megnyilvánulások sorozata is – ezen világok együttes megnyilvánulása –, miszerint a világok nem tudnak egymásról, vagy csak az egyik tud a másikról, és ezt tudatosan felfogva, pozitívan cselekvő világként osztja meg közös világát társvilágként úgy, hogy az (a másik világ) mit sem sejt társvilágáról, miközben esetlegesen a pozitívan cselekvő világnak folyamatosan gátat és határt szab a legoptimálisabb megnyilvánulásban saját evolúciós fejlődése és tudatlansága miatt. Ezek variációs megjelenése és milyensége is végtelen a viszonylagosság alapelvei szerint. És pontosan ezen

összetett energetikai világok együttes megjelenése esetlegességben is megtalálható minden olyan leképzett energetikai világban, ahol a környezeti alakító behatások ezt megengedik.

Mindezt észlelve arra következtethetünk, hogy a leképzett energetikai világokban – akár energetikai, akár köztes, akár fizikai világ – még a saját világukon belül is alakulhatnak ki világok. Ezen bonyolult térhálós szerkezet megnyilvánulása is még nagyobb variációs számot kölcsönöz az adott dimenziók, síkok, szintek és terek, leképzett világok életében úgy, ahogy az adott pillanat környezeti összhatásának megengedett, irányított útjára való kényszerítés és hatás, okfejtés következtében esetlegesen és lehetségesen ez bekövetkezhet, és be is következik.

Mindez a viszonylagosság alapelvein végig futtatva nagyon is valószínűnek és tényszerűnek találtatik pontosan azért, mert ezen vizsgálatok következtében tényszerűvé válik mindaz, hogy az eddig nem érzékelt, kitöltetlen megjelenés az adott világban valójában mit takar az adott világ, civilizációk élőlényei számára, pontosan arra mutatva, hogy esetlegesen és valóságosan is egy másik világot – saját evolúciós fejlődése és tudatlansága miatt – eddig nem tudott meg tapasztalni érzékelési skálája alacsonyysága miatt.

Ezen világok, melyek így léteznek, nagyon is valószínű tényeket mutatnak be, miszerint a fizikai megnyilvánulás az utolsó szakasz a leképzett világok létrejöttében. Tehát, ami nem sűrűsödött össze, nem képződött még le fizikai megnyilvánulásban, az energetikai mivoltában alaktalan, szintelen megnyilvánulásban, de létező mivoltban

megtalálható mind esetlegesen, mind valóságosan pontosan azért, mert az adott környezeti hatások következtében, az adott pillanat következtében a leképzett energetikai úton tovább haladva – amely a Semlegességből kifordulva, az alakulás útján haladva, az idő viszonylagossága miatt –, miszerint az úton haladva folyamatosan alakul egy bizonyos feladatot, célt szolgálva a végcél elérése érdekében, amiért megteremtődött. Mindez már önmagában is arra enged következtetni, hogy nagyon is valóságos az az elképzelés, miszerint mind az energetikai, mind az átmeneti világok létezhetnek, létrejöhetnek tudatos civilizációkkal, élőlényekkel, amelyek kötetlenek, szabadok, energetikai és részben fizikai mivoltuk miatt.

Ezen út tovább vizsgálva még arra enged következtetni, hogy az egyes szakaszokban megnyilvánuló világok nem csupán társvilágként nevezhetők, hanem, hogy energetikai megnyilvánulásukat tekintve alapegységükben azonosak; miszerint az adott dimenzió, az adott sík, az adott szint és tér nagyban valószínűsíti azt, hogy energetikai összetételüket tekintve hasonlatosak egymáshoz, csak az egyes szakaszokban megállt energetikai megnyilvánulásuk megmaradt azon a szinten – energetikai, átmeneti világbéli és fizikai mivoltban.

Miszerint mindez valószínűsítheti azt is, hogy ugyanazon úton haladva – amelyet a környezet folyamatosan alakít – elvileg, és nem csak elvileg, ugyanolyan fizikai testet öltöttek volna, de mivelhogy az egyes szakaszokban megálltak, és a környezet rájuk gyakorolt hatása következtében, a folyamatos átalakulás következtében teljesen új

alakot kaptak, így egy teljesen más világot, civilizációt, élőlényeket alakítottak ki, amiknek célja, rendeltetése, az adott pillanatra gyakorolt hatása merőben más, ellentétes.

Ezen világok létrejöttének sorozata és variációjának száma is végtelen lehet pontosan a folyamatos mozgás, átalakulás miatt, amely az egész Világmindenségre, Univerzumra, Világegyetemre egyetemesen igaz: miszerint a világokban – akár energetikai, akár átmeneti, akár fizikai és ezek civilizációi és ezek élőlényei – mind megjelenhetnek további világok pontosan a térhálós szerkezet miatt és az egymásra gyakorolt hatás miatt, amelyek lehetővé teszik azt is, hogy az ilyen megnyilvánulások akár egymás utáni sorozata is létrejöhessen az egy adott dimenzióban, az egy adott síkban, az egy adott szinten, térben megnyilvánult világban úgy, hogy azt az adott világ civilizációi, élőlényei észlelni sem tudják fejlettségi szintjük miatt.

Ezen szimbiózisok, miszerint egyazon dimenzióban, síkban, szintben, térben leképzett, megnyilvánult világban vannak – akár energetikai, akár átmeneti, akár fizikai világban – az egymásra gyakorolt hatásuk (valamilyen formában) az száz százalékos, pontosan azért, mert az ok-okozat, hatás-ráhatás és ezek láncreakciói mozgatják az egész Világmindenséget, az egész Univerzumot, a Világegyetemet az egész mivoltában, és egyszerre a legkisebb világ civilizációinak élőlényeit.

Ezen vizsgálódások, amelyek a világokban elhelyezkedő világokat kutatják, teljes mértékű

valószínűséget mutatnak arra – akár fejlett, akár fejletlen evolúciós múlttal rendelkező, akár tudatos, akár tudattalan egyes világok civilizációinak élőlényeiről van szó –, rámutatnak azokra a pontokra az adott világokban, civilizációkban, azok élőlényének környezetében, magában a világban, amelyek számukra érzékelhetetlenek, érthetetlenek, és nem létezőnek vannak titulálva, azaz létezésüket semmisnek tekintik.

Ezen tények engedik azt a következtetést levonni, miszerint amit nem érzékelnek és amiről nem tudnak, az túlnyomó többségben van ahhoz képest, mint amit érzékelnek és tudatosan felfognak. És pontosan ezen hatalmasság az, amely körbeveszi őket, és mutatja azokat a lehetséges világokat a világukban, amelyek őrájuk is hatást gyakorolnak, de a világuk, civilizációjuk élőlényei számára ez nem létező, üres térként nyilvántartott része a világuknak.

Ezen nem érzékelt, tulajdonsággal nem illetett része a világuknak, amely az Univerzum, a Világmindenség Egyetemes Törvénye szerint, a Teremtő Világmindenség alapegysége szerint mutatja az utat és a tanúbizonyságot arra, hogy ezen, az egyes világokban minőségtelen, üres megnyilvánulásokat valójában energetikai vagy átmeneti megnyilvánulások töltik ki teljes egészében pontosan úgy és aszerint, ahogy azt az adott pillanat környezeti behatásai megkövetelik. És ezen megnyilvánulásokban igenis kialakulhatnak civilizációk és élőlények energetikai mivoltukban vagy átmeneti mivoltukban, amik részben és teljes mértékben magasabbrendűséget diktálnak a fizikai anyag felett pontosan létük miatt, miszerint a leképzett energetikai mivolt alapján

alkalmazkodóbbak, könnyebben változnak, alakulnak azért, hogy önmaguk, civilizációjuk és világuk a legoptimálisabb helyzetben maradjon mindig. Azaz a harmónia állapotára való törekvésük következtében megfelelő mértékben és irányba tudják magukat orientálni úgy és aszerint, ahogy az nemcsak saját maguk számára a legoptimálisabb, hanem környezetük számára is.

Ezek alapján a leképzett energetikai világok, civilizációk élőlényei számára, ami nem érzékelt része a világuknak, ami számukra nem felmérhető a saját világuk korlátai számára, és nem azok szerint beazonosítható, korlátozható, az számukra nem létező dolog. Ezek mind összefüggnek mind az evolúciós, mind a tudatos felismerésükkel, ráébredésükkel.

Tehát, ezen nem beazonosított, nem létező üres tér a világukban, valójában nagyon is kitöltött és meglévő jelenségekről ad tanúbizonyságot pontosan azért, mert az Energia, amelyből minden lett, az semleges, és világokat, civilizációkat, élőlényeket csakis töltöttséget szerzett energia tölthet ki. Mindez azt bizonyítja, hogy ezen részek, amelyek nem érzékelték, egy folyamatosan átalakuló világ részei, amelyben létrejöhetnek energetikai, átmeneti világok, civilizációk és élőlények, amelyek akár tudnak egymás jelenlétéről, akár nem, de lehetségesen létező dolgokként nyilvánulnak meg egymásrahatásuk következtében – miszerint az energetikai világok és az átmeneti világok tudatosabb, fejlettebb mivolttal rendelkeznek energetikai mivoltuk miatt. Tehát

valószínűsíthető, hogy ezen világok, civilizációk élőlényei számára a tudatosság magasabb fokára gondolhatunk, és pontosan ez arra enged következtetni, hogy ezen világok tudnak társvilágukról, és ők nem csak önmagukért, hanem társvilágukért is pozitív, harmonikus cselekedeteket hajtanak végre azért, hogy mindenki számára a leghatékonyabb világ alakulhasson ki egymás környezetét kitöltve.

Ezen világok arra engednek következtetni és arról adnak tanúbizonyságot, hogy a Világegyetem, a Világmindenség, az Univerzum oly végtelen. És a leképzett energetikai minőségek egy helyen létrejött megnyilvánulása is végtelen. És az egy adott dimenzióban, síkban, szinten és térben és megnyilvánult világban is végtelen variációjú lehet a létrejött, a leképzett megnyilvánulások száma pontosan úgy és aszerint, ahogy az adott pillanat leképzett energetikai minőségeinek hatásgyakorlása következtében az mind-mind megkívántatik a környezeti behatásoktól függően.

TARTALOMJEGYZÉK

SZERZŐI ELŐSZÓ	3
BEVEZETŐ.....	8
I. FEJEZET	11
ENERGIA I	11
II. FEJEZET	21
ENERGIA II	21
III. FEJEZET	29
ENERGIA III: ENERGIAMEGMARADÁS, ÁTALAKÍTÁS ÉS TRANZMUTÁLÁS	29
IV. FEJEZET	40
ENERGIA IV: AZ ÁTALAKÍTÁS, TRANZMUTÁLÁS MÓDSZEREI	40
V. FEJEZET	52
ENERGIA V: A CIVILIZÁCIÓK VISZONYULÁSA AZ ENERGIÁKHOZ ÉS AZ ENERGIÁK VISZONYULÁSA A CIVILIZÁCIÓKHOZ	52
VI. FEJEZET	63
ENERGIA VI: ÁTALAKÍTÁS, TRANZMUTÁCIÓ, AZ ALKÍMIA ALAPELVEI, TÉNYEI	63
VII. FEJEZET	75
ENERGIA VII: AZ ENERGIAMEGMARADÁS ALAPELVEI, A TEREMTŐ VILÁGMINDENSÉG ALAPEGYSÉGEI	75
VIII. FEJEZET	86
ENERGIA VIII: A VISZONYLAGOSSÁG	86

IX. FEJEZET	96
ENERGIA IX: A TEREMTŐ VILÁGMINDENSÉG, VILÁGEGETEM, VILÁGOK, CIVILIZÁCIÓK ÉLŐLÉNYEI	96
X. FEJEZET	107
ENERGIA X: VISZONYLAGOSSÁGOK, TEREK, IDŐK, DIMENZIÓK, FÉREGJÁRATOK, FEKETELYUKAK ÉS MÁS ENERGETIKAI MEGNYILVÁNULÁSOK; A VISZONYLAGOSSÁG ELVEI	107
XI. FEJEZET	123
ENERGIA XI: DIMENZIÓK	123
XII. FEJEZET	137
ENERGIA XII-XIII: SÍKOK	137
XIII. FEJEZET	151
ENERGIA XIV: DIMENZIÓSZINTEK	151
XIV. FEJEZET.....	167
ENERGIA XV: ENERGETIKAI ÉS FIZIKAI VILÁGOK	167
TARTALOMJEGYZÉK	177